

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

50. aastakäik

6. juuni 2007

Sisukord

I EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU ÜHISELT VASTU VÕETUD OTSUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 573/2007/EÜ, 23. mai 2007, millega luuakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” raames Euroopa Pagulasfond aastateks 2008–2013 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 2004/904/EÜ 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 574/2007/EÜ, 23. mai 2007, millega luuakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” raames Välispiirifond aastateks 2007–2013 22
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 575/2007/EÜ, 23. mai 2007, millega asutatakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” raames Euroopa Tagasipöördumifond aastateks 2008–2013 45

Hind: 18 EUR

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU ÜHISELT VASTU VÕETUD OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 573/2007/EÜ,

23. mai 2007,

millega luuakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” raames Euroopa Pagulasfond aastateks 2008–2013 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 2004/904/EÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 63 lõike 2 punkti b,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala järkjärguliseks rajamiseks näeb asutamisleping ette nii meetmete vastuvõtmise isikute vaba liikumise tagamiseks koostöimes välispiirikontrolli, varjupaika ja sisserännet käsitlevate kõrvalmeetmetega kui ka meetmete vastuvõtmise varjupaiga, sisserände ja kolmandate riikide kodanike õiguste kaitse valdkonnas.

(2) Euroopa Ülemkogu kinnitas 15.–16. oktoobril 1999. aastal Tampere toimunud kohtumisel soovi luua vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala. Selleks peaks Euroopa ühise varjupaiga- ja rändepoliitika eesmärgiks olema nii kolmandate riikide kodanike õiglane kohtlemine kui rändevoogude parem juhtimine. Ühine varjupaigapoliitika, mis hõlmab ka Euroopa ühist varjupaigasüsteemi, peaks

olema osa Euroopa Liidu eesmärgist luua järk-järgult vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala, mis on avatud isikutele, kes asjaolude sunnil taotlevad õiguspäraselt kaitset Euroopa Liidus.

(3) Käesolevas otsuses austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ja 28. juuli 1951. aasta Genfi pagulasseisundi konventsioonis ja seda täiendavas 31. jaanuari 1967. aasta New Yorgi protokollis (edaspidi „Genfi konventsioon”) kajastatud põhimõtetest.

(4) Käesoleva otsuse kohaldamisalasse kuuluvate isikute kohtlemise osas on liikmesriigid seotud kohustustega, mis tulenevad rahvusvahelise õiguse õigusaktidest, millega nad on ühinenud ja mis keelustavad diskrimineerimise.

(5) Vajaduse korral peaksid liikmesriigid käesoleva otsuse rakendamisel seadma esikohale lapse huvid, nagu need on määratletud ÜRO lapse õiguste konventsioonis.

(6) Sellise poliitika rakendamine peaks rajanema liikmesriikide vahelisel solidaarsusel ja nõuab mehhanismide olemasolu, mis on kavandatud tasakaalu edendamiseks jõupingutuste vahel, mida liikmesriikides tehakse pagulaste ja ümberasustatud isikute vastuvõtmisel ning nende vastuvõtmise tagajärgede kandmisel. Sel eesmärgil loodi nõukogu otsusega 2000/596/EÜ ⁽⁴⁾ Euroopa Pagulaste Fond aastateks 2000–2004. See otsus asendati nõukogu 2. detsembri 2004. aasta otsusega 2004/904/EÜ Euroopa Pagulasfondi

⁽¹⁾ ELT C 88, 11.4.2006, lk 15.

⁽²⁾ ELT C 115, 16.5.2006, lk 47.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 7. mai 2007. aasta otsus.

⁽⁴⁾ EÜT L 252, 6.10.2000, lk 12.

- asutamise kohta aastateks 2005–2010 ⁽¹⁾. See tagas jätkuva solidaarsuse liikmesriikide vahel, pidades silmas hiljuti vastu võetud ühenduse õigusakte varjupaigapoliitika valdkonnas ning arvestades Euroopa Pagulasfondi esimese etapi (aastatel 2000–2004) rakendamisel saadud kogemusi.
- (7) 4. ja 5. novembril 2004 vastu võetud Haagi programmis kehtestas Euroopa Ülemkogu mitmed eesmärgid ja prioriteedid, et jätkata Euroopa ühise varjupaigasüsteemi teise etapi väljatöötamist.
- (8) Eelkõige rõhutas Euroopa Ülemkogu vajadust, et Euroopa Liit osaleks jagatud vastutuse vaimus rahvusvahelise kaitseüsteemi kättesaadavaks, õiglasemaks ja tõhusamaks muutmises, mis muudab kaitse kättesaadavaks ja pakub võimalikult varajases etapis püsivaid lahendusi, ning kutsus üles välja töötama ELi piirkondlikke kaitseprogramme, sealhulgas ühist ümberasustamisprogrammi neile liikmesriikidele, kes on selles valmis osalema.
- (9) Samuti kutsus Euroopa Ülemkogu üles asutama asjakohaseid ja liikmesriikide riiklikke varjupaigateenistusi hõlmavaid struktuure, et hõlbustada praktilist ja konstruktiivset koostööd, kehtestada terves ELis ühtne varjupaigamenetlus ning päritoluriiki käsitleva teabe ühine koostamine, hindamine ja kasutamine ning et käsitleda riikide varjupaigasüsteemide või nende vastuvõtusuutlikkuse jaoks erakorralise koormuse olukordi, mille tekkimine on tingitud sellistest teguritest nagu näiteks riigi geograafiline asend.
- (10) Uus Euroopa Pagulasfond (edaspidi „fond“) tuleks luua, arvestades üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine“ raames seaduslikult territooriumil viibivate kolmandate riikide kodanike integreerimise Euroopa fondi, ebaseaduslikult territooriumil viibivate kolmandate riikide kodanike tagasipöördumise Euroopa fondi ja välispiirifondi asutamist aastateks 2007–2013, eelkõige pidades silmas ühise juhtimis-, kontrolli- ja hindamiskorralduse loomist.
- (11) Pidades silmas fondi kohaldamisala ja eesmärki, ei tohiks fond ühelgi juhul toetada meetmeid, mis on seotud isikute paigutamise kolmandate riikide varjupaigalaadega ja -keskustesse.
- (12) Fondi tegutsemise kestust tuleb kohandada vastavalt mitmeaastasele finantsraamistikule, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelises kokkuleppes eelarvestiili ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽²⁾.
- (13) Käesolev otsus luuakse osana ühtsest raamistikust, mis hõlmab samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. mai 2007. aasta otsust nr 574/2007/EÜ, millega luuakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine“ raames Välispiirifond aastateks 2007–2013, ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. mai 2007. aasta otsust nr 575/2007/EÜ, millega asutatakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine“ raames Euroopa Tagasipöördumisfond aastateks 2008–2013, ⁽⁴⁾ ja nõukogu otsust 2007/.../EÜ, millega luuakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine“ raames Euroopa Kolmandate Riikide Kodanike Integreerimise Fond aastateks 2007–2013, ⁽⁵⁾ ning mille eesmärk on käsitleda kohustuste õiglast jagamist liikmesriikide vahel Euroopa Liidu välispiiri integreeritud haldamise siseseadmisest ning asutamislepingu kolmanda osa IV jaotise kohaselt välja töötatud ühise varjupaiga- ja siserändepoliitika rakendamisest tuleneva finantskoormuse osas.
- (14) Vajalik on toetada ja tõhustada liikmesriikide jõupingutusi sobivate vastuvõtutingimuste pakkumiseks pagulastele, ümberasustatud isikutele ja subsidiaarset kaitset saavatele isikutele vastavalt nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivile 2004/83/EÜ (kolmandate riikide kodanike või kodakondsuseta isikute pagulasteks tunnistamise ja pagulasseisundi või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajavateks isikuteks tunnistamise ja muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku seisundi miinimumstandardite kohta) ⁽⁶⁾, õiglaste ja tõhusate varjupaigamenetluste rakendamiseks ning varjupaiga valdkonnaga seonduvate heade tavade edendamiseks, et kaitsta rahvusvahelist kaitset vajavate isikute õigusi ja võimaldada liikmesriikide varjupaigasüsteemide tõhusat tööd.
- (15) Pagulaste integreerimine riigi ühiskonda, kus nad elavad, on üks eesmärke, mis on sätestatud Genfi konventsioonis. Sellistel isikutel tuleb võimaldada osa saada Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud väärtustest. Selleks tuleb toetada liimesriikide tegevust nende sotsiaalse, majandusliku ja kultuurilise integreerimise edendamisel, niivõrd kui see toetab majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust, mille säilitamine ja tugevdamine on üks ühenduse põhieesmärkidest, mis on sätestatud asutamislepingu artiklis 2 ja artikli 3 lõike 1 punktis k.
- (16) Võttes arvesse Haagi programmi, on vajalik tagada, et fondi vahendeid kasutatakse kõige tõhusamal viisil, et saavutada Euroopa Liidu varjupaigapoliitika eesmärgid, võttes arvesse vajadust toetada ümberasustamist ja liikmesriikidevahelist praktilist koostööd, muu hulgas selleks, et käsitleda riikide varjupaigasüsteemide või nende vastuvõtusuutlikkuse jaoks erakorralise koormuse olukordi.

⁽³⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 22.

⁽⁴⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 45.

⁽⁵⁾ Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata.

⁽⁶⁾ ELT L 304, 30.9.2004, lk 12.

⁽¹⁾ ELT L 381, 28.12.2004, lk 52.

⁽²⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

- (17) Fondiga peaks toetama liikmesriikide jõupingutusi, mis seonduvad nende varjupaigapoliitika väljatöötamise, järelevalve ning hindamise suutlikkuse suurendamisega, võttes arvesse ühenduse õigusaktidest tulenevaid liikmesriikide kohustusi, ning eelkõige peaks toetust osutama liikmesriikidevahelisele praktilisele koostööle.
- (18) Fondist peaks samuti toetama liikmesriikide vabatahtlike jõupingutusi oma territooriumil pagulastele ja ÜRO Pagulaste Ülemkomissari Büroo (UNHCR) poolt kindlaks määratud ümberasustamisõigust omavatele ümberasustatud isikutele rahvusvahelise kaitse ja kestvate lahenduste osutamisel, näiteks meetmeid, mida liikmesriigid võtavad, et hinnata ümberasustamisvajadusi ja tuua asjaomased isikud oma territooriumile, et omistada neile kindel õiguslik seisund ja edendada nende tõhusat integratsiooni.
- (19) Fondile on omane, et sellega peaks olema võimalik toetada vabatahtlike tegevusi, mille osas liikmesriigid oma kohustuste jagamiseks kokku lepivad, ning mille sisuks on rahvusvahelist kaitset saavate isikute ja rahvusvahelist kaitset taotlevate isikute viimine ühest liikmesriigist teise, samaväärset kaitset pakkuvasse liikmesriiki.
- (20) Fondiga peaks samuti olema võimalik piisavalt toetada liikmesriikide ühiseid jõupingutusi parimate tavade kindlakstelemiseks, vahetamiseks ja edendamiseks ning tõhusate koostööstruktuuride loomiseks, et parandada Euroopa ühise varjupaigasüsteemi raames otsuste tegemise kvaliteeti.
- (21) Vastavalt nõukogu 20. juuli 2001. aasta direktiivile 2001/55/EÜ miinimumnõuete kohta ajutise kaitse andmiseks ümberasustatud isikute massilise sissevoolu korral ning meetmete kohta liikmesriikide jõupingutuste tasakaalustamiseks nende isikute vastuvõtmisel ning selle tagajärgede kandmisel tuleks luua finantsreserv erakorraliste meetmete rakendamiseks, et anda ajutist kaitset pagulaste massilise sissevoolu korral⁽¹⁾.
- (22) Nimetatud finantsreservi peaks samuti olema võimalik kasutada, et toetada liikmesriikide jõupingutusi, millega käsitletakse erakorralise koormuse olukordi, mis tekivad, kui tuleb tegeleda ootamatult saabunud suure hulga rahvusvahelist kaitset vajavate isikutega ning mis asetavad liikmesriikide vastuvõtuvahenditele või varjupaigasüsteemidele märkimisväärse ja kiireloomulise koormuse. Sätestada tuleks tingimused ja kord, mida kohaldatakse nimetatud olukordades rahalise abi osutamiseks.
- (23) Fondist antav toetus oleks tõhusam ja paremini suunatud, kui abikõlblike meetmete kaasrahastamine põhineks mitmeaastasel programmil, mille kohta koostatakse vahekokkuvõtte, ja aastaprogrammil, mille iga liikmesriik oma olukorda ja vajadusi arvestades koostab.
- (24) Kuigi igale liikmesriigile on asjakohane eraldada fikseeritud summa, on jätkuvalt õiglane jaotada suur osa olemasolevatest iga-aastastest vahenditest proportsionaalselt igale liikmesriigile tekkinud koormusega, mis tuleneb riiklike programmide raames tehtavatest jõupingutustest pagulaste ja ümberasustatud isikute, kaasa arvatud rahvusvahelise kaitse all olevate pagulaste, vastuvõtmisel.
- (25) Ümberasustamise tulemusel rahvusvahelise kaitse ja kestva lahenduse staatuse saanud isikud tuleks lugeda rahvusvahelist kaitset saanud isikute hulka, keda võetakse arvesse olemasolevate iga-aastaste vahendite jagamisel liikmesriikide vahel.
- (26) Võttes arvesse piirkondlike kaitseprogrammide rakendamiseks kindlaksmääratud riikidest või piirkondadest ümberasustamise strateegilise kasutamise olulisust, on vaja anda täiendavat rahalist toetust isikute ümberasustamiseks läänepoolsetest uutest sõltumatutest riikidest ja Saharatagusest Aafrikast, mis määratleti komisjoni 1. septembri 2005. aasta teatise nõukogule ja Euroopa Parlamendile piirkondlike kaitseprogrammide kohta ja nõukogu 12. oktoobri 2005. aasta järeldustes, ning kõikidest teistest riikidest või piirkondadest, mis sellistena tulevikus määratletakse.
- (27) Samuti on vajalik anda täiendavat rahalist toetust sellistele ümberasustamise meetmetele, mis on suunatud teatud eriliselt haavatavate isikute sihtrühmadele, kus ümberasustamine on nende erivajadusi silmas pidades kõige asjakohasem viis.
- (28) Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste uldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust)⁽²⁾ (edaspidi „finantsmäärus”) artikli 53 lõike 1 punktis b viidatud ühist haldamist silmas pidades tuleks täpsustada tingimusi, mis lubavad komisjonil täita oma ülesandeid Euroopa Liidu uldeelarve täitmisel, ning selgitada liikmesriikidega koostöö tegemise kohustusi. Kõnealuste tingimuste kohaldamise puhul oleks komisjonil võimalik veenduda, et liikmesriigid kasutavad fondi seaduslikul ja nõuetekohasel viisil ning kooskõlas finantsmääruse artiklis 27 ja artikli 48 lõikes 2 sätestatud usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttega.
- (29) Liikmesriigid peaksid võtma vastu vajalikud meetmed, et tagada haldus- ja kontrollisüsteemide nõuetekohane toimimine ja rakendamise kvaliteet. Selleks oleks vajalik kehtestada üldpõhimõtted ja vajalikud funktsioonid, mida kõik programmid peaksid täitma.
- (30) Vastavalt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetele peaksid fondi meetmete rakendamise ja kontrolli eest vastutama eelkõige liikmesriigid.

⁽¹⁾ EÜT L 212, 7.8.2001, lk 12.

⁽²⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ, Euratom) nr 1995/2006 (ELT L 390, 30.12.2006, lk 1).

- (31) Mitmeaastaste programmide ja aastaprogrammide tõhusa ja nõuetekohase rakendamise tagamiseks tuleks täpsustada liikmesriikide kohustusi seoses haldus- ja kontrollisüsteemide, kulude tõendamise ning eeskirjade eiramise ja ühenduse õiguse rikkumise ennetamise, avastamise ja kõrvaldamisega. Haldus- ja kontrollisüsteemidega seoses on eelkõige vaja kehtestada kord, mille kohaselt liikmesriigid tagavad asjakohaste süsteemide olemasolu ja rahuldava toimimise.
- (32) Ilma et see piiraks komisjoni finantskontrolli alaseid volitusi, tuleks ergutada liikmesriikide ja komisjoni vahelist koostööd selles valdkonnas.
- (33) Fondist toetatavate meetmete tõhusus ja mõju sõltuvad ka nende hindamisest ja tulemuste levitamisest. Sellega seoses tuleks selgelt kindlaks määrata liikmesriikide ja komisjoni vastutus ning hindamise usaldusväärsust ja seonduva teabe kvaliteeti tagav kord.
- (34) Pidades silmas ühendusepoolse rahastamise nähtavuse tähtsust, peaks komisjon andma juhiseid sellele kaasa aitamiseks, et iga asutuse, valitsusvälise organisatsiooni, rahvusvahelise organisatsiooni või mis tahes muu organi puhul teadvustataks piisavalt toetust, mis see on fondist saanud, võttes arvesse teiste ühiselt hallatavate vahendite, näiteks struktuurifondide puhul kasutatavat praktikat.
- (35) Meetmeid tuleks hinnata, pidades silmas vahekokkuvõtet ja mõju hindamist ning hindamisprotsess tuleks integreerida projekti järelevalvekorraldusse.
- (36) Käesoleva otsusega kehtestatakse programmi kogu kehtivusajaks rahastamispakett, mis on eelarvepädevatele institutsioonidele iga-aastase eelarvemenetluse ajal peamine juhis Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimist käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 37 tähenduses.
- (37) Kuna käesoleva otsuse eesmärki, nimelt liikmesriikide jõupingutuste tasakaalustamist pagulaste ja ümberasustatud isikute vastuvõtmisel, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on käesoleva meetme ulatuse ja toime tõttu seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (38) Käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽¹⁾.
- (39) Kuna strateegiliste suuniste vastuvõtmisega seotud käesoleva otsuse meede on üldmeede ja selle eesmärk on muuta käesoleva otsuse vähemolulisi sätteid, muu hulgas jättes mõned neist sätetest välja või täiendades käesolevat otsust, lisades uusi vähemolulisi sätteid, tuleks see vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Tõhususe eesmärgil tuleks kontrolliga regulatiivmenetluse tavatahtaegu strateegiliste suuniste vastuvõtmiseks lühendada.
- (40) Otsus 2004/904/EÜ tuleks kehtetuks tunnistada.
- (41) Vastavalt Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokollile 3 on Iirimaa 6. septembri 2005. aasta kirjaga teatanud oma soovist osaleda käesoleva otsuse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (42) Vastavalt Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokollile 3 on Ühendkuningriik 27. oktoobri 2005. aasta kirjaga teatanud oma soovist osaleda käesoleva otsuse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (43) Vastavalt Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokollile 1 ja 2 ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole temale siduv ega tema suhtes kohaldatav.
- (44) Vastavalt asutamislepingu artikli 67 lõike 2 teisele taandele muutis nõukogu 22. detsembri 2004. aasta otsus 2004/927/EÜ (mis näeb ette Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklis 251 osutatud menetluse kohaldamist kõnealuse asutamislepingu kolmanda osa IV jaotise hõlmatud teatud valdkondade suhtes) ⁽²⁾ asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetluse kohaldatavaks asutamislepingu artikli 62 lõikes 1, lõike 2 punktiga a ja lõikega 3 ning artikli 63 lõike 2 punktiga b ja lõike 3 punktiga b hõlmatud valdkondades,

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsus on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

⁽²⁾ ELT L 396, 31.12.2004, lk 45.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

I PEATÜKK

SISU, EESMÄRGID JA MEETMED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

Käesoleva otsusega asutatakse ajavahemikuks 1. jaanuarist 2008 kuni 31. detsembrini 2013 Euroopa Pagulasfond (edaspidi „fond”) osana ühtsest raamistikust, mis hõlmab samuti otsust nr 574/2007/EÜ, otsust nr 575/2007/EÜ ja otsust 2007/.../EÜ, et aidata kaasa vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala tugevdamisele ning solidaarsuse põhimõtte kohaldamisele liikmesriikide vahel.

Käesoleva otsusega määratakse kindlaks eesmärgid, mille saavutamisele fond kaasa aitab, selle rakendamine, olemasolevad rahalised vahendid ja kriteeriumid olemasolevate rahaliste vahendite eraldamiseks.

Otsusega kehtestatakse fondi haldamise eeskirjad, sealhulgas finantseeskirjad, ning järelevalve- ja kontrollimehhanismid, mis põhinevad kohustuste jagamisel komisjoni ja liikmesriikide vahel.

Artikkel 2

Fondi üldeesmärk

1. Fondi üldeesmärk on käesoleva otsusega sätestatud meetmeid kaasrahastades toetada ja soodustada liikmesriikide jõupingutusi pagulaste ja ümberasustatud isikute vastuvõtmisel ning nende vastuvõtmise tagajärgede kandmisel, võttes arvesse ühenduse õigusakte antud valdkonnas.

2. Fond toetab liikmesriikide või komisjoni algatusel tehnilise abi rahastamist.

Artikkel 3

Abikõlblikud meetmed liikmesriikides

1. Fond toetab meetmeid, mida liikmesriigid võtavad seoses ühe või mitme järgmise valdkonnaga:

- a) vastuvõtutingimused ja varjupaigamenetlused;
- b) artiklis 6 osutatud selliste isikute integratsioon, kelle viibimine teatavas liikmesriigis on pikaajalise ja püsiva iseloomuga;
- c) liikmesriikide varjupaigapoliitika väljatöötamine, järelevalve ning hindamise suutlikkuse suurendamine, võttes arvesse Euroopa ühise varjupaigasüsteemi valdkonnas olevaid liikmesriikide kohustusi, mis tulenevad kehtivatest ja tulevikus vastuvõetavatest ühenduse õigusaktidest, pidades eelkõige silmas liikmesriikidevahelist praktilist koostööd;

d) artikli 6 punktis e osutatud isikute ümberasustamine. Käesoleva otsuse kohaldamisel käsitatakse ümberasustamisena protsessi, mille käigus viiakse kolmanda riigi kodanikud või kodakondsuseta isikud ÜRO Pagulaste Ülemkomissari Büroo (UNHCR) taotlusel (mis tugineb nende isikute vajadusele saada rahvusvahelist kaitset) kolmandast riigist liikmesriiki, kus neil lubatakse elada, omades üht alljärgnevat staatust:

- i) pagulasstaatus direktiivi 2004/83/EÜ tähenduses; või
- ii) staatus, mis annab isikule siseriikliku ja ühenduse õiguse raames samad õigused ja eelised kui pagulasstaatus;

e) artikli 6 punktides a ja b osutatud kategooriatesse kuuluvate isikute viimine neile rahvusvahelise kaitse andnud liikmesriigist teise liikmesriiki, kus neile antakse samatasemeline kaitse, ning artikli 6 punktis c osutatud kategooriatesse kuuluvate isikute viimine teise liikmesriiki, kus nende rahvusvahelise kaitse saamise taotlused läbi vaadatakse.

2. Vastuvõtutingimuste ja varjupaigamenetluste osas hõlmavad abikõlblikud meetmed järgmist:

- a) majutusinfrastruktuur või -teenused;
- b) struktuurid ja koolitus, mis tagavad varjupaigataotlejate juurdepääsu varjupaigamenetlustele;
- c) materiaalse ja meditsiinilise või psühholoogilise abi andmine;
- d) sotsiaalabi, teave või abi seoses haldus- ja/või õigusformaalsustega ning varjupaigamenetluse võimaliku tulemuse alane teave või nõustamine, sealhulgas selliste aspektide kohta nagu näiteks vabatahtlik tagasipöördumine;
- e) õigusabi ja keeleline abi;
- f) haridus, keeleõpe ja muud algatused, mis on asjaomase isiku staatusega kooskõlas;
- g) toetavad teenused, nagu tõlge ja väljaõpe, et aidata parandada vastuvõtutingimusi ning varjupaigamenetluste tõhusust ja kvaliteeti;
- h) teave kohalikele kogukondadele ning koolituse osutamine kohalike ametiasutuste töötajatele, kes suhtlevad võõrustariigi poolt vastuvõetutega;
- i) artikli 6 punktis c osutatud kategooriatesse kuuluvate isikute viimine nende asukohaliikmesriigist liikmesriiki, kes nende varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutab.

3. Lõike 1 punktis b osutatud isikute ja nende perekonnaliikmete liikmesriikide ühiskonda integreerimise osas hõlmavad abikõlblikud meetmed järgmist:

- a) nõu ja abi sellistes valdkondades nagu majutus, elatusvahendid, integreerumine tööturule, meditsiiniline, psühholoogiline ja sotsiaalhooldus;
- b) meetmed, mis võimaldavad sotsiaal-kultuurilist kohanemist liikmesriigi ühiskonnaga ja osasaamist Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ettenähtud väärtustest;
- c) meetmed, mis toetavad kestvat ja jätkusuutlikku osalemist ühiskondlikus ja kultuurielus;
- d) meetmed, mis keskenduvad haridusele, kutseharidusele, kvalifikatsiooni ja diplomite tunnustamisele;
- e) meetmed isikuvastutuse suurendamiseks ja nende isikute omal jõul toimetuleku võimaldamiseks;
- f) meetmed, mis toetavad sisukat kontakti ja konstruktiivset dialoogi nende isikute ja vastuvõtva ühiskonna vahel, kaasa arvatud meetmed, mis toetavad selliste võtmepartnerite nagu üldsuse, kohalike omavalitsuste, pagulasühenduste, vabatahtlike rühmade, tööturu osapoolte ja laiema kodanikuühiskonna kaasamist;
- g) meetmed, mis toetavad oskuste omandamist nende isikute poolt, kaasa arvatud keeleõpe;
- h) meetmed, mis toetavad nii nende isikute võrdset juurdepääsu riigiasutustele kui võrdseid tulemusi nende isikute asjaajamisel riigiasutustega.

4. Varjupaigapoliitika väljatöötamise, järelevalve ning hindamise suutlikkuse suurendamisega seonduvate meetmete osas on fondist toetuse saamiseks abikõlblikud eelkõige järgmised meetmed:

- a) päritoluriiki käsitleva teabe kogumine, koostamine, kasutamine ja levitamine, sealhulgas ka tõlkimine;
- b) meetmed, mis suurendavad suutlikkust koguda, analüüsida ja levitada statistikat varjupaigamenetluste, vastuvõtu, integratsiooni ja rahvusvahelise kaitse all olevate isikute kohta;
- c) meetmed, mis suurendavad suutlikkust hinnata varjupaigataotlusi, sealhulgas ka edasikaebusi;
- d) meetmed, mis toetavad varjupaigapoliitika hindamist, nagu näiteks siseriiklikud mõjuhindamised, sihtrühmades läbiviidud küsitlused, näitajate väljatöötamine ja võrdlev hindamine.

5. Ümberasustamisega seotud meetmete osas on fondist toetuse saamiseks abikõlblikud eelkõige järgmised meetmed:

- a) meetmed, mis seonduvad ümberasustamisprogrammi loomise ja arendamisega;
- b) meetmed, mis seonduvad võimalike ümberasustamisjuhtumite hindamisega liikmesriigi pädevate ametiasutuste poolt, selliste meetmete hulka kuuluvad näiteks missioonid vastuvõtjariiki, intervjuud ning arstlik- ja julgeolekukontroll;
- c) lahkumiseelne tervisekontroll ja ravi;
- d) lahkumiseelsed materiaalsed toimingud;
- e) lahkumiseelsed teavitamismeedmed;
- f) vahetult pärast saabumist osutatav teave ja abi, sealhulgas tõlketeenus;
- g) reisi korraldamine, sealhulgas saatja poolt meditsiiniteenuste osutamine.

6. Rahvusvahelist kaitset saavate isikute ühest liikmesriigist teise viimisega seotud meetmete osas on fondist toetuse saamiseks abikõlblikud eelkõige järgmised meetmed:

- a) lahkumiseelsed teavitamismeedmed;
- b) reisi korraldamine, sealhulgas saatja poolt meditsiiniteenuste osutamine;
- c) vahetult pärast saabumist osutatav teave ja abi, sealhulgas tõlketeenus.

7. Lõigetes 2 ja 3 osutatud meetmed on fondist toetuse saamiseks samuti abikõlblikud, kui nad on suunatud artikli 6 punktis e osutatud isikutele.

8. Lõigetes 1–6 sätestatud meetmed tõhustavad eelkõige Euroopa ühist varjupaigasiüsteemi käsitlevate ühenduse asjaomaste õigusaktide sätete kohaldamist.

9. Meetmete puhul võetakse arvesse soolise võrdõiguslikkusega seotud küsimusi, laste parimaid huve, selliste haavatavate isikute nagu alaealiste, saatjata alaealiste, puuetega inimeste, vanurite, rasedate, alaealiste lastega üksikvanemate ning piinamise või vägistamise ohvrite või muu raske psühholoogilise, füüsilise või seksuaalse vägivalla ohvriks või inimkaubanduse või seksuaalse kuritarvitamise erinevate vormide ohvriks langenud inimeste või esmaabi ja haiguste põhiravi vajavate inimeste eriolukorda.

10. Fondiga toetatakse üksnes selliseid artikli 6 punktis c osutatud isikutega seonduvaid majutusmeetmeid, mis ei ole seotud alade ja keskustega, mis on ette nähtud üksnes isikute jaoks,

kellele ei anta sisenemisõigust või kes peetakse kinni pärast välispiiri ebaseaduslikku ületamist või lähenemisel välispiirile eesmärgiga siseneda ebaseaduslikult liikmesriikide territooriumile.

Artikkel 4

Ühenduse meetmed

1. Komisjoni algatusel võib kuni 10 % fondi olemasolevatest vahenditest kasutada selliste riikidevaheliste meetmete või kogu ühendusele huvidele vastavate meetmete (edaspidi „ühenduse meetmed“) rahastamiseks, mis on seotud varjupaigapoliitika ning artiklis 6 osutatud sihtgruppide suhtes kohaldatavate meetmetega.

2. Selleks et olla rahastamiseks abikõlblikud, peavad ühenduse meetmed eelkõige:

- a) edendama ühendusesisest koostööd ühenduse õigusaktide ja heade tavade rakendamisel, sealhulgas sellist koostööd toetavad tõlke- ja tõlkimisteenused;
- b) toetama selliste riikidevaheliste koostöövõrgustike ja katseprojektide loomist, mis põhinevad innovatsiooni edendamiseks, kogemuste ja heade tavade vahetamise lihtsustamiseks ja varjupaigapoliitika kvaliteedi parandamiseks kahes või enam liikmesriigis asuvate organite riikidevahelistel partnerlussuhetel;
- c) toetama riikidevahelisi teadlikkuse suurendamise kampaaniaid;
- d) toetama uuringuid ning teabe levitamist ja vahetamist seoses parimate tavade ja kõigi teiste varjupaigapoliitika aspektidega, kaasa arvatud nüüdisaegse tehnoloogia kasutamine ning siseriiklikul tasandil võtmepartnerite (nagu näiteks piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused, pagulashendused ja vabatahtlike rühmad) vahel tehtav koostöö;
- e) toetama katseprojekte, sealhulgas innovaatilisi projekte ja uuringuid, mille abil püütakse leida võimalusi uute koostöövormide loomiseks ühenduses, ning milles käsitletakse selle valdkonna ühenduse õigust;
- f) toetama ühiste statistiliste vahendite, meetodite ja näitajate väljatöötamist ja kohaldamist liikmesriikide poolt, et mõõta varjupaiga valdkonnas asetleidvaid poliitilisi arenguid;
- g) osutama struktuurset toetust võrgustikele, mis ühendavad selliseid valitsusväliseid organisatsioone, mis abistavad varjupaigataotlejaid ja pagulasi ning tegutsevad vähemalt kümnes liikmesriigis; toetuse osutamise eesmärgiks on hõlbustada kogemuste ja tavade vahetamist ning tagada, et ühenduse varjupaigapoliitika ja -tavade väljatöötamisel võetaks arvesse valitsusväliste organisatsioonide kogemusi ning pagulaste ja varjupaigataotlejate huve;

h) osutama liikmesriikidele abiteenuseid nõuetekohaselt põhjendatud eriolukordades, mis nõuavad kiiret tegutsemist.

3. Iga-aastane tööprogramm, milles sätestatakse ühenduse meetmete prioriteetid, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 5

Erakorralised meetmed

1. Juhul kui rakendatakse ajutist kaitset direktiivi 2001/55/EÜ tähenduses, rahastatakse fondist ka liikmesriikide aitamiseks mõeldud meetmeid, mis eristuvad artiklis 3 viidatud meetmetest ning täiendavad neid.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, osutatakse fondist samuti liikmesriikidele abi, et rakendada erakorralisi meetmeid, mille eesmärgiks on käsitleda erakorralise koormuse olukordi. Selliseid olukordi iseloomustavad suure hulga kolmandate riikide kodanike, kes võivad vajada rahvusvahelist kaitset, ootamatu saabumine teatud piiripunktidesse, mis asetavad asjaomaste liikmesriikide vastuvõtuvahenditele, varjupaigasüsteemile või infrastruktuurile erakordselt raske ja kiireloomulise koormuse ning võib endaga kaasa tuua ohu inimeste elule, heaolule või juurdepääsule neile ühenduse õigusaktide alusel osutatavale kaitsele.

3. Lõikes 2 osutatud erakorralise koormuse olukordade käsitlemiseks rakendatud meetmed on fondist toetuse saamiseks abikõlblikud, kui:

- a) neid kavatakse rakendada viivitamatult ja neid ei ole võimalik hõlmata asjaomase aastaprogrammiga; ning
- b) nende kestus ei ületa kuut kuud.

4. Abikõlblikud erakorralised meetmed sisaldavad järgmisi toiminguid:

- a) vastuvõtt ja majutus;
- b) elatusvahendite tagamine, sealhulgas toit ja rõivad;
- c) meditsiiniline, psühholoogiline või muu abi;
- d) isikute vastuvõtu ning meetmete rakendamise tõttu tekkinud personali- ja halduskulud;
- e) logistilised ja transpordikulud;
- f) õigusabi ja keeleline abi;
- g) tõlkimis- ja tõlketeenused, päritoluriiki käsitlev teave ja teised meetmed, mis aitavad kaasa rahvusvahelist kaitset vajada võivate isikute kiirele identifitseerimisele ning varjupaigataotlejate õiglasele ja tõhusale läbivaatamisele.

5. Lõikes 4 osutatud meetmeid võivad toetada ekspertrühmad.

Artikkel 6

Sihtrühmad

Käesoleva otsuse kohaldamisel kuuluvad sihtrühmade hulka:

- a) kolmandate riikide kodanikud või kodakondsuseta isikud, kelle seisundi määratleb Genfi konventsioon ja kellel on lubatud pagulasena elada ühes liikmesriigis;
- b) kolmandate riikide kodanikud või kodakondsuseta isikud, kes saavad subsidiaarset kaitset direktiivi 2004/83/EÜ tähenduses;
- c) kolmandate riikide kodanikud või kodakondsuseta isikud, kes on taotlenud üht punktides a ja b kirjeldatud kaitse vormi;
- d) kolmandate riikide kodanikud või kodakondsuseta isikud, kes saavad ajutist kaitset direktiivi 2001/55/EÜ tähenduses;
- e) kõik kolmandate riikide kodanikud või kodakondsuseta isikud, keda liikmesriiki ümber asustatakse või kes on liikmesriiki ümberasustatud.

II PEATÜKK

TOETAMISE PÕHIMÕTTED

Artikkel 7

Vastastikune täiendavus, kooskõlastatus ja vastavus

1. Fond annab toetust, mis täiendab riiklikke, piirkondlikke ja kohalikke meetmeid, integreerides need ühenduse prioriteetidesse.
2. Komisjon ja liikmesriigid tagavad, et fondist ja liikmesriikide antav toetus oleks kooskõlas ühenduse tegevuse, poliitika ja prioriteetidega. Eelkõige tuleb kooskõla silmas pidada artiklis 18 osutatud mitmeaastase programmi puhul.
3. Fondist rahastatavad toimingud vastavad asutamislepingu sätetele ja nende kohaselt vastu võetud õigusnormidele.

Artikkel 8

Programmitöö

1. Fondi eesmärkide saavutamiseks tegutsetakse mitmeaastase programmiperioodi (2008–2013) raames, mille kohta tehakse vahetuskavade vastavalt artiklile 22. Mitmeaastase programmi töö süsteem hõlmab prioriteete ning juhtimis-, otsustamis-, auditeerimis- ja tõendamismenetlust.
2. Komisjoni heaks kiidetud mitmeaastaseid programme rakendatakse aastaprogrammide kaudu.

Artikkel 9

Meetmete subsidiaarsus ja proportsionaalsus

1. Artiklites 18 ja 20 osutatud mitmeaastaste programmide ja aastaprogrammide elluviimise eest vastutavad liikmesriigid sobival piirkondlikul tasandil vastavalt nende konkreetsele institutsioonilisele süsteemile. Vastutust teostatakse käesoleva otsuse kohaselt.
2. Auditeerimissätete raames komisjoni ja liikmesriikide poolt kasutatavad vahendid sõltuvad ühenduse toetuse suuruselt. Sama põhimõtet kohaldatakse hindamist käsitlevate sätete ning mitmeaastaseid programme ja aastaprogramme käsitlevate aruannete suhtes.

Artikkel 10

Rakendamismeetodid

1. Ühenduse eelarvest fondile eraldatud osa täidetakse vastavalt finantsmääruse artikli 53 lõike 1 punktile b, välja arvatud käesoleva otsuse artiklis 4 osutatud ühenduse meetmete ja artiklis 15 osutatud tehnilise abi puhul.
2. Komisjon kasutab oma volitusi Euroopa Liidu üldeelarve täitmisel järgmiselt:
 - a) komisjon kontrollib vastavalt artiklis 32 kirjeldatud menetlusele haldus- ja kontrollisüsteemide olemasolu ja nõuetekohast toimimist liikmesriikides;
 - b) komisjon lükkab edasi või peatab maksete tegemise täielikult või osaliselt vastavalt artiklites 41 ja 42 kirjeldatud menetlustele, kui liikmesriigi haldus- ja kontrollisüsteemid ei toimi, ning kohaldab mis tahes muid vajalikke finantskorrektsioone vastavalt artiklites 45 ja 46 kirjeldatud menetlustele.

Artikkel 11

Partnerlus

1. Iga liikmesriik korraldab vastavalt kehtivatele siseriiklikele eeskirjadele ja tavadele partnerluse asutuste ja organitega, kes on kaasatud mitmeaastase programmi rakendamisse või kes asjaomase liikmesriigi hinnangul võivad anda olulise panuse mitmeaastase programmi arendamisse.

Sellised asutused ja organid võivad hõlmata pädevaid piirkondlikke, kohalikke, munitsipaal- ja muid avaliku sektori ametiasutusi ning rahvusvahelisi organisatsioone, eelkõige ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Bürood (UNHCR), ja kodanikuühendusi, nagu näiteks valitsusvälised organisatsioonid või tööturu osapooled.

2. Sellise partnerluse raames järgitakse täielikult iga partnerite kategooria vastavaid institutsioonilisi, õiguslikke ja finantsvolitusi.

III PEATÜKK

FINANTSRAAMISTIK

Artikkel 12

Koguvahendid

1. Rahastamispakett käesoleva otsuse rakendamiseks ajavahemikuks 1. jaanuarist 2008 kuni 31. detsembrini 2013 on 628 miljonit eurot.

2. Iga-aastased assigneeringud määravad eelarvapädevad institutsioonid finantsraamistiku piires.

3. Komisjon koostab iga-aastase soovitusliku jaotuse liikmesriikide vahel vastavalt artiklis 13 kehtestatud kriteeriumitele.

Artikkel 13

Iga-aastane vahendite jaotamine liikmesriikide abikõlblike meetmete jaoks

1. Iga liikmesriik saab fondi iga-aastastest eraldistest fikseeritud summa, 300 000 eurot.

Euroopa Liiduga 1. mail 2004 ühinenud riikide jaoks suurendatakse see ajavahemikul 2008–2013 summani 500 000 eurot aastas.

Euroopa Liiduga ajavahemikul 2007–2013 ühinevate riikide jaoks suurendatakse see ajavahemiku 2008–2013 järelejäänud osaks summani 500 000 eurot aastas alates nende ühinemisele järgnevast aastast.

2. Ülejäänud osa olemasolevatest iga-aastastest vahenditest jagatakse liikmesriikide vahel järgmiselt:

- a) 30 % võrdeliselt kolme eelnenud aasta jooksul riiki lubatud artikli 6 punktides a, b ja e nimetatud isikute kategooriasse kuuluvate isikute arvuga;
- b) 70 % võrdeliselt kolme eelnenud aasta jooksul artikli 6 punktides c ja d nimetatud kategooriasse kuuluvate isikute arvuga.

Nimetatud rühmitamise eesmärgil ei võeta artikli 6 punktis e osutatud isikuid arvesse artikli 6 punktis a osutatud kategoorias.

3. Liikmesriigid saavad fikseeritud summa, 4 000 eurot iga ümberasustatud isiku kohta, kes kuulub ühte järgmistest kategooriatest:

- a) piirkondlike kaitseprogrammide rakendamiseks määratletud riikidest või piirkondadest pärinevad isikud;
- b) saatjata alaealsed;

c) alaealsed ja naised, kellel on oht langeda psühholoogilise, füüsilise või seksuaalse vägivalda ja ärakasutamise ohvriks;

d) selliste meditsiiniliste vajadustega isikud, kelle vajadusi saab lahendada üksnes ümberasustamise tulemusel.

4. Kui liikmesriik asustab ümber sellise isiku, kes kuulub rohkem kui ühte lõikes 3 osutatud kategooriasse, saab ta selle isiku osas fikseeritud summa üksnes ühel korral.

5. Kontrollarvudeks on komisjoni (Eurostat) värseimad statistilised andmed, mis vastavalt ühenduse õigusaktidega põhinevad liikmesriikide esitatud andmetel.

Juhul kui liikmesriik ei ole komisjonile (Eurostatile) asjaomaseid statistilisi andmeid esitanud, esitavad nad võimalikult kiiresti esialgsed andmed.

Enne kõnealuste andmete tunnistamist kontrollarvudeks, hindab komisjon (Eurostat) asjaomase statistilise teabe kvaliteeti, võrreldavust ja täielikkust vastavalt tavapärasele töökorrale. Komisjoni (Eurostati) taotlusel esitavad liikmesriigid esitama talle kogu vajaliku teabe.

6. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt iga aasta 1. mail hinnangu lõikes 3 osutatud isikute arvu kohta, kelle nad järgmisel aastal ümber asustavad, esitades sealhulgas ka isikute jagunemise nimetatud lõikes osutatud erinevate kategooriate vahel. Komisjon edastab selle teabe artiklis 52 osutatud komiteele.

Artikkel 14

Rahastamisstruktuur

1. Finantseraldised fondist on toetuste vormis.

2. Fondi poolt toetatavaid meetmeid kaasrahastatakse avaliku sektori või eraallikatest, need on mittetulundusliku olemusega ning need pole abikõlblikud rahastamiseks muudest Euroopa Liidu üldeelarvega kaetud allikatest.

3. Eraldised fondist täiendavad liikmesriikide poolt käesoleva otsusega hõlmatud meetmete jaoks eraldatud avaliku sektori või samaväärseid kulusi.

4. Ühenduse toetus projektidele ei või artikli 3 alusel liikmesriikide rakendatavate meetmete korral ületada 50 % konkreetse meetme kogumaksumusest.

Artiklis 17 osutatud strateegilistes suunistes kindlaks määratud konkreetseid prioriteete käsitlevate projektide puhul võib seda osakaalu suurendada kuni 75 protsendini.

Ühtekuuluvusfondist vahendeid saavate liikmesriikide puhul suurendatakse ühenduse toetus kuni 75 protsendini.

5. IV peatükis sätestatud siseriikliku programmitöö rakendamise raames valivad liikmesriigid rahastamiseks välja projektid järgmiste miinimumkriteeriumide alusel:

- a) olukord ja vajadused asjaomases liikmesriigis;
- b) kulude kulutõhusus, pidades muu hulgas silmas projektiga seotud isikute arvu;
- c) rahastamist taotleva organisatsiooni ja iga partnerorganisatsiooni kogemus, ekspertteadmised, usaldusvärsus ning rahaline panus;
- d) mil määral projekt täiendab teisi Euroopa Liidu üldeelarvest või siseriiklike programmide osana rahastatavaid meetmeid.

6. Üldjuhul antakse ühenduse finantsabi fondist toetatavatele meetmetele kuni kolmeks aastaks, tingimusel et esitatakse korrapäraseid eduaruandeid.

7. Ühenduse toetus artikli 3 lõike 4 kohaste meetmete rakendamiseks ei või ületada 15 % artikli 13 kohaselt igale liikmesriigile eraldatud iga-aastaste vahendite kogusummast.

Artikkel 15

Komisjoni algatusel antav tehniline abi

1. Komisjoni algatusel ja/või nimel võidakse fondi iga-aastastest vahenditest maksimaalselt 500 000 euro ulatuses rahastada käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikke ettevalmistusmeetmeid, järelevalve-, haldus- ja tehnilise abi meetmeid ning samuti hindamis-, auditeerimis- ja kontrollimeetmeid.
2. Kõnealused meetmed hõlmavad järgmist:
 - a) hindamised, ekspertide aruanded, statistika ja uuringud, sealhulgas fondi üldise toimimise kohta;
 - b) liikmesriikide, lõplike abisaajate ja üldsuse teavitamise meetmed, sealhulgas teadlikkuse suurendamise kampaaniad ning fondist rahastatavate projektide ühine andmebaas;
 - c) juhtimiseks, järelevalveks, kontrollimiseks ja hindamiseks kasutatavate arvutisüsteemide paigaldamine, kasutamine ja omavahel ühendamine;
 - d) ühise hindamis- ja järelevalveraamistiku kavandamine ning samuti näitajate süsteemide kavandamine, võttes vajadusel arvesse siseriiklikke näitajaid;
 - e) hindamismeetodite täiendamine ja teabevahetus kõnealuse valdkonna tavade osas;
 - f) liikmesriikide poolt vastavalt artiklile 25 määratud ametiasutustele suunatud teavitamis- ja koolitusmeetmed, mis täiendavad liikmesriikide jõupingutusi oma ametiasutustele juhiste andmisel kooskõlas artikli 31 lõikega 2.

Artikkel 16

Liikmesriikide algatusel antav tehniline abi

1. Liikmesriigi algatusel võidakse fondist iga aastaprogrammi raames rahastada ettevalmistus-, haldus-, järelevalve-, hindamis-, teavitamis- ja kontrollimeetmeid ning meetmeid fondide rakendamiseks vajaliku haldussuutlikkuse tugevdamiseks.
2. Iga aastaprogrammi raames tehniliseks abiks eraldatav summa ei või ületada:
 - a) ajavahemikul 2008–2010 7 % kõnealusele liikmesriigile aastas eraldatavast kaasrahastamise kogusummast, millele lisandub 30 000 eurot; ning
 - b) ajavahemikul 2011–2013 4 % kõnealusele liikmesriigile aastas eraldatavast kaasrahastamise kogusummast, millele lisandub 30 000 eurot.

IV PEATÜKK

PROGRAMMITÖÖ

Artikkel 17

Strateegiliste suuniste vastuvõtmine

1. Komisjon võtab vastu strateegilised suunised, milles esitatakse fondi tegevuse raamistik, arvestades varjupaigapoliitika valdkonnas tehtud edusamme ühenduse õigusaktide väljatöötamisel ja rakendamisel ning fondi rahaliste vahendite soovituslikku jaotust mitmeaastase programmiga hõlmatud ajavahemikul.
2. Kõnealuste suuniste kaudu viiakse iga fondi eesmärgi puhul ellu ühenduse prioriteetidid eesmärgiga edendada Euroopa ühise varjupaigasüsteemi rakendamist.
3. Komisjon võtab 31. juuliks 2007 vastu strateegilised suunised mitmeaastase programmiperioodi kohta.
4. Strateegilised suunised võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Kõnealused strateegilised suunised lisatakse pärast nende vastuvõtmist käesolevale otsusele selle lisana.

Artikkel 18

Siseriiklike mitmeaastaste programmide ettevalmistamine ja heakskiitmine

1. Artiklis 17 osutatud strateegiliste suuniste alusel esitab iga liikmesriik mitmeaastase programmi kavandi, mis koosneb järgmistest elementidest:
 - a) vastuvõtutingimuste, varjupaigamenetluste, vabatahtliku tagasipöördumisega seonduva nõustamise, integratsiooni ning artikliga 6 hõlmatud isikute ümberasustamise ja teisest

liikmesriigist kohaletoomise osas liikmesriigis hetkel valitseva olukorra kirjeldus ning varjupaigapoliitika väljatöötamise, järelevalve ja hindamise olukorra kirjeldus;

- b) vastuvõtutingimuste, varjupaigamenetluste, vabatahtliku tagasipöördumisega seonduva nõustamise, integratsiooni ning artikliga 6 hõlmatud isikute ümberasustamise ja teistest liikmesriigist kohaletoomise küsimustes liikmesriigis olemasolevate vajaduste analüüs ning varjupaigapoliitika väljatöötamise, järelevalve ja hindamise küsimustes olemasolevate vajaduste analüüs;
- c) eesmärkide saavutamiseks kohase strateegia esitamine ja nende saavutamise seotud prioriteetidid ning prioriteetide elluviimiseks kavandatud meetmete kirjeldus;
- d) andmed selle kohta, kas nimetatud strateegia on kooskõlas teiste piirkondlike, riiklike ja ühenduse vahenditega;
- e) teave prioriteetide ja nende konkreetsete eesmärkide kohta. Kõnealuseid eesmärke peab olema võimalik mõõta piiratud arvu näitajate abil, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet. Näitajad peavad võimaldama mõõta edasiminekut võrreldes esialgse olukorraga ning eesmärkide mõjusust prioriteetide elluviimisel;
- f) artiklis 11 sätestatud partnerluse põhimõtte rakendamiseks valitud lähenemisviisi kirjeldus;
- g) rahastamiskava projekt, milles on iga prioriteedi ja aasta-programmi kohta välja toodud kavandatav fondi osamaks ning avalikust või erasektorist pärineva kaasrahastamise kogusumma;
- h) mitmeaastase programmi avalikustamise tagamiseks kehtestatud sätted.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile oma mitmeaastase programmi kavandi hiljemalt neli kuud pärast seda, kui komisjon on koostanud strateegilised suunised.

3. Mitmeaastase programmi kavandi heakskiitmise eesmärgil analüüsib komisjon järgmist:

- a) mitmeaastase programmi kavandi kooskõla fondi eesmärkide ja artiklis 17 osutatud strateegiliste suunistega;
- b) mitmeaastase programmi kavandis esitatud meetmete asjakohasust seoses kavandatava strateegiaga;
- c) liikmesriigi poolt fondi meetmete rakendamiseks kehtestatud haldus- ja kontrollimenetluste vastavust käesoleva otsuse sätetele;
- d) mitmeaastase programmi kavandi vastavust ühenduse õigusele ja eelkõige isikute vaba liikumise tagamist toetavale

ühenduse õigusele koostoimes välispiirikontrolli, varjupaika ja sisserännet käsitlevate kõrvalmeetmetega.

4. Kui mitmeaastase programmi kavand ei ole komisjoni hinnangul strateegiliste suunistega kooskõlas ja/või ei vasta käesoleva otsuse sätetele, millega kehtestatakse haldus- ja kontrollisüsteemid, või ei ole vastavuses ühenduse õigusega, palub komisjon asjaomasel liikmesriigil esitada kogu vajalik lisateave ning vajadusel vaadata mitmeaastase programmi kavand vastavalt läbi.

5. Komisjon kiidab mitmeaastase programmi heaks kolme kuu jooksul pärast selle ametlikku esitamist vastavalt artikli 52 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 19

Mitmeaastaste programmide muutmine

1. Asjaomase liikmesriigi või komisjoni algatusel vaadatakse mitmeaastane programm läbi ning vajaduse korral muudetakse seda ülejäänud programmitöö perioodiks, et võtta rohkem või muul viisil arvesse ühenduse prioriteete. Mitmeaastase programmi võib läbi vaadata hindamise tulemusel ja/või pärast rakendamisel tekkinud raskusi.

2. Komisjon võtab otsuse mitmeaastase programmi muutmise heakskiitmise kohta vastu võimalikult kiiresti pärast asjaomase liikmesriigi vastava ametliku taotluse esitamist. Mitmeaastast programmi muudetakse vastavalt artikli 52 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 20

Aastaprogrammid

1. Komisjoni heaks kiidetud mitmeaastast programmi rakendatakse aastaprogrammide kaudu.

2. Komisjon teavitab liikmesriike iga aasta 1. juuliks hinnangulistest summadest, mis neile järgmiseks aastaks iga-aastase eelarvemenetluse käigus tehtavatest kogueraldistest eraldatakse ja mis arvutatakse artikli 13 alusel.

3. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga aasta 1. novembriks järgmise aasta aastaprogrammi kavandi, mis on koostatud vastavalt mitmeaastasele programmile ning koosneb järgmistest elementidest:

- a) aastaprogrammi alusel rahastatavate projektide valiku üldeskirjad;
- b) aastaprogrammi alusel toetatavate meetmete kirjeldus;
- c) fondist antava toetuse kavandatav jaotus programmi erinevate meetmete vahel ja summa, mida taotletakse artiklis 16 sätestatud tehnilise abi jaoks, et aastaprogrammi rakendada.

4. Erandina lõikest 3 esitavad liikmesriigid 2008. aasta aastaprogrammide kavandid komisjonile 1. märtsiks 2008.

5. Komisjon võtab liikmesriigi aastaprogrammi kavandi läbi vaatamisel arvesse fondile eelarvemenetluse käigus eraldatud assigneeringute lõplikku summat.

Komisjon teatab asjaomasele liikmesriigile ühe kuu jooksul alates aastaprogrammi kavandi ametlikust esitamisest, kas selle saab heaks kiita. Kui aastaprogrammi kavand ei ole mitmeaastase programmiga kooskõlas, palub komisjon kõnealusel liikmesriigil esitada kogu vajaliku teabe ning vajadusel aastaprogrammi kavandit vastavalt muuta.

Komisjon võtab aastaprogrammi heakskiitva rahastamisotsuse vastu kõnealuse aasta 1. märtsiks. Otsuses märgitakse asjaomasele liikmesriigile eraldatud summa ja millise ajavahemiku kulutused on abikõlblikud.

6. Selleks et võtta arvesse nõuetekohaselt põhjendatud eriolukordi, mida ei nähtud ette aastaprogrammi heakskiitmise ajal ning mis nõuavad kiiret tegutsemist, võib liikmesriik muuta fondi eraldiste jaotust aastaprogrammi erinevate meetmete vahel kuni 10 % ulatuses või eraldada kuni 10 % vahenditest muudele käesoleva otsuse kohastele meetmetele. Asjaomane liikmesriik teavitab komisjoni aastaprogrammi muutmisest.

Artikkel 21

Erisätted erakorraliste meetmete kohta

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile artiklis 5 sätestatud erakorralistele meetmetele esitatavate nõuete loetelu ja nende rakenduskava, kaasa arvatud kavandatavate meetmete kirjelduse ja meetmete rakendamise eest vastutavate asutuste nimed.

2. Artikli 5 lõikes 2 kirjeldatud erakorralise koormuse olukordade käsitlemiseks fondilt abi taotlev liikmesriik esitab komisjonile taotluse, milles esitatakse kogu teadaolev asjakohane teave, sealhulgas:

- a) hetkeolukorra üksikasjalik kirjeldus, eelkõige saabumiste arvu ning vastuvõtusutlikkusele ja varjupaigasüsteemile või infrastruktuurile avaldatud mõju osas, kiireloomulised vajadused ja olukorra võimalike lühiajaliste arengute põhjendatud prognoos;
- b) olukorra erakorralisust tõendavad põhjendatud andmed, mis põhinevad elementidel, mis võivad hõlmata hiljutist statistikat ja teist laadi teavet isikute sissevoolu kohta teatud asjaomastesse piiripunktidest;
- c) kavandatud erakorraliste meetmete üksikasjalik kirjeldus, nende ulatus, laad ja asjaomased partnerid;
- d) kavandatud meetmete hinnanguliste kulude jaotus.

Komisjon otsustab eespool viidatud teabe ja tema käsutuses oleva mis tahes täiendava asjakohase teabe alusel, kas fondist erakorraliste meetmete toetamiseks rahalise abi andmise tingimused on täidetud ning samuti otsustab komisjon rahalise abi suuruse. Komisjon teavitab liikmesriike kõnealusest otsusest.

3. Fondist artiklis 5 sätestatud erakorralisteks meetmeteks antav rahaline abi piirdub kuue kuu pikkuse ajavahemikuga ega ületa 80 % iga meetme kuludest.

4. Artikli 5 lõikes 1 osutatud ajutise kaitse rakendamise korral jagatakse olemasolevad vahendid liikmesriikide vahel vastavalt artikli 5 lõikele 1 igas liikmesriigis ajutist kaitset saavate isikute arvu alusel.

Artikkel 22

Mitmeaastase programmi vahekokkuvõte

1. Komisjon vaatab strateegilised suunised läbi ning võtab vajaduse korral 31. märtsiks 2010 vastu muudetud strateegilised suunised ajavahemikuks 2011–2013.

2. Selliste muudetud strateegiliste suuniste vastuvõtmise korral vaatab iga liikmesriik oma mitmeaastase programmi läbi ning vajaduse korral muudab seda.

3. Artiklis 18 sätestatud siseriiklike mitmeaastaste programmide ettevalmistamist ja heakskiitmist käsitlevaid eeskirju kohaldatakse *mutatis mutandis* muudetud mitmeaastaste programmide ettevalmistamise ja heakskiitmise suhtes.

4. Muudetud strateegilised suunised võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

V PEATÜKK

HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEMID

Artikkel 23

Rakendamine

Komisjon vastutab käesoleva otsuse rakendamise eest ja võtab vastu vajalikud rakenduseeskirjad.

Artikkel 24

Haldus- ja kontrollisüsteemide üldalused

Liikmesriikide kehtestatud mitmeaastaste programmide haldus- ja kontrollisüsteemides nähakse ette:

- a) asjaomaste haldus- ja kontrolliorganite ülesannete määramine ja organisatsiooniline jaotus;
- b) selliste organite vaheliste ja siseste ülesannete lahususe põhimõttest kinnipidamine;

- c) piisavad vahendid igale organile talle kogu fondist kaashastatavate meetmete rakendamise perioodiks antud ülesannete täitmiseks;
- d) aastaprogrammide deklareeritud kulutuste õigsuse ja korrapärasuse tagamise kord;
- e) usaldusväärsed raamatupidamis-, järelevalve- ja finantsaruandlussüsteemid elektroonilisel kujul;
- f) aruandlus- ja järelevalvesüsteem juhul, kui vastutav organ usaldab ülesannete täitmise mõnele teisele organile;
- g) ülesannete täitmiseks vajalike menetlusjuhiste olemasolu;
- h) süsteemi toimimise auditeerimise kord;
- i) süsteemid ja kord piisava kontrollijälje tagamiseks;
- j) eeskirjade eiramise ja alusetult makstud summade tagasinõudmise aruandlus- ja järelevalvemenetlused.

Artikkel 25

Ametiasutuste määramine

1. Oma mitmeaastase programmi ja aastaprogrammide rakendamiseks määrab liikmesriik järgmised ametiasutused:
 - a) vastutav asutus: liikmesriigi funktsionaalne organ, liikmesriigi määratud siseriiklik avaliku sektori asutus või organ, või liikmesriigi avalikke teenuseid osutav eraõiguslik asutus, mis vastutab fondist toetust saava mitmeaastase programmi ja aastaprogrammide haldamise eest ning kannab hoolt komisjoniga suhtlemise eest;
 - b) sertifitseerimisasutus: liikmesriigi poolt kuludeklaratsioonide enne nende komisjonile saatmist tõendama määratud siseriiklik avaliku sektori asutus või organ, või sellise asutuse või organina toimiv ametiisik;
 - c) auditeerimisasutus: liikmesriigi määratud siseriiklik avaliku sektori asutus või organ, kes on oma ülesannetes vastutavast asutusest ja sertifitseerimisasutusest sõltumatu ja kes vastutab haldus- ja kontrollisüsteemi tõhusa toimimise kontrollimise eest;
 - d) vajaduse korral volitatud asutus.

2. Liikmesriik kehtestab eeskirjad, mis reguleerivad tema suhteid lõikes 1 osutatud ametiasutustega ning nende suhteid komisjoniga.

3. Artikli 24 punkti b kohaselt võivad mõned või kõik käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ametiasutused olla ühe ja sama organi osad.

4. Komisjon võtab artiklite 26–30 rakenduseeskirjad vastu vastavalt artikli 52 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 26

Vastutav asutus

1. Vastutav asutus vastab järgmistele miinimumtingimustele:

Vastutav asutus:

- a) on juriidiline isik, välja arvatud juhul, kui ta on liikmesriigi funktsionaalne organ;
 - b) omab vajalikku infrastruktuuri hõlpsaks suhtlemiseks suure hulga kasutajatega ja teiste liikmesriikide vastutavate organite ja komisjoniga;
 - c) tegutseb sellises halduslikus raamistikus, mis võimaldab tal oma ülesandeid täita korrektselt ja huvide konflikti vältides;
 - d) on võimeline kohaldama ühenduse vahendite fondijuhtimiseeskirju;
 - e) omab rahalist ja haldussuutlikkust, mis on võrdeline tema hallatavate ühenduse vahendite suurusega;
 - f) omab enda käsutuses töötajad, kellel on asjakohane erialane kvalifikatsioon haldusalaseks tööks rahvusvahelises keskkonnas.
2. Liikmesriik tagab vastutavale asutusele piisavad vahendid, et see saaks jätkata oma ülesannete nõuetekohast täitmist kogu ajavahemiku 2008–2013 vältel.

3. Komisjon võib abistada liikmesriike personali koolitamisel, eelkõige seoses V–IX peatüki nõuetekohase kohaldamisega.

Artikkel 27

Vastutava asutuse ülesanded

1. Vastutava asutuse ülesanne on hallata ja rakendada mitmeaastast programmi kooskõlas usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttega.

Eelkõige teeb vastutav asutus järgmist:

- a) konsulteerib partneritega vastavalt artiklile 11;
- b) esitab komisjonile artiklites 18 ja 20 osutatud mitmeaastaste ja aastaprogrammide kavandid;

- c) korraldab vajadusel pakkumiskutsete ja ettepanekute esitamise kutsete esitamise ning levitab sellekohast teavet;
- d) korraldab fondist kaasrahastatavate projektide väljavalimise kooskõlas artikli 14 lõikes 5 sätestatud kriteeriumidega;
- e) võtab vastu komisjoni tehtud maksed ja teeb makseid lõplikele abisaajatele;
- f) tagab järjepidevuse ja vastastikuse täiendavuse fondist ning teistest asjaomastest siseriiklikest ja ühenduse rahastamisvahenditest toimuva kaasrahastamise vahel;
- g) jälgib kaasrahastatud toodete üleandmist ja teenuste osutamist ning meetmete puhul seda, et deklareeritud kulud on tegelikult tehtud ning vastavad ühenduse ja siseriiklikele eeskirjadele;
- h) tagab raamatupidamisdokumentatsiooni registreerimis- ja säilitamissüsteemi olemasolu elektroonilisel kujul asjaomase aastaprogrammi iga meetme jaoks ning vajalike rakendamist käsitlevate andmete kogumise finantsjuhtimiseks, järelevalveks, kontrolliks ja hindamiseks;
- i) tagab, et lõplikud abisaajad ja fondist kaasrahastatavates meetmetes rakendamisel osalevad muud organid kasutaksid eraldi raamatupidamissüsteemi või vastavaid raamatupidamiskoode kõigi meetmega seotud tehingute kohta, ilma et see piiraks siseriiklike raamatupidamiseeskirjade kohaldamist;
- j) tagab, et artiklis 49 nimetatud fondi hindamine viiakse läbi artikli 50 lõikes 2 sätestatud tähtaegade jooksul kooskõlas komisjoni ja liikmesriigi vahel kokkulepitud kvaliteedistandarditega;
- k) kehtestab korra, mis tagab kõikide piisava kontrollijale tagamiseks nõutavate kulusid ja auditeid käsitlevate dokumentide säilitamise kooskõlas artiklis 43 osutatud nõuetega;
- l) tagab, et auditeerimisasutus saaks artikli 30 lõikes 1 sätestatud auditite läbiviimiseks kogu vajaliku teabe kasutatud juhtimismenetluste ja fondist kaasrahastatud projektide kohta;
- m) tagab, et sertifitseerimisasutus saab kogu tõendamiseks vajaliku teabe kuludega seotud menetluste ja kontrollide kohta;
- n) koostab aastaprogrammide rakendamise kohta eduaruandeid ja lõpparuandeid, sertifitseerimisasutuse poolt tõendatud kuludeklaratsioone ja maksetaotlusi või vajaduse korral tagasimaksedeklaratsioone ning esitab need komisjonile;

- o) levitab teavet ja viib läbi nõustamist; ning tutvustab toetust saanud meetmete tulemusi;
- p) teeb koostööd komisjoniga ja vastutavate asutustega teistes liikmesriikides;
- q) kontrollib artikli 33 lõikes 6 osutatud suuniste järgimist lõplike abisaajate poolt.

2. Liikmesriikides rakendatavate projektide haldamisega seonduvat vastutava asutuse tegevust võib rahastada artiklis 16 osutatud tehnilise abi vahenditest.

Artikkel 28

Vastutava asutuse ülesannete delegerimine

1. Kui kõik või osa vastutava asutuse ülesannetest delegeeritakse volitatud asutusele, määrab vastutav asutus kindlaks delegeeritud ülesannete ulatuse ning kehtestab delegeeritud ülesannete teostamiseks üksikasjalikud menetlused, mis on kooskõlas artiklis 26 sätestatud tingimustega.

2. Kõnealused menetlused sisaldavad nõuet anda vastutavale asutusele korrapäraselt teavet delegeeritud ülesannete tulemusliku täitmise ja selleks kasutatud vahendite kohta.

Artikkel 29

Sertifitseerimisasutus

1. Sertifitseerimisasutus:

a) tõendab, et:

- i) kuludeklaratsioon on õige ning koostatud kontrollitavatest tõendavatest dokumentidest ja usaldusväärsetest raamatupidamissüsteemidest lähtudes;
- ii) deklareeritud kulud vastavad kohaldatavatele ühenduse ja siseriiklikele eeskirjadele ning on tehtud seoses rahastamiseks valitud meetmetega, kooskõlas asjaomase programmi suhtes kohaldatavate nõuetega ning ühenduse ja siseriiklike eeskirjadega;

b) tagab tõendamise eesmärgil piisava teabe saamise vastutavalt asutuselt kuludeklaratsioonides märgitud kulusid käsitleva korra ja nende kulude kontrollimise kohta;

c) võtab tõendamise eesmärgil arvesse kõik auditeerimisasutuse poolt või vastutusel läbiviidud auditite tulemusi;

d) säilitab komisjonile deklareeritud kulude raamatupidamisdokumendid elektroonilisel kujul;

e) kontrollib ühenduse rahalise toetuse tagasinõudmist, vajadusel koos viivisega, kui see on avastatud rikkumisi silmas pidades alusetult makstud;

- f) peab arvestust Euroopa Liidu üldeelarvega seoses tagasinõudmisele kuuluvate ja tagasinõutud summade kohta, arvates need võimaluse korral järgmisest kuludeklaratsioonist maha.
2. Sertifitseerimisasutuse tegevust seoses liikmesriikides rakendatavate projektidega võib rahastada artiklis 16 osutatud tehnilise abi vahenditest, eeldusel et arvestatakse kõnealuse asutuse artiklis 25 kirjeldatud pädevust.

Artikkel 30

Auditeerimisasutus

1. Auditeerimisasutus:
 - a) tagab auditite läbiviimise, et kontrollida haldus- ja kontrollisüsteemi toimimise tõhusust;
 - b) tagab, et meetmete auditid viiakse läbi deklareeritud kulude tõendamiseks vajaliku valimi alusel; valim esindab vähemalt 10 % iga aastaprogrammi kogu abikõlblikust kulust;
 - c) esitab komisjonile kuue kuu jooksul alates mitmeaastase programmi heakskiidu saamisest auditeerimisstrateegia, mis hõlmab punktides a ja b nimetatud audititeid läbiviivaid organeid, kindlustades peamiste fondi kaasrahastamisest abisaajate auditeerimise ja auditite ühtlase jaotuse kogu programmitöö perioodi vältel.
2. Kui käesoleva otsusega määratud auditeerimisasutus on määratud auditeerimisasutus ka vastavalt otsustele nr 574/2007/EÜ, nr 575/2007/EÜ ja 2007/.../EÜ või kui ühist korda kohaldatakse kahe või enama kõnealuse fondi suhtes, võib lõike 1 punkti c kohaselt esitada ühe ühise auditeerimisstrateegia.
3. Auditeerimisasutus koostab iga aastaprogrammi kohta aruande, mis koosneb järgmisest:
 - a) aasta auditeerimisaruanne, milles esitatakse aastaprogrammi suhtes vastavalt auditistrateegiale läbiviidud auditite tulemused ning antakse aru programmi haldus- ja kontrollisüsteemis avastatud puudustest;
 - b) auditeerimisasutuse vastutusel läbi viidud kontrollidel ja audititel põhinev arvamus selle kohta, kas haldus- ja kontrollisüsteemi toimimine annab piisava tagatise, et komisjonile esitatud kuludeklaratsioonid on õiged ja nende aluseks olnud tehingud on seaduslikud ja korrakohased;
 - c) deklaratsioon, milles antakse hinnang lõppmakse maksetaotluse või tagasimakse deklaratsiooni kehtivusele ja asjaomaste kulutuste seaduslikkusele ja korrakohasusele.

4. Auditeerimisasutus tagab, et auditeerimisel võetakse arvesse rahvusvaheliselt tunnustatud auditeerimisstandardeid.

5. Liikmesriikides rakendatavate projektidega seotud auditeerimist võib rahastada artiklis 16 osutatud tehnilise abi vahenditest, eeldusel et arvestatakse auditeerimisasutuse artiklis 25 kirjeldatud pädevust.

VI PEATÜKK

KOHUSTUSED JA KONTROLL

Artikkel 31

Liikmesriikide kohustused

1. Liikmesriigid vastutavad mitmeaastaste programmide ja aastaprogrammide usaldusväärse finantsjuhtimise ja nende aluseks olevate tehingute seaduslikkuse ja korrakohasuse tagamise eest.
2. Liikmesriigid tagavad, et vastutavaid asutusi ja mis tahes volitatud asutusi, sertifitseerimisasutusi, auditeerimisasutusi ja muid asjakohaseid organeid juhendatakse piisavalt artiklites 24–30 osutatud haldus- ja kontrollisüsteemide loomisel, et tagada ühenduse rahastamisabi tõhus ja korrektne kasutamine.
3. Liikmesriigid väldivad eeskirjade eiramisi ning avastavad ja kõrvaldavad need. Nad teatavad eeskirjade eiramisest komisjonile ning teavitavad komisjoni haldus- ja kohtumenetluse kulgemisest.

Kui lõplikule abisaajale alusetult tehtud makseid ei ole võimalik tagasi saada, vastutab asjaomane liikmesriik kaotatud summade Euroopa Liidu üldeelarvesse tagasimaksmise eest, kui tehakse kindlaks, et kahju on tekkinud temapoolse eeskirjade eiramise või hooletuse tagajärjel.

4. Meetmete finantskontrolli eest vastutavad esmajoones liikmesriigid, kes tagavad ka haldus- ja kontrollisüsteemide kohaldamise ja auditite läbiviimise selliselt, et oleks tagatud ühenduse vahendite korrektne ja tulemuslik kasutus. Liikmesriigid esitavad komisjonile nimetatud süsteemide kirjelduse.

5. Lõigete 1–4 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 32

Haldus- ja kontrollisüsteemid

1. Enne mitmeaastase programmi heakskiitmist komisjoni poolt vastavalt artikli 52 lõikes 2 osutatud menetlusele tagab liikmesriik, et on loodud haldus- ja kontrollisüsteemid vastavalt

artiklitele 24–30. Nad vastutavad selle eest, et süsteemid toimivad tõhusalt kogu programmiperioodi vältel.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile koos oma mitmeaastase programmi kavandiga vastutavate asutuste, volitatud asutuste ja sertifitseerimisasutuste struktuuri ning töökorra kirjelduse ning neis asutustes ja organites toimivate siseauditisüsteemide, auditeerimisasutuse ja mis tahes teise tema poolt volitatud auditeid teostava organi kirjelduse.

3. Komisjon vaatab käesoleva sätte kohaldamise läbi artikli 50 lõike 3 kohase ajavahemikku 2008–2010 käsitleva aruande koostamise kontekstis.

Artikkel 33

Komisjoni kohustused

1. Komisjon veendub vastavalt artiklis 32 sätestatud menetlusele, et liikmesriigid on loonud artiklite 24–30 kohased haldus- ja kontrollisüsteemid, ning aasta auditeerimisaruannete ja oma auditite põhjal, et need toimivad tõhusalt kogu programmiperioodi vältel.

2. Ilma et see piiraks liikmesriikide korraldatud auditeid, võivad komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad korraldada vähemalt kolme tööpäevase etteteatamisajaga kohapealseid kontrolle, sealhulgas auditeid aastaprogrammides sisalduvate meetmete kohta, et kontrollida haldus- ja kontrollisüsteemide tõhusat toimimist. Sellistes kontrollides võivad osaleda ka liikmesriigi ametnikud või volitatud esindajad.

3. Komisjon võib liikmesriigilt nõuda kohapealset kontrolli, et kontrollida süsteemide nõuetekohast toimimist või tehingu või tehingute nõuetekohasust. Sellistes kontrollides võivad osaleda ka komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad.

4. Komisjon tagab koostöös liikmesriikidega piisava teabe, avalikustamise ja järelevalve seoses fondist toetust saavate meetmetega.

5. Komisjon tagab koostöös liikmesriikidega meetmete üldise järjepidevuse ja vastastikuse täiendavuse muude asjaomaste ühenduse tegevuspõhimõtete, vahendite ja algatustega.

6. Komisjon kehtestab suunised käesoleva otsuse alusel antava toetuse nähtavuse tagamiseks.

Artikkel 34

Koostöö liikmesriikide auditeerimisasutustega

1. Komisjon teeb oma auditeerimiskavade ja -meetodite kooskõlastamiseks koostööd auditeerimisasutustega ning vahetab viivitamata haldus- ja kontrollisüsteemide auditite tulemusi, et kasutada võimalikult hästi ära kontrollimisressursse ja vältida tarbetut töö dubleerimist.

Komisjon esitab oma märkused artikli 30 kohaselt esitatud auditeerimisstrateegia kohta hiljemalt kolme kuu jooksul alates selle saamisest.

2. Oma auditeerimisstrateegia kindlaksmääramisel valib komisjon välja need aastaprogrammid, mida ta peab rahuldavaks haldus- ja kontrollisüsteemide alaste olemasolevate teadmiste alusel.

Nimetatud programmidega seoses võib komisjon otsustada tugineda põhimõtteliselt liikmesriikide esitatud auditi tõendusmaterjalile ning teostada oma kohapealseid kontrolle üksnes siis, kui esineb tõendeid puuduste kohta süsteemides.

VII PEATÜKK

FINANTSJUHTIMINE

Artikkel 35

Abikõlblikkus – kuludeklaratsioonid

1. Kõik kuludeklaratsioonid sisaldavad kulutusi, mis lõplikud abisaajad on meetmeid võttes kandnud, ja vastavat avaliku sektori või eravahenditest saadud toetust.

2. Kulud vastavad lõplike abisaajate poolt tehtud maksetele. Seda tõendatakse maksekviitungitega või samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumentidega.

3. Kulud loetakse fondist toetuse saamise abikõlblikuks ainult siis, kui makseid pole tehtud varem kui selle aasta 1. jaanuaril, millele on osutatud artikli 20 lõike 5 kolmandas lõigus osutatud rahastamisotsuses, millega kiidetakse heaks aastaprogramm. Kaasrahastatud toimingud ei või olla lõpule viidud enne abikõlblikkuse alguskuupäeva.

4. Eeskirjad, mis käsitlevad artikli 3 kohaste liikmesriikides rakendatud fondist kaasrahastatud meetmete raames kantud kulude abikõlblikkust, võetakse vastu artikli 52 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 36

Lõplikele abisaajatele tehtavate maksete täielikkus

Liikmesriigid veenduvad, et maksete tegemise eest vastutav asutus tagab, et lõplikud abisaajad saavad avaliku sektori vahenditest antava toetuse kogusumma kätte võimalikult kiiresti. Sellest summast ei arvata midagi maha ega peeta kinni, samuti ei kehtestata täiendavaid erimakse ega muid samaväärse toimega makse, mis võiksid neid summasid lõplike abisaajate jaoks vähendada, eeldusel et lõplikud abisaajad vastavad kõikidele meetmete ja kulude abikõlblikkusega seotud tingimustele.

Artikkel 37

Euro kasutamine

1. Artiklites 18 ja 20 osutatud liikmesriikide esitatud mitmeaastaste programmide ja aastaprogrammi kavandites esitatud summade, tõendatud kuludeklaratsioonide, artikli 27 lõike 1 punktis n osutatud maksutaotluste, artikli 39 lõikes 4 osutatud aastaprogrammi rakendamist käsitlevas eduaruandes esitatud kulutuste ning artiklis 51 osutatud aastaprogrammi rakendamise lõpparuandes esitatud kulutuste vääringuks on euro.

2. Artikli 20 lõike 5 kolmandas lõigus osutatud liikmesriikide aastaprogrammide heakskiitmist käsitlevate komisjoni rahastamisotsuste, komisjoni kulukohustuste ja komisjoni väljamaksete vääringuks on euro ning need täidetakse ja tehakse eurodes.

3. Liikmesriigid, kes ei ole maksetaotluse esitamise päevaks eurot kasutusele võtnud, konverteerivad riigi vääringus tehtud kulud eurodesse. See summa konverteeritakse eurodesse, kasutades komisjoni selle kuu raamatupidamise vahetuskurssi, millal kulu kanti asjaomase programmi vastutava asutuse raamatupidamisarvestusse. Komisjon avaldab konverteerimiskursi igakuiselt elektrooniliselt.

4. Kui liikmesriik võtab kasutusele euro, kohaldatakse lõikes 3 sätestatud konverteerimiskorda jätkuvalt kõikide kulude suhtes, mille sertifitseerimisasutus on raamatupidamisarvestusse kandud enne riigi vääringu ja euro vahelise kindlaksmääratud konverteerimiskursi jõustumist.

Artikkel 38

Kulukohustused

Ühenduse eelarvelised kulukohustused määratakse kindlaks iga aastal artikli 20 lõike 5 kolmandas lõigus osutatud aastaprogrammi heakskiitmist käsitleva komisjoni rahastamisotsuse alusel.

Artikkel 39

Maksed – eelfinantseerimine

1. Komisjon teeb fondist makseid kooskõlas eelarveliste kulukohustustega.

2. Maksed tehakse eel- ja lõppmaksetena. Need tehakse liikmesriigi määratud vastutavale asutusele.

3. Esimene eelmakse, mis moodustab 50 % aastaprogrammi heakskiitmist käsitlevas komisjoni rahastamisotsuses eraldatud summast, tehakse liikmesriigile 60 päeva jooksul pärast kõnealuse otsuse vastuvõtmist.

4. Teine eelmakse tehakse hiljemalt kolm kuud pärast seda, kui komisjon on kahe kuu jooksul alates maksetaotluse ametlikust esitamisest liikmesriigi poolt heaks kiitnud eduaruande

aastaprogrammi rakendamise kohta ja tõendatud kuludeklaratsiooni, mis on koostatud vastavalt artikli 29 lõike 1 punktile a ja artiklile 35 ja mis katab vähemalt 60 % esialgse eelmakse summast.

Komisjoni teise eelmakse summa ei ületa 50 % aastaprogrammi heakskiitmist käsitleva rahastamisotsusega eraldatud kogusummast ja igal juhul, kui liikmesriik on riiklikult eraldanud aastaprogrammi heakskiitmist käsitlevas rahastamisotsuses näidatud summast väiksema summa, summat, mis saadakse esimese eelmakse lahutamisel aastaprogrammi raames kindlaksmääratud projektideks liikmesriigi poolt tegelikult eraldatud ühenduse vahenditest.

5. Eelmaksete tagajärjel kogunenud intressid kirjendatakse asjaomasele aastaprogrammile, loetakse liikmesriigi vahendiks kui siseriiklik avaliku sektori panus ja deklareeritakse komisjonile asjaomase aastaprogrammi rakendamise lõpparuandega seotud kuludeklaratsiooni esitamisel.

6. Eelmakstud summad kantakse pärast aastaprogrammi lõpetamist bilansist maha.

Artikkel 40

Lõppmakse

1. Komisjon teeb lõppmakse, kui talle on hiljemalt üheksa kuu jooksul pärast aastaprogrammi heakskiitmist käsitlevas rahastamisotsuses sätestatud kulutuste abikõlblikkuse tähtaega laekunud järgmised dokumendid:

- tõendatud kuludeklaratsioon, mis on koostatud vastavalt artikli 29 lõike 1 punktile a ja artiklile 35, ja taotlus lõppmakse tegemiseks või tagasimaksedeklaratsioon;
- aastaprogrammi rakendamise lõpparuanne artiklis 51 sätestatud kujul;
- artikli 30 lõikes 3 sätestatud aasta auditeerimisaruanne, arvamus ja deklaratsioon.

Lõppmakse tehakse tingimusel, et aastaprogrammi rakendamise lõpparuanne ja deklaratsioon, milles antakse hinnang lõppmaksetaotluse kehtivusele, võetakse vastu.

2. Kui vastutav asutus ei esita lõikes 1 nimetatud dokumente nõutud tähtajaks ja vastuvõetavas vormis, vabastab komisjon asjaomase aastaprogrammi eelarvelise kulukohustuse selle osa, mida pole eelmakse tegemiseks kasutatud.

3. Lõikes 2 sätestatud automaatne tühistamismenetlus peatatakse asjaomaste projektide vahendite suhtes, kui lõikes 1 sätestatud dokumentide esitamise ajal toimub liikmesriigi tasandil kohtumenetlus või esitatud halduskaebus, millel on peatav toime. Liikmesriik esitab osalises lõpparuandes üksikasjalikud andmed selliste projektide kohta ning saadab iga kuue

kuu järel nende projektide kohta eduaruandeid. Kolme kuu jooksul pärast kohtumenetluse lõppu või halduskaebuse menetluse lõppu esitab liikmesriik asjaomaste projektide kohta lõikes 1 nimetatud dokumendid.

4. Lõikes 1 nimetatud üheksakuuline tähtaeg peatub, kui komisjon võtab artikli 42 alusel asjaomase aastaprogrammi suhtes vastu otsuse kaasrahastamismaksete peatamise kohta. Ajavahemiku arvestamist jätkatakse uuesti alates kuupäevast, mil liikmesriiki teavitati artikli 42 lõikes 3 nimetatud komisjoni otsusest.

5. Ilma et see piiraks artikli 41 kohaldamist, teavitab komisjon kuue kuu jooksul alates käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud dokumentide saamisest liikmesriiki sellest, kui suure osa kulude katmist näeb ta ette fondi vahenditest, ja mis tahes finantskorrektsioonist, mis tuleneb deklareeritud kulude ja aktsepteeritud kulude erinevusest. Liikmesriigil on märkuste esitamiseks aega kolm kuud.

6. Kolme kuu jooksul pärast liikmesriigi märkuste saamist otsustab komisjon, kui suur osa kuludest hüvitatakse fondist, ning nõuab tagasi lõplike aktsepteeritud kulude ja sellele liikmesriigile juba makstud summade vahe.

7. Olemasolevaid vahendeid arvesse võttes maksab komisjon ülejäänud summa hiljemalt 60 päeva jooksul pärast lõikes 1 nimetatud dokumentide vastuvõtmise kuupäeva. Eelarvelise kulukohustuse jääk vabastatakse kuue kuu jooksul pärast maksmist.

Artikkel 41

Maksete tegemise edasilükkamine

1. Volitatud eelarvevahendite käsutaja finantsmääruse tähenduses lükkab maksete tegemise maksimaalselt kuue kuu võrra edasi, kui:

- siseriikliku või ühenduse auditeerimisorgani aruandest ilmnevad tõsised puudused haldus- ja kontrollisüsteemide toimimises;
- eelarvevahendite käsutaja peab läbi viima täiendava kontrollimise pärast temani jõudnud teavet, et tõendatud kuludeklaratsioonis sisalduvad kulutused on seotud tõsise eeskirjade eiramisega, mida ei ole kõrvaldatud.

2. Liikmesriiki ja vastutavat asutust teavitatakse viivitamata maksete tegemise edasilükkamise põhjustest. Maksete tegemine lükatakse edasi seniks, kuni liikmesriik võtab vajalikud meetmed.

Artikkel 42

Maksete peatamine

1. Komisjon võib peatada kõik eel- ja lõppmaksed või osa eel- ja lõppmaksetest, kui:

- programmi haldus- ja kontrollisüsteemis on tõsiseid puudusi, mis mõjutavad maksete tõendamiskorra

usaldusväärst ja mille suhtes ei ole võetud parandavaid meetmeid; või

- tõendatud kuludeklaratsioonis sisalduvad kulud on seotud tõsise eeskirjade eiramisega, mida ei ole kõrvaldatud; või
- liikmesriik ei ole täitnud artiklitest 31 ja 32 tulenevaid kohustusi.

2. Komisjon võib otsustada peatada eel- ja lõppmaksed pärast seda, kui ta on andnud liikmesriigile võimaluse esitada kolme kuu jooksul oma tähelepanekuid.

3. Komisjon lõpetab eel- ja lõppmaksete peatamise, kui ta leiab, et liikmesriik on võtnud peatamise lõpetamiseks vajalikud meetmed.

4. Kui liikmesriik ei ole vajalikke meetmeid võtnud, võib komisjon võtta vastu otsuse tühistada aastaprogrammile ühenduse toetuse andmine täielikult või osaliselt kooskõlas artikliga 46.

Artikkel 43

Dokumentide säilitamine

Ilma et see piiraks asutamislepingu artiklis 87 sätestatud riigiabi reguleerivate eeskirjade kohaldamist, tagab vastutav asutus, et kõik asjaomaste programmide kulutuste ja audititega seotud tõendavad dokumendid on komisjonile ja kontrollikohtajale kättesaadavad viie aasta jooksul pärast programmide lõpetamist vastavalt artikli 40 lõikele 1.

See periood katkeb kohtumenetluse või komisjoni nõuete kohaselt põhjendatud taotluse korral.

Dokumente säilitatakse kas originaalina või originaalile vastavaks tunnistatud koopiana üldtunnustatud andmekandjatel.

VIII PEATÜKK

FINANTSKORREKTSIOONID

Artikkel 44

Liikmesriikide tehtavad finantskorrektsioonid

1. Liikmesriikidel lasub esmane vastutus eeskirjade eiramise uurimise eest, meetmete võtmise eest, kui avastatakse mis tahes suuremaid muudatusi, mis mõjutavad programmide rakendamise või kontrollimise laadi või tingimusi, ning nõutavate finantskorrektsioonide tegemise eest.

2. Liikmesriigid teevad meetmetes või aastaprogrammides avastatud üksiku või süstemaatilise eeskirjade eiramisega seoses nõutavad finantskorrektsioonid.

Liikmesriikide tehtud finantskorrektsioonid hõlmavad ühenduse toetuse täielikku või osalist tühistamist ja vajaduse korral selle tagasinõudmist. Kui summat ei maksta tagasi asjaomasele

liikmesriigile selleks ette nähtud ajavahemiku jooksul, makstakse viivist artikli 47 lõikes 2 sätestatud määras. Liikmesriigid võtavad arvesse eeskirjade eiramise laadi ja raskust ning fondi rahalist kahju.

3. Eeskirjade süstemaatilise eiramise korral laiendab asjaomane liikmesriik uurimist kõigile toimingutele, mida eeskirjade eiramine mõjutada võib.

4. Liikmesriigid esitavad artiklis 51 osutatud aastaprogrammi rakendamise lõpparuandes ka nimekirja asjaomase aastaprogrammi suhtes algatatud tühistamismenetlustest.

Artikkel 45

Raamatupidamisarvestuse kontroll ja komisjoni finantskorrektsioonid

1. Ilma et see piiraks kontrollikoja volitusi või liikmesriikide poolt siseriiklike õigus- ja haldusnormidega kooskõlas teostatavat kontrolli, võivad komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad viia läbi fondi rahastatavate meetmete ning haldus- ja kontrollisüsteemide kohapealseid kontrolle, sealhulgas pistelisi kontrolle, vähemalt kolme tööpäevase etteatamisajaga. Komisjon teatab sellest asjaomasele liikmesriigile, et saada vajalikku abi. Asjaomase liikmesriigi ametiisikud või volitatud esindajad võivad neis kontrollides osaleda.

Komisjon võib asjaomaselt liikmesriigilt nõuda kohapealset kontrolli, et kontrollida tehingu või tehingute nõuetekohasust. Komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad võivad sellistes kontrollides osaleda.

2. Kui komisjon pärast vajaliku kontrolli lõpetamist leiab, et liikmesriik ei ole täitnud artiklist 31 tulenevaid kohustusi, peatab ta eel- või lõppmaksed vastavalt artiklile 42.

Artikkel 46

Korrektsioonide kriteeriumid

1. Komisjon võib finantskorrektsioonidena aastaprogrammile antud ühenduse toetuse täielikult või osaliselt tühistada, kui ta leiab pärast vajalike kontrollide tegemist, et:

- a) programmi haldus- ja kontrollisüsteemis on tõsiseid puudusi, mis ohustavad programmile juba antud ühenduse toetust;
- b) tõendatud kuludeklaratsioonis sisalduvad kulud on seotud eeskirjade eiramisega, mida liikmesriik ei ole enne käesolevas lõikes sätestatud korrektsioonimenetluse alustamist kõrvaldanud;

- c) liikmesriik ei ole täitnud artiklist 31 tulenevaid kohustusi enne käesolevas lõikes sätestatud korrektsioonimenetluse alustamist.

Komisjon võtab otsuse vastu pärast liikmesriigi märkuste arvessevõtmist.

2. Komisjon teeb finantskorrektsioone vastavalt igale avastatud eeskirjade eiramise juhtumile, otsustades eiramise süstemaatilisuse põhjal, kas tuleks kohaldada ühtse määraga või ekstrapoleeritud korrektsioone. Kui eeskirjade eiramine on seotud kuludeklaratsiooniga, mille kohta auditeerimisasutus on andnud vastavalt artikli 30 lõike 3 punktile b eelnevalt piisava kinnituse, eeldatakse, et tegemist on süstemaatilise probleemiga, mille suhtes tuleks kohaldada ühtse määraga või ekstrapoleeritud korrektsioone, kui liikmesriik ei suuda kolme kuu jooksul esitada tõendeid selle eelduse ümberlükkamiseks.

3. Korrektsiooni summa üle otsustades võtab komisjon arvesse eeskirjade eiramise olulisust ja asjaomases aastaprogrammis leitud puuduste ulatust ja rahalisi tagajärgi.

4. Kui komisjon võtab oma seisukoha aluseks selliste audiitorite kindlakstehtud tõsiasjad, kes ei ole tema talituste teenistuses, teeb ta oma järeldused rahaliste tagajärgede suhtes pärast seda, kui ta on läbi vaadanud asjaomase liikmesriigi poolt artikli 32 alusel võetud meetmed, eeskirjade eiramisest teatamise aruanded ja liikmesriikide vastused.

Artikkel 47

Tagasimaksmine

1. Tagasimaksed Euroopa Liidu üldeelarvesse tuleb teha enne tähtaega, mis on näidatud finantsmääruse artikli 72 alusel koostatud sissenõudekorralduses. See tähtaeg on korralduse väljastamiskuule järgneva teise kuu viimane päev.

2. Iga hilinenud tagasimakse puhul makstakse viivist, mida hakatakse arvestama alates kõnealuselt tähtajast ja mis lõpeb kuupäeval, mil makse tegelikult tehakse. Viivise määr vastab Euroopa Keskpanka põhiliste refinantseerimisoperatsioonide puhul kohaldatavale Euroopa Liidu Teataja C-seerias avaldatud intressimäärale, mis kehtib selle kuu esimesel kalendripäeval, millele tähtpäev langeb, ning millele lisandub kolm ja pool protsenti.

Artikkel 48

Liikmesriikide kohustused

Komisjoni finantskorrektsioon ei piira liikmesriigi kohustust nõuda tagasimaksed sisse artikli 44 alusel.

IX PEATÜKK

JÄRELEVALVE, HINDAMINE JA ARUANDED*Artikkel 49***Järelevalve ja hindamine**

1. Komisjon teostab koostöös liikmesriikidega pidevat järelevalvet fondi üle.

2. Komisjon hindab koostöös liikmesriikidega artikli 50 lõikes 3 ettenähtud aruannete koostamise raames fondi tegevust, et hinnata meetmete olulisust, tulemuslikkust ja mõju, pidades silmas artiklis 2 osutatud üldeesmärki.

3. Komisjon võtab arvesse ka vastastikust täiendavust fondi raames rakendatud meetmete ja teiste asjaomaste ühenduse poliitikate, vahendite ja algatuste raames rakendatud meetmete vahel.

*Artikkel 50***Aruandluskohustused**

1. Vastutav asutus võtab igas liikmesriigis vajalikud meetmed projektide järelevalve ja hindamise tagamiseks.

Selleks sisaldavad kokkulepped ja lepingud, mida vastutav asutus sõlmib meetmete rakendamise eest vastutavate organisatsioonidega, sätteid, milles nähakse ette kohustus esitada seatud eesmärkide rakendamise ja nende saavutamise kohta korrapäraseid üksikasjalikke aruandeid, mille alusel koostatakse vastavalt aastaprogrammi rakendamise eduaruanne ja lõpparuanne.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile 30. juuniks 2012 ajavahemikku 2008–2010 käsitleva ja 30. juuniks 2015 ajavahemikku 2011–2013 käsitleva hindamisaruande fondist kaasrahastatud meetmete tulemuste ja mõju kohta.

3. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regioonide Komiteele 31. detsembriks 2012 ajavahemikku 2008–2010 käsitleva järelehindamise aruande ja 31. detsembriks 2015 ajavahemikku 2011–2013 käsitleva järelehindamise aruande.

*Artikkel 51***Aastaprogrammi rakendamise lõpparuanne**

1. Aastaprogrammi rakendamise lõpparuanne sisaldab programmi rakendamisest selge ülevaate saamiseks järgmist teavet:

a) aastaprogrammi rahaline täitmine ja tegevuste elluviimine;

b) edusammud mitmeaastase programmi ja selle prioriteetide rakendamisel selle konkreetseid kontrollitavaid eesmärke silmas pidades, võimaluse korral näitajaid kvantifitseerides;

c) vastutava asutuse võetud meetmed rakendamise kvaliteedi ja tõhususe tagamiseks, eelkõige:

i) järelevalve- ja hindamismeetmed, sealhulgas andmete kogumise kord;

ii) kokkuvõtte kõigist tegevusprogrammi rakendamisel ette tulnud märkimisväärsetest probleemidest ja nende suhtes võetud meetmetest;

iii) tehnilise abi kasutamine;

d) aastaprogrammidest ja mitmeaastastest programmidest teavitamiseks ja nende avalikustamiseks võetud meetmed.

2. Aruanne loetakse vastuvõetavaks, kui see sisaldab kõiki lõikes 1 loetletud andmeid. Komisjon teeb otsuse vastutava asutuse esitatud aruande sisu kohta kahe kuu jooksul alates kogu lõikes 1 osutatud teabe saamisest ning teavitab sellest liikmesriike. Kui komisjon ei vasta ettenähtud tähtaja jooksul, loetakse aruanne vastuvõetuks.

X PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 52***Komitee**

1. Komisjoni abistab otsusega nr 574/2007/EÜ loodud solidaarsuse ja rändevoogude juhtimise ühiskomitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4, lõike 5 punkti b ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artiklis 8 sätteid.

Tähtjaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõike 3 punktis c ning lõike 4 punktides b ja e tähenduses kehtestatakse kuus nädalat.

*Artikkel 53***Läbivaatamine**

Euroopa Parlament ja nõukogu vaatavad käesoleva otsuse komisjoni ettepaneku põhjal läbi 30. juuniks 2013.

*Artikkel 54***Üleminekusätted**

1. Käesolev otsus ei mõjuta nõukogu või komisjoni poolt otsuse 2004/904/EÜ või mis tahes muude 31. detsembril 2007 kõnesoleva abi suhtes kohaldatavate õigusaktide alusel heakskiidetud abi jätkamist ega muutmist, sealhulgas täielikku või osalist tühistamist.

2. Komisjon võtab fondist kaasrahastamise otsuste vastuvõtmisel arvesse kõiki meetmeid, mis on otsuse 2004/904/EÜ alusel enne 7. juunit 2007 vastu võetud ja mis avaldavad kaasrahastamisega hõlmatud ajavahemikul finantsmõju.

3. Komisjoni poolt ajavahemikul 1. jaanuarist 2005 kuni 31. detsembrini 2007 heakskiidetud kaasrahastamiseks määratud summad, mille kohta ei ole komisjonile lõpparuande esitamise tähtajaks programmide lõpetamiseks nõutavaid dokumente saadetud, vabastab komisjon automaatselt kulukohustustest 31. detsembril 2010 ning alusetult makstud summad makstakse tagasi.

Kohtumenetluste või peatava toimega halduskaebuste tõttu peatatud toimingute või kavade seotud summasid ei võeta automaatselt vabastatud kulukohustuste summa arvutamisel arvesse.

4. Liikmesriigid esitavad komisjonile 30. juuniks 2009 hindamisaruande ajavahemikus 2005–2007 fondist kaasrahastatud meetmete tulemuste ja mõju kohta.

5. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regioonide Komiteele 31. detsembriks 2009 ajavahemiku 2005–2007 kohta aruande

saavutatud tulemuste ja fondi rakendamise kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete aspektide kohta.

*Artikkel 55***Kehtetuks tunnistamine**

Otsus 2004/904/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2008.

*Artikkel 56***Jõustumine ja kohaldamine**

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat otsust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2008, välja arvatud artikleid 13, 17, 18, 20, 23 ja 25 ning artikli 31 lõikeid 2 ja 5, artiklit 32, artikli 35 lõiget 4 ning artiklit 52, mida kohaldatakse alates 7. juunist 2007.

*Artikkel 57***Adressaadid**

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepinguga.

Brüssel, 23. mai 2007

Euroopa Parlamendi nimel

president

H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel

eesistuja

G. GLOSER

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 574/2007/EÜ,

23. mai 2007,

millega luuakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” raames Välispiirifond aastateks 2007–2013

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 62 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust, ⁽²⁾toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Kuiigi kõik liikmesriigid aitavad ühiste eeskirjade alusel tagada kõrget ja ühtlast kontrolli- ja järelevalvetaset Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril, on osa liikmesriikide koormus teistest suurem.
- (2) Koormuse erinevus tuleneb liikmesriikide erinevast olukor-
rast seoses välispiiri geograafilise iseloomuga, ametlike ja toimivate piiripunktide arvust, nii seadusliku kui ebaseadusliku rändesurve tasemest, olemasolevatest riskidest ja ohtudest ning samuti viisatootlusi läbi vaatavate ja viisasad väljastavate riigiasutuste töökoormusest.
- (3) Välispiiri haldamisega seotud kohustuste jagamine liikmesriikide ja Euroopa Liidu vahel on üks välispiiri haldamise ühispoliitika viiest komponendist, mille kohta tegi komisjon ettepaneku oma 7. mai 2002. aasta teatises „Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiri integreeritud haldamine” ja mille nõukogu kinnitas oma 14. juuni 2002. aasta dokumendis „Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiri haldamise kava”.
- (4) Kuiigi nõukogu 26. oktoobri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 2007/2004 Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri asutamise kohta ⁽⁴⁾ on oluline samm Euroopa ühise integreeritud piirihaldussüsteemi järkjärgulisel väljatöötamisel, nõuab välispiiri tõhusate ja ühiste kontrolli- ja järelevalvepõhimõtete rakendamine ühenduse finantssolidaarsuse mehhanismi loomist, et toetada liikmesriike, kellel ühenduse huvides lasuvad pikaajalised ja suured finantskohustused.
- (5) Ühine õigusaktide kogu, mis on eelkõige määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad) ⁽⁵⁾, näeb ette piiril teostatava kontrolli, et võidelda ebaseadusliku sisserände ja inimkaubandusega ning ennetada ohte liikmesriikide sisejulgeolekule, sätestades samal ajal, et piiril teostatav kontroll peab toimuma inimväarikust täielikult austaval viisil.
- (6) Välispiirifond (edaspidi „fond”) peaks rahalise abi kaudu väljendama solidaarsust nende liikmesriikidega, kes kohaldavad Schengeni konventsiooni välispiiri käsitlevaid sätteid.
- (7) Nimetatud rahalist abi tuleks kohandada nii, et see oleks samal ajal seotud ka varasemate rahaliste toetustega, mida Euroopa Liit on andnud liikmesriikidele, kes käesoleva otsuse jõustumisel veel ei kohalda Schengeni *acquis* sätteid täies ulatuses, ilma et see siiski oleks vaid nende meetmete jätkumine, mida varem muudest Euroopa Liidu üldeelarve vahenditest rahastati. Sellistel juhtudel peaks fond abistama liikmesriike, kes valmistuvad täielikuks osalemiseks Schengeni *acquis* s niipea kui võimalik, kooskõlas 4. ja 5. novembri 2004. aasta Haagi programmiga.
- (8) Lisaks peaks fond arvesse võtma ka eriolukordi, näiteks selliste kolmandate riikide kodanike maismaatransiiti, kes oma riigi erinevate geograafiliselt mitte kokku puutuvate osade vahel liikumiseks peavad tingimata ületama ühe või enama liikmesriigi territooriumi; see ei ole üksnes asjaomase liikmesriigi (asjaomaste liikmesriikide), vaid kõigi oma sisepiiridel kontrolli kaotanud liikmesriikide huvides. Sellistel juhtudel peaksid rahastatavad meetmed olema ammendavalt kindlaks määratud ning vahendite eraldamisel tuleks lähtuda nende meetmetega seotud vajaduste faktilisest hindamisest.
- (9) Ühtse ja kvaliteetse välispiirikontrolli ja paindliku piiriületuse tagamiseks peaks Välispiirifond aitama arendada ühist integreeritud piirihaldussüsteemi, mis sisaldab kõiki poliitika, seadusandluse, süsteemse koostöö, koormuse jagamise, personali, varustuse ja tehnoloogiaga seotud meetmeid, mis

⁽¹⁾ ELT C 88, 11.4.2006, lk 15.⁽²⁾ ELT C 115, 16.5.2006, lk 47.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2006. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 7. mai 2007. aasta otsus.⁽⁴⁾ ELT L 349, 25.11.2004, lk 1.⁽⁵⁾ ELT L 105, 13.4.2006, lk 1.

liikmesriikide pädevad asutused on erinevatel tasanditel võtnud koostöös ja vajadusel koos teiste osapooltega, kasutades muu hulgas neljaastmelist piirijulgeoleku mudelit ja Euroopa Liidu integreeritud riskianalüüsi.

- (10) Vastavalt 2003. aasta ühinemisakti ⁽¹⁾ protokollile nr 5, mis käsitleb isikute maismaatransiiti Kaliningradi oblasti ja teiste Venemaa Föderatsiooni osade vahel, kaetakse fondist lisakulud, mis tekivad sellise transiidi suhtes *acquis'* erisätete rakendamisel.
- (11) Täiendusena määrusega (EÜ) nr 2007/2004 asutatud Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri (edaspidi „agentuur”) egiidi all toimuva operatiivkoostöö arendamisele ning lisaks vahendite eraldamisele liikmesriikide jaoks peaks fondi kaudu olema võimalik rakendada ka ühenduse meetmeid strateegilise tähtsusega piiripunktide puuduste kõrvaldamiseks, kaasrahastades igal aastal selleks otstarbeks eraldatavast kindlast summast konkreetseid meetmeid nimetatud puuduste kõrvaldamiseks.
- (12) Fond peaks toetama ka liikmesriikide meetmeid ja liikmesriikidevahelist koostööd viisapoliitika ja teiste piirielsete tegevuste valdkonnas, mis toimuvad välispiiri kontrollimisele eelnevas etapis. Kolmandates riikides paiknevate liikmesriikide konsulaarteenistuste tegevuse tõhus juhtimine teenib ühise viisapoliitika huve, mis on osa mitmetasandilisest süsteemist, mille eesmärgiks on lihtsustada seaduslikku reisimist ja võidelda ebaseadusliku siserändega Euroopa Liidus ning mis on Euroopa ühise integreeritud piirihaldussüsteemi lahutamatu osa.
- (13) Pidades silmas fondi kohaldamisala ja eesmärki, ei tohiks fond ühelgi juhul toetada meetmeid, mis on seotud isikute paigutamise ja kolmandate riikide varjupaigalade ja -keskustesse.
- (14) Olemasolevate iga-aastaste vahendite jagamiseks liikmesriikide vahel tuleks kehtestada objektiivsed kriteeriumid. Nimetatud kriteeriumid tuleks rühmitada vastavalt piiri liigile, võttes arvesse rändevooge ja ohu taset liikmesriikide välispiiril.
- (15) Kõnealuste kriteeriumide kohaldamine tuleks üle vaadata 2010. aastal, et võimaldada uute, sealhulgas eelkõige välispiiri muutustest tulenevate asjaolude arvessevõtmist.
- (16) Pidades silmas agentuuri eesmärki abistada liikmesriike välispiiri haldamise töökorralduslike aspektide rakendamisel ning selleks, et tagada vastastikune täiendavus agentuuri ülesannete ja välispiiri kontrolli ja järelevalvega seotud liikmesriikide kohustuste vahel, peaks komisjon agentuuriga konsulteerima liikmesriikide esitatud mitmeaastaste programmide kavandite ja komisjoni koostatud strateegiliste suuniste osas.
- (17) Lisaks võib komisjon paluda agentuurilt eelinfot, kui ta hindab fondi mõju välispiiri kontrolli strateegia ja vastavate õigusaktide arengule, fondi ja agentuuri ülesannete koostoitmet ning liikmesriikide vahel vahendite jaotamise kriteeriume vastavalt Euroopa Liidu eesmärkidele selles valdkonnas.
- (18) Käesolev otsus luuakse osana ühtsest raamistikust, mis hõlmab samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. mai 2007. aasta otsust nr 573/2007/EÜ, millega luuakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” raames Euroopa Pagulasfond aastateks 2008–2013, ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. mai 2007. aasta otsust nr 575/2007/EÜ, millega luuakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” raames Euroopa Tagasipöördumisfond aastateks 2008–2013 ⁽³⁾ ja nõukogu ... otsust 2007/.../EÜ, millega luuakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” raames Euroopa Kolmandate Riikide Kodanike Integreerimise Fond aastateks 2007–2013, ⁽⁴⁾ ning mille eesmärk on käsitleda kohustuste õiglast jagamist liikmesriikide vahel Euroopa Liidu välispiiri integreeritud haldamise sisseseadmisest ning asutamislepingu kolmanda osa IV jaotise kohaselt välja töötatud ühise varjupaiga- ja sisserändepoliitika rakendamisest tuleneva finantskoormuse osas.
- (19) Liikmesriigi osalemine selles fondis ei tohiks toimuda samaaegselt tema osalemisega kavandatavas ajutises vahendis, mille eesmärgiks on aidata toetust saaval liikmesriigil Schengeni *acquis'* rakendamise ja välispiiri kontrollimise eesmärgil rahastada Euroopa Liidu uue välispiiriga seotud meetmeid.
- (20) Fondist toetatavad meetmed peaksid toimima koos ühenduse välisabi vahenditest toetatavate meetmetega ning neid tuleks rakendada Euroopa Liidu välispoliitika, eelkõige vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala välismõõtmise strateegia raames.
- (21) Fondi poolt pakutav toetus oleks tõhusam ja paremini suunatud, kui abikõlblike meetmete kaasrahastamine põhineks strateegilistel mitmeaastastel programmidel, mille iga liikmesriik koostöös komisjoniga koostab.
- (22) Komisjoni poolt vastu võetud strateegiliste suuniste alusel peaks iga liikmesriik ette valmistama mitmeaastase programmdokumendi, milles arvestatakse liikmesriigi konkreetset olukorda ja vajadusi ning milles määratletakse tema arengustrateegia, mis peaks olema aastaprogrammides loetletud meetmete rakendamise raamistikuks.

⁽²⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1.

⁽³⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 45.

⁽⁴⁾ Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata.

⁽¹⁾ ELT L 236, 23.9.2003, lk 946.

- (23) Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust) ⁽¹⁾ (edaspidi „finantsmäärus“) artikli 53 lõike 1 punktis b viidatud rakendusmeetodeid silmas pidades tuleks täpsustada tingimusi, mis lubavad komisjonil täita oma ülesandeid Euroopa Liidu üldelarve täitmisel, ning selgitada liikmesriikidega koostöö tegemise kohustusi. Kõnealuste tingimuste kohaldamise puhul oleks komisjonil võimalik veenduda, et liikmesriigid kasutavad fondi seaduslikul ja nõuetekohasel viisil ning kooskõlas finantsmääruse artiklis 27 ja artikli 48 lõikes 2 sätestatud usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttega.
- (24) Liikmesriigid peaksid võtma vastu vajalikud meetmed, et tagada haldus- ja kontrollisüsteemide nõuetekohane toimimine ja rakendamise kvaliteet. Selleks oleks vajalik kehtestada üldpõhimõtted ja vajalikud funktsioonid, mida kõik programmid peaksid täitma.
- (25) Kuna fond võib toetada liikmesriigi meetmeid Schengeni sätete rakendamiseks, mis ulatuvad välispiiri kontrolliga seotud küsimustest viisapoliitikani, võib erinevatel tasanditel ja eri kohtades olla kaasatud mitu liikmesriigi asutust. Seetõttu tuleks liikmesriikidel lubada mitme tõendava ja auditeerimisasutuse või volitatud asutuse määramist, tingimusel et igale nimetatud asutusele on antud kindlad ülesanded.
- (26) Vastavalt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttele peaksid fondi meetmete rakendamise ja kontrolli eest vastutama eelkõige liikmesriigid.
- (27) Mitmeaastaste programmide ja aastaprogrammide tõhusa ja nõuetekohase rakendamise tagamiseks tuleks täpsustada liikmesriikide kohustused seoses haldus- ja kontrollisüsteemide, kulude tõendamise ning eeskirjade eiramise ja ühenduse õiguse rikkumise ennetamise, avastamise ja kõrvaldamisega. Haldus- ja kontrollisüsteemidega seoses on eelkõige vaja kehtestada kord, mille kohaselt liikmesriigid tagavad asjakohaste süsteemide olemasolu ja rahuldava toimimise.
- (28) Ilma et see piiraks komisjoni finantskontrolli alaseid volitusi, tuleks ergutada liikmesriikide ja komisjoni vahelist koostööd selles valdkonnas.
- (29) Fondist toetatavate meetmete tõhusus ja mõju sõltuvad ka nende hindamisest. Sellega seoses tuleks selgelt kindlaks määrata liikmesriikide ja komisjoni vastutus ning hindamise usaldusväärset tagav kord.
- (30) Meetmeid tuleks hinnata, pidades silmas vahetulekuvõtet ja mõju hindamist ning hindamisprotsess tuleks integreerida projekti järelevalvekorraldusse.
- (31) Pidades silmas ühendusepoolse rahastamise nähtavuse tähtsust, peaks komisjon andma juhiseid sellele kaasa aitamiseks, et iga asutuse, valitsusvälise organisatsiooni, rahvusvahelise organisatsiooni või mis tahes muu organi puhul teadvustataks piisavalt toetust, mis see on fondist saanud, võttes arvesse teiste ühiselt hallatavate vahendite, näiteks struktuurifondide puhul kasutatavat praktikat.
- (32) Käesoleva otsusega kehtestatakse programmi kogu kehtivusajaks rahastamispakett, mis on eelarvepädevatele institutsioonidele iga-aastase eelarvemenetluse ajal peamine juhised Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽²⁾ punkti 37 tähenduses.
- (33) Kuna käesoleva otsuse eesmärki, nimelt Euroopa ühise integreeritud piirihaldussüsteemi loomise toetamist, sealhulgas kolmandates riikides asuvate konsulaaresinduste ja liikmesriikide muude teenistuste tegevuse juhtimist seoses kolmandate riikide kodanike liikumisega liikmesriikide territooriumile, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on käesoleva meetme ulatuse ja toime tõttu seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (34) Käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽³⁾.
- (35) Kuna strateegiliste suuniste vastuvõtmisega seotud käesoleva otsuse meede on üldmeede ja selle eesmärk on muuta käesoleva otsuse vähemolulisi sätteid, muu hulgas jättes mõned neist sätetest välja, või täiendades käesolevat otsust, lisades uusi vähemolulisi sätteid, tuleks see vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Tõhususe eesmärgil tuleks kontrolliga regulatiivmenetluse tavatahtaegu strateegiliste suuniste vastuvõtmiseks lühendada.

⁽²⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

⁽¹⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ, Euratom) nr 1995/2006 (ELT L 390, 30.12.2006, lk 1).

- (36) Fondi õigeaegse rakendamise tagamiseks tuleks käesoleva otsuse teatavaid sätteid kohaldada 1. jaanuarist 2007.
- (37) Islandi ja Norra puhul kujutab kõnealune otsus endast Schengeni *acquis'* edasiarendust, mis kuulub nõukogu 17. mai 1999. aasta otsuse 1999/437/EÜ (Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) ⁽¹⁾ artikli 1 punktides A ja B osutatud valdkondadesse.
- (38) Tuleks ette näha kord, mille alusel Islandi ja Norra esindajad saaksid osaleda komisjoni tema rakendusvolituste kasutamisel abistavate komiteede töös. Selline kord on kavandatud Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelises kirjavahetuse teel sõlmitud lepingus, mis käsitleb komiteesid, mis abistavad komisjoni tema rakendusvolituste kasutamisel, ⁽²⁾ ning mis on lisatud põhjenduses 37 osutatud lepingule.
- (39) Šveitsi puhul kujutab kõnealune otsus endast sellist Schengeni *acquis'* sätete edasiarendust Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahel sõlmitud lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) tähenduses, mis kuulub otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punkti A osutatud valdkonda ja mida tuleks tõlgendada koostoimes nimetatud lepingule Euroopa Ühenduse nimel allkirjutamist ja selle teatavate sätete ajutist kohaldamist käsitleva nõukogu otsuse 2004/860/EÜ ⁽³⁾ artikli 4 lõikega 1.
- (40) Tuleks ette näha kord, mille alusel Šveitsi esindajad saaksid osaleda komisjoni tema rakendusvolituste kasutamisel abistavate komiteede töös. Selline kord on kavandatud Euroopa Liidu Nõukogu ja Šveitsi vahelises kirjavahetuses, mis on lisatud põhjenduses 39 nimetatud lepingule.
- (41) Käesoleva vahendi rakendamiseks vajalike lisaeeskirjade kindlaksmääramiseks tuleks ühenduse ning Islandi, Norra ja Šveitsi vahel sõlmida leping.
- (42) Vastavalt Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokollil artiklitele 1 ja 2 ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole temale siduv ega tema suhtes kohaldatav. Arvestades et käesolev otsus põhineb Schengeni *acquis'* Euroopa Ühenduse asutamislepingu kolmanda osa IV jaotise alusel, otsustab Taani kõnealuse protokollil artikli 5 kohaselt kuue kuu jooksul pärast otsuse vastuvõtmist, kas ta rakendab seda oma siseriiklikus õiguses.
- (43) Käesolev otsus on nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendus, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu 29. mai 2000. aasta otsusele 2000/365/EÜ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes ⁽⁴⁾ ja sellele järgnenud nõukogu 22. detsembri 2004. aasta otsusele 2004/926/EÜ Schengeni *acquis'* osade jõustamise kohta Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigis ⁽⁵⁾. Ühendkuningriik ei osale seetõttu käesoleva otsuse vastuvõtmises ja see ei ole temale siduv ega tema suhtes kohaldatav.
- (44) Käesolev otsus on nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendus, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsusele 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes ⁽⁶⁾. Iirimaa ei osale seetõttu käesoleva otsuse vastuvõtmises ja see ei ole seetõttu temale siduv ega tema suhtes kohaldatav.
- (45) Vastavalt asutamislepingu artikli 67 lõike 2 teisele taandele muutis nõukogu 22. detsembri 2004. aasta otsus 2004/927/EÜ (mis näeb ette Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklis 251 osutatud menetluse kohaldamist kõnealuse asutamislepingu kolmanda osa IV jaotisega hõlmatud teatud valdkondade suhtes) ⁽⁷⁾ asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetluse kohaldatavaks asutamislepingu artikli 62 lõikega 1, lõike 2 punktiga a ja lõikega 3 ning artikli 63 lõike 2 punktiga b ja lõike 3 punktiga b hõlmatud valdkondades,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

I PEATÜKK

SISU, EESMÄRGID JA MEETMED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

Käesoleva otsusega asutatakse ajavahemikuks 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013 Välispiirifond (edaspidi „fond”) osana ühtsest raamistikust, mis hõlmab samuti otsust nr 573/2007/EÜ, otsust nr 575/2007/EÜ ja otsust 2007/.../EÜ, et aidata kaasa vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala tugevdamisele ning solidaarsuse põhimõtte kohaldamisele liikmesriikide vahel.

⁽¹⁾ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31.

⁽²⁾ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 53.

⁽³⁾ ELT L 370, 17.12.2004, lk 78.

⁽⁴⁾ EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43.

⁽⁵⁾ ELT L 395, 31.12.2004, lk 70.

⁽⁶⁾ EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20.

⁽⁷⁾ ELT L 396, 31.12.2004, lk 45.

Käesoleva otsusega määratakse kindlaks eesmärgid, mille saavutamisele fond kaasa aitab, selle rakendamine, olemasolevad rahalised vahendid ja kriteeriumid olemasolevate rahaliste vahendite eraldamiseks.

Otsusega kehtestatakse fondi haldamise eeskirjad, sealhulgas finantseeskirjad, ning järelevalve- ja kontrollimehhanismid, mis põhinevad kohustuste jagamisel komisjoni ja liikmesriikide vahel.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „välispiir” – liikmesriikide maismaapiir, sealhulgas jõe- ja järvepiir, merepiir ning liikmesriikide lennujaamad, jõe-, mere- ja järvesadamad, mille suhtes kohaldatakse välispiiri ületamist käsitleva ühenduse õiguse sätteid, olenemata sellest, kas nimetatud piir on ajutine või mitte;
2. „ajutine välispiir”
 - a) ühine piir Schengeni *acquis*'d täielikult rakendava liikmesriigi ja oma ühinemisakti alusel Schengeni *acquis*'d täielikult kohaldama kohustunud liikmesriigi vahel, kelle puhul nimetatud *acquis*' täielikku kohaldamist lubav asjakohane nõukogu otsus ei ole veel jõustunud;
 - b) ühine piir kahe oma vastava ühinemisakti alusel Schengeni *acquis*'d täielikult kohaldama kohustunud liikmesriigi vahel, kelle puhul nimetatud *acquis*' täielikku kohaldamist lubav asjakohane nõukogu otsus ei ole veel jõustunud;
3. „piiriületuspunkt” – pädeva asutuse poolt välispiiri ületamiseks lubatud piiripunkt, millest on teavitatud vastavalt määruse (EÜ) nr 562/2006 artikli 34 lõikele 2;
4. „agentuur” – määrusega (EÜ) nr 2007/2004 asutatud Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuur.

Artikkel 3

Fondi üldeesmärgid

1. Fond toetab järgmiste eesmärkide saavutamist:
 - a) välispiiriga seotud piirikontrolli tõhus korraldamine, mis hõlmab nii kontrolli piiril kui ka patrull- ja vaatlustegevust;
 - b) isikute liikumise tõhus haldamine välispiiril liikmesriikide poolt, et tagada ühelt poolt kõrgetasemeline kaitse välispiiril

ning teiselt poolt sujuv piiriületus kooskõlas Schengeni *acquis*'ga ja lugupidava kohtlemise ja väarikuse põhimõtetega;

- c) välispiiri ületamist reguleerivate ühenduse õigusaktide, eelkõige määruse (EÜ) nr 562/2006 sätete ühtne kohaldamine piirivalve poolt;
- d) liikmesriikide kolmandates riikides asuvate konsulaaresinduste ja muude teenistuste tegevuse juhtimise parandamine seoses kolmandate riikide kodanike liikumisega liikmesriikide territooriumile ja liikmesriikide sellealase koostöö parandamine.

2. Fond toetab liikmesriikide või komisjoni algatusel tehnilise abi rahastamist.

Artikkel 4

Konkreetsed eesmärgid

1. Artikli 3 lõike 1 punktis a nimetatud eesmärgi osas toetab fond järgmisi konkreetseid eesmärke:
 - a) liikmesriikide vahelisest piirikontrolli alasest operatiivkoostööst tulenevate soovitude, toimumisstandardite ja parimate tavade rakendamine;
 - b) piiriületuspunktide vaheliste seiresüsteemide parandamiseks vajalike meetmete väljatöötamine ja kohaldamine;
 - c) selliste meetmete võtmine või selliste tõhusate süsteemide väljatöötamine, mis võimaldavad asjakohaste andmete metoodilist kogumist välispiiri lähedal, välispiiril ja vahetult välispiiri taga kujuneva olukorra kohta;
 - d) eri tüüpi välispiire (maismaa-, õhu-, merepiir) ületavate isikute arvu nõuetekohase registreerimise tagamine;
 - e) sellise statistiliste ja haldusandmete kogumise süsteemi juurutamine või ajakohastamine, mis sisaldab andmeid reisijate kategooriate, kontrollide ja seiremeetmete arvu ja laadi kohta erinevat tüüpi välispiiridel, mis põhinevad registreerimisel ja muudel andmekogumisallikatel;
 - f) tulemusliku, struktuurilise, strateegilise ja operatiivse koordineerimise sisseseadmine kõigi piiriületuspunktides tegutsevate asutuste vahel;
 - g) piirivalve pädevuse ja kvalifikatsiooni suurendamine seire-, nõuande- ja kontrolliülesannete täitmisel;
 - h) teabevahetuse parandamine liikmesriikide tasandil välispiiri haldamise eest vastutavate asutuste vahel ning nimetatud

asutuste ja muude asutuste vahel, kes vastutavad rände, varjupaiga ja muude asjakohaste valdkondade eest;

i) kvaliteedijuhtimisstandardite edendamine.

2. Artikli 3 lõike 1 punktis b nimetatud eesmärgi osas toetab fond järgmisi konkreetseid eesmärke:

a) uute töömeetodite, logistiliste meetmete ja nüüdisaegse tehnoloogia arendamine, et tugevdada süstemaatilist kontrolli piiriületuspunktides sisenevate või väljuvate isikute üle (välja arvatud ajutise välispiiri puhul);

b) tehnoloogia kasutamise edendamine ja selle tõhusa kasutamise eest vastutava personali eriväljaõpe;

c) võltsitud reisidokumentide alase teabe vahetamise edendamine ja sellekohase väljaõppe parandamine, sealhulgas ühiste töövahendite ja -viiside arendamine ja levitamine selliste dokumentide avastamiseks;

d) tõhusa reaalajas toimiva andmekontrolli toetamine piiriületuspunktides laiaulatuslike IT-süsteemide abil, nagu Schengeni infosüsteem (SIS) ja viisainfosüsteem (VIS), ning tõhus reaalajas toimiv teabevahetus kõigi välispiiril asuvate piiriületuspunktide vahel;

e) riskianalüüsi tulemuste optimaalse rakendamise tagamine operatiiv- ja tehnilisel tasandil.

3. Artikli 3 lõike 1 punktis c nimetatud eesmärgi osas toetab fond järgmisi konkreetseid eesmärke:

a) piirivalvurite ühtse koolituse, väljaõppe ja kvalifikatsiooni järk-järguline kehtestamine kõigis liikmesriikides, eelkõige agentuuri poolt välja töötatud ühise põhikoolituse õppekava rakendamise teel ning sidusalt täiendades agentuuri tegevust antud valdkonnas;

b) piirivalvurite vahetuste ja lähetuste toetamine ja tihendamise liikmesriikide vahel, millega täiendatakse agentuuri suuniseid ja tegevust kõnealuses valdkonnas;

c) ühilduva nüüdisaegse tehnoloogia kasutamise edendamine välispiiril, kui see on eeskirjade õigeks, tõhusaks või ühtseks rakendamiseks hädavajalik;

d) ametiasutuste toetamine seoses ühesuguste menetluste kohaldamise ja järjepidevate, kiirete ja kõrgekvaliteediliste otsuste vastuvõtmisega välispiiri ületamise, sealhulgas viisade väljastamise küsimustes;

e) piirivalvurite ühise praktilise käsiraamatu kasutamise edendamine;

f) alade ja keskuste ehitamine ja kaasajastamine isikute jaoks, kellele ei anta sisenemisõigust või kes peetakse kinni pärast välispiiri ebaseaduslikku ületamist või lähenemisel välispiirile eesmärgiga siseneda ebaseaduslikult liikmesriikide territooriumile;

g) turvalisuse suurendamine piiripunktides, et tagada piirivalvurite julgeolek ning varustuse, järelevalvesüsteemide ja transpordivahendite kaitse.

4. Artikli 3 lõike 1 punktis d nimetatud eesmärgi osas toetab fond järgmisi konkreetseid eesmärke:

a) sisserände kontaktametnike võrgustiku tegutsemisvõime tugevdamine ja tõhusama koostöö edendamine liikmesriikide asutuste vahelise võrgustiku kaudu;

b) selliste meetmete võtmine, mille eesmärgiks on aidata liikmesriike ja veoettevõtjaid nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiviga 2004/82/EÜ (veoettevõtjate kohustuste kohta edastada reisijaid käsitlevaid andmeid)⁽¹⁾ ja 19. juuni 1990. aasta konventsiooni (millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta)⁽²⁾ (edaspidi „Schengeni konventsioon“) artikliga 26 ette nähtud kohustuste täitmisel, et hoida ära ebaseaduslikku saabumist välispiirile;

c) tõhusama koostöö edendamine lennuettevõtetega lähteriigi lennujaamades, sealhulgas reisidokumentidealane ühtne väljaõpe lennuettevõtete personalile;

d) kvaliteedijuhtimise, heade teenuste ja rajatiste edendamine viisataotlusprotsessi infrastruktuuri osas;

e) liikmesriikide vahelise koostöö edendamine konsulaarteenistuste pädevuse suurendamisel seoses viisataotluste läbivaatamisega;

f) ühiste uurimismeetodite ja ühtsete haldustoimingute edendamine ning viisade andmise üle otsustamine liikmesriigi erinevates kolmandates riikides asuvate konsulaarteenistuste poolt;

g) süsteemsema ja korrapärasema koostöö edendamine liikmesriikide konsulaar- ja muude teenistuste vahel, eelkõige seoses viisainfosüsteemiga (VIS), sealhulgas res-

⁽¹⁾ ELT L 261, 6.8.2004, lk 24.

⁽²⁾ EÜT L 239, 22.9.2000, lk 19. Konventsiooni on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1987/2006 (ELT L 381, 28.12.2006, lk 4).

sursside ja viisaväljastamisvahendite ühiskasutusse võtmine, teabevahetus, viisataotlusi käsitlevad ülevaated ja uuringud ning ühiste viisataotluskeskuste väljaarendamine;

- h) liikmesriikide selliste algatuste edendamine, mille eesmärgiks on ühised uurimismeetodid, ühtsed haldusmenetlused ja ühtne otsuste tegemine viisade kohta liikmesriikide konsulaarteenistuste poolt;
- i) ühiste konsulaarbüroode asutamine.

Artikkel 5

Abikõlblikud meetmed liikmesriikides

1. Fond toetab liikmesriikide meetmeid, mis on seotud artikli 4 lõigetes kindlaks määratud konkreetsete eesmärkide ja eelkõige alljärgnevaga:

- a) piiriületuskohtade infrastruktuur ja hooned, näiteks piiripunktid, helikopterite maandumispaigad või teed või ooteruumid piiriületuspunktis järjekorras ootavatele sõidukitele või isikutele;
- b) infrastruktuur, hooned ja süsteemid järelevalve tagamiseks piiriületuspunktide vahel ja välispiiri ebaseadusliku ületamise vältimiseks;
- c) varustus, nagu näiteks sensorid, videovalve, dokumentide kontrollimise seadmed, tuvastusvahendid, mobiilsed või püsiterminalid SISI, VISI, Euroopa kuvaarhiveerimissüsteemi (FADO) ning muude üleeuroopaliste ja siseriiklike süsteemidega konsulteerimiseks;
- d) transpordivahendid välispiiri kontrollimiseks, näiteks sõidukid, laevad, helikopterid ja kerglennukid, mis on varustatud spetsiaalse elektroonikaga piiri seireks ja inimete avastamiseks transpordivahendites;
- e) seadmed reaajas toimuvaks teabevahetuseks asjaomaste asutuste vahel;
- f) info- ja sidetehnoloogilised süsteemid;
- g) töötajate (piirivalvurid, immigratsiooni- ja konsulaarameetnikud) lähetus- ja vahetusprogrammid;
- h) asjaomaste asutuste personali väljaõpe ja koolitus, sealhulgas keeleõpe;
- i) investeringud nüüdisaegse tehnoloogia arendamiseks, katsetamiseks ja paigaldamiseks;
- j) uuringud ja katseprojektid, millega viiakse ellu liikmesriikide vahelisest piirikontrolli alasest operatiivkoostööst

tulenevaid soovitusi, toimumisstandardeid ja parimaid tavasid;

- k) uuringud ja katseprojektid, mille eesmärgiks on edendada innovatsiooni, lihtsustada kogemuste ja heade tavade vahetamist ning parandada kolmandates riikides asuvate liikmesriikide konsulaar- ja muude asutuste tegevuse juhtimist seoses kolmandate riikide kodanike liikumisega liikmesriikide territooriumile ja liikmesriikide sellealase koostööga.

2. Fond ei toeta ajutise välispiiriga seotud meetmeid, kui need meetmed kujutavad endast struktuurset investeeringut, mis ei sobi kokku eesmärgiga lõpetada isikute kontrollimine sellel piiril, eelkõige vastavalt lõike 1 punktides a ja b nimetatud meetmetele.

Artikkel 6

Transiidi erisüsteem

1. Fond toetab transiidiviisade eest saamata jäänud tulu ja transiiti hõlbustavate dokumentide (FTD) ja raudteetransiiti hõlbustavate dokumentide (FRTD) rakendamise tuleneva lisakulu hüvitamist vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 693/2003 ⁽¹⁾ ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 694/2003 ⁽²⁾.

2. Lõikes 1 tähendab lisakulu kulu, mis tuleneb otseselt transiidi erikorra rakendamise erinõuetest ega teki seoses transiidi- või muude viisade väljastamisega.

Rahastamiseks abikõlblikud on järgmised lisakulud:

- a) infrastruktuuriinvesteeringud;
- b) transiidi erikorra rakendamise seotud personali väljaõpe;
- c) lisanduvad tegevuskulud, sealhulgas konkreetselt transiidi erikorra rakendamisega seotud personali palgakulud.

3. Lõikes 1 sätestatud saamata jäänud tulud arvutatakse viisadid käsitlevate üldiste konsulaarjuhiste 12. lisas sätestatud transiidiviisade hinnataseme alusel ja artikli 14 lõikes 9 sätestatud finantsraamistiku piires.

Artikkel 7

Ühenduse meetmed

1. Komisjoni algatusel võib kuni 6 % fondi olemasolevatest vahenditest kasutada selliste riikidevaheliste meetmete või kogu ühenduse huvidele vastavate meetmete (edaspidi „ühenduse meetmed“) rahastamiseks, mis on seotud järgmiste eesmärkidega:

- a) aidata kaasa liikmesriikide kolmandates riikides asuvate konsulaarinduste ja muude teenistuste tegevuse tõhustamisele seoses kolmandate riikide kodanike liikumisega

⁽¹⁾ ELT L 99, 17.4.2003, lk 8.

⁽²⁾ ELT L 99, 17.4.2003, lk 15.

liikmesriikide territooriumile ja liikmesriikide sellealasele koostööle, sealhulgas lennujaamade kontaktametnike ja sisserrände kontaktametnike tegevusele;

- b) edendada tolli-, veterinaar- ja fütosanitaarkontrolli suuremat kaasamist integreeritud piiride haldamisse vastavalt poliitika arengusuundadele selles valdkonnas;
- c) osutada liikmesriikidele abiteenuseid nõuetekohaselt põhjendatud eriolukorras, mis nõuab kiiret tegutsemist liikmesriikide välispiiril.

2. Selleks et olla rahastamiseks abikõlblikud, peavad lõike 1 punktides a ja b loetletud ühenduse meetmed eelkõige:

- a) edendada ühendusesisest koostööd ühenduse õigusaktide ja heade tavade rakendamisel;
- b) toetama selliste riikidevaheliste koostöövõrgustike ja katseprojektide loomist, mis põhinevad innovatsiooni edendamiseks ning kogemuste ja heade tavade vahetamise lihtsustamiseks kahe või enama liikmesriigi konsulaaresinduste riikidevahelisel partnerlusel;
- c) toetama uuringuid, teabe levitamist ja vahetamist seoses parimate tavade ja kõigi muude aspektidega, mis on seotud üldeesmärgiga aidata kaasa liikmesriikide kolmandates riikides asuvate konsulaaresinduste tegevuse tõhustamisele ja liikmesriikide sellealasele koostööle, sealhulgas nüüdisaegse tehnoloogia kasutamisele;
- d) toetama projekte ja uuringuid, mille abil püütakse leida võimalusi uute koostöövormide loomiseks ühenduses ning milles käsitletakse selle valdkonna ühenduse õigust, eelkõige ühiste taotluskeskuste loomist;
- e) toetama ühiste statistiliste vahendite, meetodite ja näitajate väljatöötamist ja kohaldamist liikmesriikide poolt, et mõõta viisapoliitika ja konsulaarkoostöö valdkonnas asetleidvaid poliitilisi arenguid.

3. Iga-aastane tööprogramm, milles sätestatakse ühenduse meetmete prioriteetid, võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud menetlusele.

II PEATÜKK

TOETAMISE PÕHIMÕTTED

Artikkel 8

Vastastikune täiendavus, kooskõlastatus ja vastavus

1. Fond annab toetust, mis täiendab riiklikke, piirkondlikke ja kohalikke meetmeid, integreerides need ühenduse prioriteetidesse.
2. Komisjon ja liikmesriigid tagavad, et fondist ja liikmesriikide antav toetus oleks kooskõlas ühenduse tegevuse, poliitika ja

prioriteetidega. Eelkõige tuleb kooskõla silmas pidada artiklis 21 osutatud mitmeaastase programmi puhul.

3. Fondist rahastatavad toimingud vastavad asutamislepingu sätetele ja nende kohaselt vastu võetud õigusaktidele.

Artikkel 9

Programmitöö

1. Fondi eesmärkide saavutamiseks tegutsetakse mitmeaastase programmiperioodi (2007–2013) raames, mille kohta tehakse vahekokkuvõtte vastavalt artiklile 24. Mitmeaastase programmi töö süsteem hõlmab prioriteete ning juhtimis-, otsustamis-, auditeerimis- ja tõendamismenetlust.

2. Komisjoni heaks kiidetud mitmeaastaseid programme rakendatakse aastaprogrammide kaudu.

Artikkel 10

Meetmete subsidiaarsus ja proportsionaalsus

1. Artiklites 21 ja 23 osutatud mitmeaastaste programmide ja aastaprogrammide elluviimise eest vastutavad liikmesriigid sobival piirkondlikul tasandil vastavalt nende konkreetsele institutsioonilisele süsteemile. Vastutust teostatakse käesoleva otsuse kohaselt.

2. Auditeerimissätete raames komisjoni ja liikmesriikide poolt kasutatavad vahendid sõltuvad ühenduse toetuse suurusel. Sama põhimõtet kohaldatakse hindamist käsitlevate sätete ning mitmeaastaseid programme ja aastaprogramme käsitlevate aruannete suhtes.

Artikkel 11

Rakendusmeetodid

1. Ühenduse eelarvest fondile eraldatud osa täidetakse vastavalt finantsmääruse artikli 53 lõike 1 punktile b, välja arvatud käesoleva otsuse artiklis 7 osutatud ühenduse meetmete ja artiklis 17 osutatud tehnilise abi puhul.

2. Komisjon kasutab oma volitusi Euroopa Liidu üldeelarve täitmisel järgmiselt:

- a) komisjon kontrollib vastavalt artiklis 34 kirjeldatud menetlusele haldus- ja kontrollisüsteemide olemasolu ja nõuetekohast toimimist liikmesriikides;
- b) komisjon lükkab edasi või peatab maksete tegemise täielikult või osaliselt vastavalt artiklites 43 ja 44 kirjeldatud menetlustele, kui liikmesriigi haldus- ja kontrollisüsteemid ei toimi, ning kohaldab mis tahes muid vajalikke finantskorrektsioone vastavalt artiklites 47 ja 48 kirjeldatud menetlustele.

3. Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja arendamisega seotud osalevad fondis vastavalt käesolevale otsusele.

4. Kehtestatakse kord, milles täpsustatakse osalemiseks vajalikud lisaeeskirjad, sealhulgas sätted, mis tagavad ühenduse finantshuvide kaitse ja kontrollikoja auditeerimisalased volitused.

Artikkel 12

Partnerlus

1. Iga liikmesriik korraldab vastavalt kehtivatele siseriiklikele eeskirjadele ja tavadele partnerluse asutuste ja organitega, kes on kaasatud mitmeaastase programmi rakendamisse või kes asjaomase liikmesriigi hinnangul võivad anda olulise panuse mitmeaastase programmi arendamisse.

Sellised asutused ja organid võivad hõlmata pädevaid piirkondlikke, kohalikke, munitsipaal- ja muid avaliku sektori ametiasutusi ning rahvusvahelisi organisatsioone, eelkõige ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Bürood (UNHCR), ja kodanikuühendusi, nagu näiteks valitsusvälised organisatsioonid ja tööturu osapooled.

2. Sellise partnerluse raames järgitakse täielikult iga partnerite kategooria vastavaid institutsioonilisi, õiguslikke ja finantsvolitusi.

III PEATÜKK

FINANTSRAAMISTIK

Artikkel 13

Koguvahendid

1. Rahastamispakett käesoleva otsuse rakendamiseks ajavahemikuks 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013 on 1 820 miljonit eurot.

2. Iga-aastased assigneeringud määravad eelarvapädevad institutsioonid finantsraamistiku piires.

3. Komisjon koostab iga-aastase soovitusliku jaotuse liikmesriikide vahel vastavalt artiklis 14 kehtestatud kriteeriumitele.

Artikkel 14

Iga-aastane vahendite jaotamine liikmesriikide abikõlblike meetmete jaoks

1. Olemasolevad aastavahendid jagatakse liikmesriikide vahel järgmiselt:

- a) 30 % välismaismaapiiridele,
- b) 35 % välismerepiiridele,
- c) 20 % lennujaamadele,
- d) 15 % konsulaaresindustele.

2. Lõike 1 punkti a kohaselt kättesaadavad vahendid jagatakse liikmesriikide vahel järgmiselt:

- a) 70 % vastavalt välispiiri pikkusele, mis arvutatakse kaalu-koefitsientide alusel iga konkreetse piiriosa kohta, mis määratakse kindlaks vastavalt artikli 15 lõike 3 punktile a; ja
- b) 30 % vastavalt töökoormusele välismaismaapiiril, mis määratakse kindlaks vastavalt lõike 7 punktile a.

3. Lõike 1 punkti b kohaselt kättesaadavad vahendid jagatakse liikmesriikide vahel järgmiselt:

- a) 70 % vastavalt välispiiri pikkusele, mis arvutatakse kaalu-koefitsientide alusel iga konkreetse piiriosa kohta, mis määratakse kindlaks vastavalt artikli 15 lõike 3 punktile b; ja
- b) 30 % vastavalt töökoormusele välismerepiiril, mis määratakse kindlaks vastavalt lõike 7 punktile a.

4. Lõike 1 punkti c kohaselt kättesaadavad vahendid jagatakse liikmesriikide vahel vastavalt nende lennujaamade töökoormusele, mis määratakse kindlaks vastavalt lõike 7 punktile b.

5. Lõike 1 punkti d kohaselt kättesaadavad vahendid jagatakse liikmesriikide vahel järgmiselt:

- a) 50 % vastavalt liikmesriikide konsulaaresindustele nõukogu 15. märtsi 2001. aasta määruse (EÜ) nr 539/2001 (milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud) ⁽¹⁾ I lisa loetletud riikides; ning
- b) 50 % vastavalt liikmesriikide määruse (EÜ) nr 539/2001 I lisa loetletud riikides asuvate konsulaaresinduste töökoormusele viisapoliitika haldamise osas, mis on kindlaks määratud kooskõlas käesoleva artikli lõike 7 punktiga c.

6. Lõike 1 punktide a ja b kohaste vahendite iga-aastasel jaotamisel:

- a) võetakse niikaua, kui kohaldatakse 2003. aasta ühinemisakti protokollis 10 artikli 1 sätteid, arvesse nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 866/2004 (ühinemisakti protokollis 10 artiklis 2 sätestatud korra kohta) ⁽²⁾ artiklis 1 nimetatud alade vahelist eraldusjoont, kuigi selle puhul ei ole tegemist välismaismaapiiriga, kuid mitte kõnealusest eraldusjoonest põhja poole jäävat merepiiri;
- b) tähendab „välismerepiir” liikmesriikide territoriaalmere välispiiri vastavalt ÜRO mereõiguse konventsiooni artik-

⁽¹⁾ EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 851/2005 (ELT L 141, 4.6.2005, lk 3).

⁽²⁾ ELT L 161, 30.4.2004, lk 128. Parandatud versioon ELT L 206, 9.6.2004, lk 51. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1283/2005 (ELT L 203, 4.8.2005, lk 8).

lite 4–16 määratlusele. Kui aga ebaseadusliku rände või sisenemise tõkestamiseks on vaja regulaarselt läbi viia kaugoperatsioon, loetakse selleks kõrge ohutusemaga piirkonna välispiiri. See määratakse kindlaks asjaomaste liimesriikide poolt esitatud kahe viimase aasta operatiivandmeid arvesse võttes. Käesolevat välismerepiiri määratlust kasutatakse ainult käesolevas otsuses ning kõik operatsioonid järgivad rahvusvahelist õigust.

7. Töökoormuse aluseks võetakse kahe eelneva aasta keskmised näitajad järgmiste tegurite osas:

- a) välismaismaapiiril ja välismerepiiril:
 - i) ametlikes piiripunktides välispiiri ületanud isikute arv;
 - ii) kolmandate riikide kodanike arv, kellel keelati sisenemine kõnealusel välispiiril;
 - iii) pärast ebaseaduslikku välispiiriületust tabatud kolmandate riikide kodanike arv, sealhulgas merel tabatud isikute arv;

b) lennujaamades:

- i) ametlikes piiripunktides välispiiri ületanud isikute arv;
- ii) kolmandate riikide kodanike arv, kellel keelati sisenemine kõnealusel välispiiril;

c) konsulaaresindustes:

viisataotluste arv.

2007. aasta töökoormuse aluseks on ainult 2005. aasta andmed.

8. Lõigetes 2 ja 3 osutatud kaalukoefitsiendid määrab agentuur kindlaks kooskõlas artikliga 15.

9. Lõike 2 punktis a osutatud välismaismaapiiri pikkuse osas ei võeta vahendite iga-aastase jaotuse arvutamisel arvesse ajutist välispiiri. Arvesse võetakse siiski Euroopa Liiduga 1. maiks 2004 ühinenud liikmesriigi ajutist välispiiri liikmesriigiga, mis ühines liiduga pärast 1. maid 2004.

10. Lõikes 7 osutatud töökoormuse kontrollarvudeks on kooskõlas ühenduse õigusaktidega liikmesriikide esitatud andmetel põhinevad komisjoni (Eurostat) värskemad andmed.

Juhul kui liikmesriik ei ole komisjonile (Eurostatile) esitanud asjaomaseid statistilisi andmeid, esitab ta võimalikult kiiresti esialgsed andmed.

Enne kõnealuste andmete tunnistamist kontrollarvudeks, hindab komisjon (Eurostat) asjaomase statistilise teabe kvaliteeti,

võrreldavust ja täielikkust vastavalt tavapärasele töökorrale. Komisjoni (Eurostati) taotlusel esitavad liikmesriigid selleks kogu vajaliku teabe.

11. Kui kontrollarvud ei ole komisjoni (Eurostati) ühenduse õigusaktide kohaselt esitatud statistiliste andmetena kättesaadavad, esitavad liikmesriigid komisjonile iga aasta 1. novembriks esialgsed andmed, et kooskõlas artikli 23 lõikega 2 arvutada neile järgmisel aastal eraldatavad hinnangulised summad.

Enne kõnealuste andmete tunnistamist kontrollarvudeks, võib komisjon (Eurostat) hinnata asjaomase statistilise teabe kvaliteeti, võrreldavust ja täielikkust vastavalt tavapärasele töökorrale. Komisjoni (Eurostati) taotlusel esitavad liikmesriigid selleks kogu vajaliku teabe.

12. Lõikes 1 nimetatud vahendid ei sisalda artikli 6 ja artikli 19 alusel eraldatavaid vahendeid. Ajavahemikuks 2007–2013 artikli 6 alusel eraldatavad vahendid ei ületa 108 miljonit eurot.

Artikkel 15

Vahendite iga-aastase jaotamise eesmärgil agentuuri teostatav riskianalüüs

1. Artikli 14 lõikes 8 osutatud kaalukoefitsientide kindlaksmääramiseks esitab agentuur komisjonile iga aasta 1. aprilliks eriaruande, milles kirjeldatakse patrull- ja vaatlustegevuse läbiviimise raskusi ja olukorda liikmesriikide välispiiril, pöörates erilist tähelepanu liikmesriikide konkreetsele lähedusele suurema ebaseadusliku sisserände ohuga piirkondadele eelneval aastal ning võttes samuti arvesse kõnealustesse liikmesriikidesse ebaseaduslikult sisenenud isikute arvu ja nende liikmesriikide suurust.

2. Vastavalt määruse (EÜ) nr 2007/2004 artiklis 4 osutatud ühise integreeritud riskianalüüsi mudelile analüüsitakse aruandes liikmesriikide välispiiri julgeolekut eelneval aastal mõjutanud ohte, võttes arvesse poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid arenguid asjaomastes kolmandates riikides, eelkõige kolmandates naaberriikides, ning esitatakse rändevogude ja välispiiril toimuva ebaseadusliku tegevuse võimalikud tulevikusuundumused.

Riskianalüüs tugineb peamiselt järgmistele agentuuri kogutud, liikmesriikide esitatud või komisjonilt (Eurostatilt) saadud andmetele:

- a) kolmandate riikide kodanike arv, kellel keelati välispiiril siseneda;
- b) kolmandate riikide kodanike arv, kes tabati välispiiri ebaseaduslikul ületamisel või välispiiri ebaseadusliku ületamise katsel;

- c) kinnipeetud isikute arv, kes on teadlikult abistanud kolmanda riigi kodanikke ebaseaduslikul sisenemisel;
- d) Schengeni piirieskirjade kohaselt piiripunktides avastatud võltsitud või valede reisidokumentide arv ning ekslikult välja antud reisidokumentide ja viisade arv.

Artiklis 20 osutatud strateegilistes suunistes kindlaks määratud konkreetseid prioriteete käsitlevate projektide puhul võib seda osakaalu suurendada kuni 75 %-ni.

Ühtekuuluvusfondist vahendeid saavate liikmesriikide puhul suurendatakse ühenduse toetus kuni 75 %-ni.

Kui kontrollarvud ei ole esitatud komisjoni (Eurostati) statistiliste andmetena, vaid liikmesriikide poolt, siis võib agentuur taotleda neilt liikmesriikidelt vajalikku teavet, et hinnata statistiliste andmete kvaliteeti, võrreldavust ja täielikkust. Sellise hindamise läbiviimiseks võib agentuur komisjonilt (Eurostatilt) abi paluda.

5. IV peatükis sätestatud programmitöö rakendamise raames valivad liikmesriigid rahastamiseks välja projektid järgmiste miinimumkriteeriumide alusel:

3. Samuti määratakse aruandes vastavalt lõigetele 1 ja 2 kindlaks iga liikmesriigi välispiiril praegu valitseva ohu tase ning asjaomase liikmesriigi välispiiri iga osa kohta järgmised konkreetsed kaalukoefitsiendid:

- a) olukord ja vajadused asjaomases liikmesriigis;
- b) kulutuste kulutõhusus, pidades muu hulgas silmas projektiga seotud isikute arvu;
- c) rahastamist taotleva organisatsiooni ja iga partnerorganisatsiooni kogemus, ekspertteadmised, usaldusväarsus ning rahaline panus;
- d) mil määral projekt täiendab teisi Euroopa Liidu üldeelarvest või siseriiklike programmide osana rahastatavaid meetmeid.

a) välismaismaapiir:

- i) koefitsient 1 tavalise ohutaseme puhul;
- ii) koefitsient 1,5 keskmise ohutaseme puhul;
- iii) koefitsient 3 kõrge ohutaseme puhul;

b) välismerepiir:

- i) koefitsient 0 minimaalse ohutaseme puhul;
- ii) koefitsient 1 tavalise ohutaseme puhul;
- iii) koefitsient 3 keskmise ohutaseme puhul;
- iv) koefitsient 8 kõrge ohutaseme puhul.

6. Üldjuhul antakse ühenduse finantsabi fondist toetatavatele meetmetele kuni kolmeks aastaks, tingimusel et esitatakse korrapäraseid eduaruandeid.

Artikkel 17

Komisjoni algatusel antav tehniline abi

1. Komisjoni algatusel ja/või nimel võidakse fondi iga-aastastest vahenditest maksimaalselt 500 000 EUR ulatuses rahastada käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikke ettevalmistusmeetmeid, järelevalve-, haldus- ja tehnilise abi meetmeid ning samuti hindamis-, auditeerimis- ja kontrollimeetmeid.

2. Kõnealused meetmed hõlmavad järgmist:

- a) hindamised, ekspertide aruanded, statistika ja uuringud, sealhulgas fondi üldise toimimise kohta;
- b) liikmesriikide, lõplike abisaajate ja üldsuse teavitamise meetmed, sealhulgas teadlikkuse suurendamise kampaaniad ning fondist rahastatavate projektide ühine andmebaas;
- c) juhtimiseks, järelevalveks, kontrollimiseks ja hindamiseks kasutatavate arvutisüsteemide paigaldamine, kasutamine ja omavahel ühendamine;
- d) ühise hindamis- ja järelevalveraamistiku kavandamine ning samuti näitajate süsteemide kavandamine, võttes vajadusel arvesse siseriiklikke näitajaid;

Artikkel 16

Rahastamisstruktuur

1. Finantseraldised fondist on toetuste vormis.

2. Fondi poolt toetatavaid meetmeid kaastrahastatakse avaliku sektori või eraallikatest, need on mittetulundusliku olemusega ning need pole abikõlblikud rahastamiseks Euroopa Liidu üldeelarvega kaetud allikatest.

3. Eraldised fondist täiendavad liikmesriikide poolt käesoleva otsusega hõlmatud meetmete jaoks eraldatud avaliku sektori või samaväärseid kulutusi.

4. Ühenduse toetus projektidele ei või artikli 4 alusel liikmesriikide rakendatavate meetmete korral ületada 50 % konkreetse meetme kogumaksumusest.

e) hindamismeetodite täiendamine ja teabevahetus kõnealuse valdkonna tavade osas;

IV PEATÜKK

f) liikmesriikide poolt vastavalt artiklile 27 määratud ametiasutustele suunatud teavitamis- ja koolitusmeetmed, mis täiendavad liikmesriikide jõupingutusi oma ametiasutustele juhiste andmisel kooskõlas artikli 33 lõikega 2.

PROGRAMMITÖÖ

Artikkel 20

Strateegiliste suuniste vastuvõtmine

Artikkel 18

Liikmesriikide algatusel antav tehniline abi

1. Liikmesriigi algatusel võidakse fondist iga aastaprogrammi raames rahastada ettevalmistus-, haldus-, järelevalve-, hindamis-, teavitamis- ja kontrollimeetmeid ning meetmeid fondide rakendamiseks vajaliku haldussuutlikkuse tugevdamiseks.

2. Iga aastaprogrammi raames tehniliseks abiks eraldatav summa ei või ületada:

a) ajavahemikul 2007–2010 7 % kõnealusele liikmesriigile aastas eraldatavast kaasrahastamise kogusummast, millele lisandub 30 000 EUR; ning

b) ajavahemikul 2011–2013 4 % kõnealusele liikmesriigile aastas eraldatavast kaasrahastamise kogusummast, millele lisandub 30 000 EUR.

Artikkel 19

Erimeetmed

1. Komisjon kinnitab igal aastal, vajadusel koostöös agentuuriga, loetelu liikmesriikide rakendatavatest erimeetmetest, mis aitavad kaasa Euroopa ühise integreeritud piirihaldussüsteemi arendamisele, kõrvaldades strateegilise tähtsusega piiripunktide puudusi, mis on välja toodud artiklis 15 osutatud riskianalüüsid.

2. Artikli 7 lõikes 3 osutatud aastaprogrammis sätestatakse kõnealuste meetmete rahastamise raamistik, sealhulgas nende eesmärgid ja hindamiskriteeriumid.

3. Väljavalitud meetmete loetelu võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud menetlusele.

4. Fondist erimeetmetele antav rahaline abi piirdub kuue kuu pikkuse ajavahemikuga ega ületa 80 % iga meetme kuludest.

5. Kõnealuste meetmete rahastamiseks kättesaadavad iga-aastased vahendid ei ületa 10 miljonit eurot. Lõikes 3 osutatud valimise järel kasutamata jäänud vahendeid võib kasutada artiklis 7 kindlaksmääratud meetmete rahastamiseks.

1. Komisjon võtab vastu strateegilised suunised, milles kehtestatakse fondi tegevuse raamistik, arvestades välispiiri- ja viisapoliitika valdkonnas tehtud edusamme ühenduse õigusaktide väljatöötamisel ja rakendamisel ning fondi rahaliste vahendite soovituslikku jaotust mitmeaastase programmiga hõlmatud ajavahemikul.

2. Artikli 3 lõike 1 punktides a, b ja c osutatud üldeesmärke silmas pidades toetavad need suunised eelkõige ühenduse prioriteete seoses Euroopa ühise integreeritud piirihaldussüsteemi edasise järkjärgulise loomisega ning kontrolli ja järelevalve tugevdamisega liidu välispiiril.

3. Artikli 3 lõike 1 punktis d osutatud üldeesmärki silmas pidades toetavad need suunised eelkõige ühenduse prioriteete seoses ühise viisapoliitika edasiarendamisega osana mitmetasandilisest süsteemist, mille eesmärgiks on lihtsustada seaduslikku reisimist ja võidelda ebaseadusliku sisserändega, parandades viisataotlejate käsitlemist kohalikes konsulaaresindustes.

4. Komisjon võtab 31. juuliks 2007 vastu strateegilised suunised mitmeaastase programmi perioodi kohta.

5. Strateegilised suunised võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Kõnealused strateegilised suunised lisatakse pärast nende vastuvõtmist käesolevale otsusele selle lisana.

Artikkel 21

Siseriiklike mitmeaastaste programmide ettevalmistamine ja heakskiitmine

1. Artiklis 20 osutatud strateegiliste suuniste alusel esitab iga liikmesriik mitmeaastase programmi kavandi, mis koosneb järgmistest elementidest:

a) liikmesriigis valitseva olukorra kirjeldus, mis hõlmab infrastruktuuri, varustust, transpordivahendeid, side- ja infotehnoloogilisi süsteeme ning piirivalve ja konsulaaresinduste teenistuses oleva personali väljaõppe ja koolituse korraldamist;

b) kõnealuse liikmesriigi vajaduste analüüs, mis hõlmab infrastruktuuri, varustust, transpordivahendeid, side- ja infotehnoloogilisi süsteeme ning piirivalve ja konsulaaresinduste teenistuses oleva personali väljaõppe ja koolituse korraldamist, ning tegevuseesmärgid nimetatud vajaduste rahuldamiseks mitmeaastase programmiga hõlmatud ajavahemiku jooksul;

- c) eesmärkide saavutamiseks kohase strateegia esitamine ja nende saavutamise seotud prioriteetidid ning prioriteetide elluviimiseks kavandatud meetmete kirjeldus;
- d) andmed selle kohta, kas nimetatud strateegia on kooskõlas teiste piirkondlike, riiklike ja ühenduse vahenditega;
- e) teave prioriteetide ja nende konkreetsete eesmärkide kohta. Kõnealuseid eesmärke peab olema võimalik mõõta piiratud arvu näitajate abil, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet. Näitajad peavad võimaldama mõõta edasiminekut võrreldes esialgse olukorraga ning eesmärkide mõjusust prioriteetide elluviimisel;
- f) artiklis 12 sätestatud partnerluse põhimõtte rakendamiseks valitud lähenemisviisi kirjeldus;
- g) rahastamiskava projekt, milles on iga prioriteedi ja aasta-programmi kohta välja toodud kavandatav fondi osamaks ning avalikust või erasektorist pärineva kaasrahastamise kogusumma;
- h) mitmeaastase programmi avalikustamise tagamiseks kehtestatud sätted.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile oma mitmeaastase programmi kavandi hiljemalt neli kuud pärast seda, kui komisjon on koostanud strateegilised suunised.

3. Mitmeaastase programmi kavandi heakskiitmise eesmärgil analüüsib komisjon järgmist:

- a) mitmeaastase programmi kavandi kooskõla fondi eesmärkide ja artiklis 20 osutatud strateegiliste suunistega;
- b) mitmeaastase programmi kavandis esitatud meetmete asjakohasust seoses kavandatava strateegiaga;
- c) liikmesriigi poolt fondi meetmete rakendamiseks kehtestatud haldus- ja kontrollimenetluste vastavust käesoleva otsuse sätetele;
- d) mitmeaastase programmi kavandi vastavust ühenduse õigusele ja eelkõige isikute vaba liikumise tagamist toetavale ühenduse õigusele koostoimes välispiirikontrolli, varjupaika ja sisserännet käsitlevate kõrvalmeetmetega.

4. Kui mitmeaastase programmi kavand ei ole komisjoni hinnangul strateegiliste suunistega kooskõlas ja/või ei vasta käesoleva otsuse sätetele, millega kehtestatakse haldus- ja kontrollisüsteemid, või ei ole vastavuses ühenduse õigusega, palub komisjon asjaomasel liikmesriigil esitada kogu vajalik lisateave ning vajadusel vaadata mitmeaastase programmi kavand vastavalt läbi.

5. Komisjon kiidab mitmeaastase programmi heaks kolme kuu jooksul pärast selle ametlikku esitamist vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 22

Mitmeaastaste programmide muutmine

1. Asjaomase liikmesriigi või komisjoni algatusel vaadatakse mitmeaastane programm läbi ning vajaduse korral muudetakse seda ülejäänud programmitöö perioodiks, et võtta rohkem või muul viisil arvesse ühenduse prioriteete. Mitmeaastase programmi võib läbi vaadata hindamiste tulemusel ja/või pärast rakendamisel tekkinud raskusi.

2. Komisjon võtab otsuse mitmeaastase programmi muutmise heakskiitmise kohta vastu võimalikult kiiresti pärast asjaomase liikmesriigi vastava ametliku taotluse esitamist. Mitmeaastast programmi muudetakse vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 23

Aastaprogrammid

1. Komisjoni heaks kiidetud mitmeaastaseid programme rakendatakse aastaprogrammide kaudu.

2. Komisjon teavitab liikmesriike iga aasta 1. juuliks hinnangulistest summadest, mis neile järgmiseks aastaks iga-aastase eelarvemenetluse käigus tehtavatest kogueraldistest eraldatakse ja mis arvutatakse artikli 14 alusel.

3. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga aasta 1. novembriks järgmise aasta aastaprogrammi kavandi, mis on koostatud vastavalt mitmeaastasele programmile ning mis koosneb järgmistest elementidest:

- a) aastaprogrammi alusel rahastatavate projektide valiku üldeeskirjad;
- b) aastaprogrammi alusel toetatavate meetmete kirjeldus;
- c) fondist antava toetuse kavandatav jaotus programmi erinevate meetmete vahel ja summa, mida taotletakse artiklis 18 sätestatud tehnilise abi jaoks, et aastaprogrammi rakendada.

4. Komisjon võtab liikmesriigi aastaprogrammi kavandi läbi-vaatamisel arvesse fondile eelarvemenetluse käigus eraldatud assigneeringute lõplikku summat.

Komisjon teatab asjaomasele liikmesriigile ühe kuu jooksul alates aastaprogrammi kavandi ametlikust esitamisest, kas selle saab heaks kiita. Kui aastaprogrammi kavand ei ole mitmeaastase programmiga kooskõlas, palub komisjon kõnealusel liikmesriigil esitada kogu vajaliku teabe ning vajadusel aastaprogrammi kavandit vastavalt muuta.

Komisjon võtab aastaprogrammi heakskiitva rahastamisotsuse vastu kõnealuse aasta 1. märtsiks. Otsuses märgitakse asjaomasele liikmesriigile eraldatud summa ja millise ajavahemiku kulutused on abikõlblikud.

5. Selleks et võtta arvesse nõuetekohaselt põhjendatud eriolukordi, mida ei nähtud ette aastaprogrammi heakskiitmise ajal ning mis nõuavad kiiret tegutsemist, võib liikmesriik muuta fondi eraldiste jaotust aastaprogrammi erinevate meetmete vahel kuni 10 % ulatuses või eraldada kuni 10 % vahenditest muudele käesoleva otsuse kohastele meetmetele. Asjaomane liikmesriik teavitab komisjoni aastaprogrammi muutmisest.

Artikkel 24

Mitmeaastase programmi vahekokkuvõte

1. Komisjon vaatab strateegilised suunised läbi ning võtab vajaduse korral 31. märtsiks 2010 vastu muudetud strateegilised suunised ajavahemikuks 2011–2013.

2. Selliste muudetud strateegiliste suuniste vastuvõtmise korral vaatab iga liikmesriik oma mitmeaastase programmi läbi ning vajaduse korral muudab seda.

3. Artiklis 21 sätestatud siseriiklike mitmeaastaste programmide ettevalmistamist ja heakskiitmist käsitlevaid eeskirju kohaldatakse *mutatis mutandis* muudetud mitmeaastaste programmide ettevalmistamise ja heakskiitmise suhtes.

4. Muudetud strateegilised suunised võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 3 osutatud kontrolliliga regulatiivmenetlusele.

V PEATÜKK

HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEMID

Artikkel 25

Rakendamine

Komisjon vastutab käesoleva otsuse rakendamise eest ja võtab vastu vajalikud rakenduseeskirjad.

Artikkel 26

Haldus- ja kontrollisüsteemide üldalused

Liikmesriikide kehtestatud mitmeaastaste programmide haldus- ja kontrollisüsteemides nähakse ette:

- asjaomaste haldus- ja kontrolliorganite ülesannete määratlus ja organisatsiooniline jaotus;
- selliste organite vaheliste ja siseste ülesannete lahususe põhimõttest kinnipidamine;

- piisavad vahendid igale organile talle kogu fondist kaasrahastatavate meetmete rakendamise perioodiks antud ülesannete täitmiseks;
- aastaprogrammide deklareeritud kulutuste õigsuse ja korrapärasuse tagamise kord;
- usaldusväärsed raamatupidamis-, järelevalve- ja finantsaruandlussüsteemid elektroonilisel kujul;
- aruandlus- ja järelevalvesüsteem juhul, kui vastutav organ usaldab ülesannete täitmise mõnele teisele organile;
- ülesannete täitmiseks vajalike menetlusjuhiste olemasolu;
- süsteemi toimimise auditeerimise kord;
- süsteemid ja kord piisava kontrollijälje tagamiseks;
- eeskirjade eiramise ja alusetult makstud summade tagasinõudmise aruandlus- ja järelevalvemenetlused.

Artikkel 27

Ametiasutuste määramine

- Oma mitmeaastase programmi ja aastaprogrammide rakendamiseks määrab liikmesriik järgmised ametiasutused:
 - vastutav asutus: liikmesriigi funktsionaalne organ, liikmesriigi määratud siseriiklik avaliku sektori asutus või organ, või liikmesriigi avalikke teenuseid osutav eraõiguslik asutus, mis vastutab fondist toetust saava mitmeaastase programmi ja aastaprogrammide haldamise eest ning kannab hoolt komisjoniga suhtlemise eest;
 - sertifitseerimisasutus: liikmesriigi poolt kuludeklaratsioone enne nende komisjonile saatmist tõendama määratud siseriiklik avaliku sektori asutus või organ, või sellise asutuse või organina toimiv ametiisik;
 - auditeerimisasutus: liikmesriigi määratud siseriiklik avaliku sektori asutus või organ, kes on oma ülesannetes vastutavast asutusest ja sertifitseerimisasutusest sõltumatu ja kes vastutab haldus- ja kontrollisüsteemi tõhusa toimimise kontrollimise eest;
 - vajaduse korral volitatud asutus.

2. Liikmesriik kehtestab eeskirjad, mis reguleerivad tema suhteid lõikes 1 osutatud ametiasutustega ning nende suhteid komisjoniga.

3. Artikli 26 punkti b kohaselt võivad mõned või kõik käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ametiasutused olla ühe ja sama organi osad.

4. Komisjon võtab artiklite 28–32 rakenduseeskirjad vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 28

Vastutav asutus

1. Vastutav asutus vastab järgmistele miinimumtingimustele. Vastutav asutus:

- a) on juriidiline isik, välja arvatud juhul, kui ta on liikmesriigi funktsionaalne organ;
 - b) omab vajalikku infrastruktuuri hõlpsaks suhtlemiseks suure hulga kasutajatega ja teiste liikmesriikide vastutavate organite ja komisjoniga;
 - c) tegutseb sellises halduslikus raamistikus, mis võimaldab tal oma ülesandeid täita korrektselt ja huvide konflikti vältides;
 - d) on võimeline kohaldama ühenduse vahendite fondijuhtimiseeskirju;
 - e) omab rahalist ja haldussuutlikkust, mis on võrdeline tema hallatavate ühenduse vahendite suurusega;
 - f) omab enda käsutuses töötajad, kellel on asjakohane erialane kvalifikatsioon haldusalaseks tööks rahvusvahelises keskkonnas.
2. Liikmesriik tagab vastutavale asutusele piisavad vahendid, et see saaks jätkata oma ülesannete nõuetekohast täitmist kogu ajavahemiku 2007–2013 vältel.
3. Komisjon võib abistada liikmesriike personali koolitamisel, eelkõige seoses V–IX peatüki nõuetekohase kohaldamisega.

Artikkel 29

Vastutava asutuse ülesanded

1. Vastutava asutuse ülesanne on hallata ja rakendada mitmeaastast programmi kooskõlas usaldusväärse finantshalduse põhimõttega.

Eelkõige teeb vastutav asutus järgmist:

- a) konsulteerib partneritega vastavalt artiklile 12;
- b) esitab komisjonile artiklites 21 ja 23 osutatud mitmeaastaste ja aastaprogrammide kavandid;
- c) korraldab vajadusel pakkumiskutsete ja ettepanekute esitamise kutsete esitamise ning levitab sellekohast teavet;
- d) korraldab fondist kaasrahastatavate projektide väljavalimise kooskõlas artikli 16 lõikes 5 sätestatud kriteeriumidega;
- e) võtab vastu komisjoni tehtud maksed ja teeb makseid lõplikele abisaajatele;

- f) tagab järjepidevuse ja vastastikuse täiendavuse fondist ning teistest asjaomastest siseriiklikest ja ühenduse rahastamisvahenditest toimuva kaasrahastamise vahel;
- g) jälgib kaasrahastatud toodete üleandmist ja teenuste osutamist ning meetmete puhul seda, et deklareeritud kulud on tegelikult tehtud ning vastavad ühenduse ja siseriiklikele eeskirjadele;
- h) tagab raamatupidamisdokumentatsiooni registreerimis- ja säilitamissüsteemi olemasolu elektroonilisel kujul asjaomase aastaprogrammi iga meetme jaoks ning vajalike rakendamist käsitlevate andmete kogumise finantsjuhtimiseks, järelevalveks, kontrolliks ja hindamiseks;
- i) tagab, et lõplikud abisaajad ja fondist kaasrahastatavate meetmete rakendamisel osalevad muud organid kasutaksid eraldi raamatupidamissüsteemi või vastavaid raamatupidamiskoodide kõigi meetmega seotud tehingute kohta, ilma et see piiraks siseriiklike raamatupidamiseeskirjade kohaldamist;
- j) tagab, et artiklis 51 nimetatud fondi hindamine viiakse läbi artikli 52 lõikes 2 sätestatud tähtaegade jooksul kooskõlas komisjoni ja liikmesriigi vahel kokkulepitud kvaliteedistandarditega;
- k) kehtestab korra, mis tagab kõikide piisava kontrollijälje tagamiseks nõutavate kuludid ja auditeid käsitlevate dokumentide säilitamise kooskõlas artiklis 45 osutatud nõuetega;
- l) tagab, et auditeerimisasutus saaks artikli 32 lõikes 1 sätestatud auditite läbiviimiseks kogu vajaliku teabe kasutatud haldusmenetluste ja fondist kaasrahastatud projektide kohta;
- m) tagab, et sertifitseerimisasutus saab kogu tõendamiseks vajaliku teabe kuludega seotud menetluste ja kontrollide kohta;
- n) koostab aastaprogrammide rakendamise kohta eduaruandeid ja lõpparuandeid, sertifitseerimisasutuse poolt tõendatud kuludeklaratsioone ja maksetaotlusi ning vajadusel tagasimaksedeklaratsioone ja esitab need komisjonile;
- o) levitab teavet ja viib läbi nõustamist ning tutvustab toetust saanud meetmete tulemusi;
- p) teeb koostööd komisjoniga ja vastutavate asutustega teistes liikmesriikides;
- q) kontrollib artikli 35 lõikes 6 osutatud suuniste järgimist lõplike abisaajate poolt.

2. Liikmesriikides rakendatavate projektide haldamisega seonduvat vastutava asutuse tegevust võib rahastada artiklis 18 osutatud tehnilise abi vahenditest.

Artikkel 30

Vastutava asutuse ülesannete delegerimine

1. Kui kõik või osa vastutava asutuse ülesannetest delegeritakse volitatud asutusele, määrab vastutav asutus kindlaks delegeritud ülesannete ulatuse ning kehtestab delegeritud ülesannete täitmiseks üksikasjalikud menetlused, mis on kooskõlas artiklis 28 sätestatud tingimustega.

2. Nimetatud menetlused sisaldavad nõuet anda vastutavale asutusele korrapäraselt teavet delegeritud ülesannete tulemusliku täitmise ja selleks kasutatud vahendite kohta.

Artikkel 31

Sertifitseerimisasutus

1. Sertifitseerimisasutus:

- a) tõendab, et:
 - i) kuludeklaratsioon on õige ning koostatud kontrollitavatest tõendavatest dokumentidest ja usaldusväärsetest raamatupidamissüsteemidest lähtudes;
 - ii) deklareeritud kulud vastavad kohaldatavatele ühenduse ja siseriiklikele eeskirjadele ning on tehtud seoses rahastamiseks valitud meetmetega, kooskõlas asjaomase programmi suhtes kohaldatavate nõuetega ning ühenduse ja siseriiklike eeskirjadega;
- b) tagab tõendamise eesmärgil piisava teabe saamise vastutavalt asutuselt kuludeklaratsioonides märgitud kuludis käsitleva korra ja nende kulude kontrollimise kohta;
- c) võtab tõendamise eesmärgil arvesse kõik auditeerimisasutuse poolt või vastutusel läbi viidud auditite tulemusi;
- d) säilitab komisjonile deklareeritud kulude raamatupidamis-dokumendid elektroonilisel kujul;
- e) kontrollib ühenduse rahalise toetuse tagasinõudmist, vajadusel koos viivisega, kui see on avastatud rikkumisi silmas pidades alusetult makstud;
- f) peab arvestust Euroopa Liidu üldeelarvega seoses tagasinõudmisele kuuluvate ja tagasinõutud summade kohta, arvates need võimaluse korral järgmisest kuludeklaratsioonist maha.

2. Sertifitseerimisasutuse tegevust seoses liikmesriikides rakendatavate projektidega võib rahastada artiklis 18 osutatud tehnilise abi vahenditest, eeldusel et arvestatakse kõnealuse asutuse artiklis 27 kirjeldatud pädevust.

Artikkel 32

Auditeerimisasutus

1. Auditeerimisasutus:

- a) tagab auditite läbiviimise, et kontrollida haldus- ja kontrollisüsteemi toimimise tõhusust;
- b) tagab, et meetmete auditid viiakse läbi deklareeritud kulude tõendamiseks vajaliku valimi alusel; valim esindab vähemalt 10 % iga aastaprogrammi kogu abikõlblikust kulust;
- c) esitab komisjonile kuue kuu jooksul alates mitmeaastase programmi heakskiidu saamisest auditeerimisstrateegia, mis hõlmab punktides a ja b nimetatud auditite läbiviivaid organeid, kindlustades peamiste fondi kaasrahastamisest abisaajate auditeerimise ja auditite ühtlase jaotuse kogu programmitöö perioodi vältel.

2. Kui käesoleva otsusega määratud auditeerimisasutus on määratud auditeerimisasutus ka vastavalt otsustele nr 573/2007/EÜ, nr 575/2007/EÜ ja 2007/.../EÜ või kui ühist korda kohaldatakse kahe või enama kõnealuse fondi suhtes, võib lõike 1 punkti c kohaselt esitada ühe ühise auditeerimisstrateegia.

3. Auditeerimisasutus koostab iga aastaprogrammi kohta aruande, mis koosneb järgmisest:

- a) aasta auditeerimisaruande, milles esitatakse eelmise aastaprogrammi suhtes vastavalt auditistrateegiale läbiviidud auditite tulemused ning antakse aru programmi haldus- ja kontrollisüsteemis avastatud puudustest;
- b) auditeerimisasutuse vastutusel läbi viidud kontrollidel ja audititel põhinev arvamus selle kohta, kas haldus- ja kontrollisüsteemi toimimine annab piisava tagatise, et komisjonile esitatud kuludeklaratsioonid on õiged ja nende aluseks olnud tehingud on seaduslikud ja nõuetekohased;
- c) deklaratsioon, milles antakse hinnang lõppmakse maksetaotluse või tagasimakse deklaratsiooni kehtivusele ja asjaomaste kulutuste seaduslikkusele ja korrakohasusele.

4. Auditeerimisasutus tagab, et auditeerimisel võetakse arvesse rahvusvaheliselt tunnustatud auditeerimisstandardeid.

5. Liikmesriikides rakendatavate projektidega seotud auditeerimist võib rahastada artiklis 18 osutatud tehnilise abi vahenditest,

eeldusel et arvestatakse auditeerimisasutuse artiklis 27 kirjeldatud pädevust.

VI PEATÜKK

KOHUSTUSED JA KONTROLL

Artikkel 33

Liikmesriikide kohustused

1. Liikmesriigid vastutavad mitmeaastaste programmide ja aastaprogrammide usaldusväärse finantsjuhtimise ja nende aluseks olevate tehingute seaduslikkuse ja korrakohasuse tagamise eest.
2. Liikmesriigid tagavad, et vastutavaid asutusi ja mis tahes volitatud asutusi, sertifitseerimisasutusi, auditeerimisasutusi ja muid asjakohaseid organeid juhendatakse piisavalt artiklites 26–32 nimetatud haldus- ja kontrollisüsteemide loomisel, et tagada ühenduse rahastamisabi tõhus ja korrektne kasutamine.
3. Liikmesriigid väldivad eeskirjade eiramisi ning avastavad ja kõrvaldavad need. Nad teatavad eeskirjade eiramisest komisjonile ning teavitavad komisjoni haldus- ja kohtumenetluste kulgemisest.

Kui lõplikule abisaajale alusetult tehtud makseid ei ole võimalik tagasi saada, vastutab asjaomane liikmesriik kaotatud summade Euroopa Liidu üldeelarvesse tagasimaksmise eest, kui tehakse kindlaks, et kahju on tekkinud temapoolse eeskirjade eiramise või hooletuse tagajärjel.

4. Meetmete finantskontrolli eest vastutavad esmajoones liikmesriigid, kes tagavad ka haldus- ja kontrollisüsteemide kohaldamise ja auditite läbiviimise selliselt, et oleks tagatud ühenduse vahendite korrektne ja tulemuslik kasutus. Liikmesriigid esitavad komisjonile nimetatud süsteemide kirjelduse.

5. Lõigete 1–4 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 34

Haldus- ja kontrollisüsteemid

1. Enne mitmeaastase programmi heakskiitmist komisjoni poolt vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud menetlusele tagavad liikmesriigid, et on loodud haldus- ja kontrollisüsteemid vastavalt artiklitele 26–32. Nad vastutavad selle eest, et süsteemid toimivad tõhusalt kogu programmiperioodi vältel.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile koos oma mitmeaastase programmi kavandiga vastutavate asutuste, volitatud asutuste ja sertifitseerimisasutuste struktuuri ning töökorra kirjelduse ning neis asutustes ja organites toimivate siseauditisüsteemide, auditeerimisasutuse ja mis tahes teise tema poolt volitatud auditeid teostava organi kirjelduse.

3. Komisjon vaatab käesoleva sätte kohaldamise läbi artikli 52 lõike 3 kohase ajavahemikku 2007–2010 käsitleva aruande koostamise kontekstis.

Artikkel 35

Komisjoni kohustused

1. Komisjon veendub vastavalt artiklis 34 sätestatud menetlusele, et liikmesriigid on loonud artiklite 26–32 kohased haldus- ja kontrollisüsteemid, ning aasta auditeerimisaruannete ja oma auditite põhjal, et need toimivad tõhusalt programmiperioodi vältel.

2. Ilma et see piiraks liikmesriikide korraldatud auditeid, võivad komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad korraldada vähemalt kolme tööpäevase etteteatamisajaga kohapealseid kontrole, sealhulgas auditeid aastaprogrammides sisalduvate meetmete kohta, et kontrollida haldus- ja kontrollisüsteemide tõhusat toimimist. Sellistes auditites võivad osaleda ka liikmesriigi ametnikud või volitatud esindajad.

3. Komisjon võib liikmesriigilt nõuda kohapealset kontrolli, et kontrollida süsteemide nõuetekohast toimimist või tehingu või tehingute nõuetekohasust. Sellistes kontrollides võivad osaleda ka komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad.

4. Komisjon tagab koostöös liikmesriikidega piisava teabe, avalikustamise ja järelevalve seoses fondist toetust saavate meetmetega.

5. Komisjon tagab koostöös liikmesriikidega meetmete üldise järjepidevuse ja vastastikuse täiendavuse muude asjaomaste ühenduse tegevuspõhimõtete, vahendite ja algatustega.

6. Komisjon kehtestab suunised käesoleva otsuse alusel antava toetuse nähtavuse tagamiseks.

Artikkel 36

Koostöö liikmesriikide auditeerimisasutustega

1. Komisjon teeb oma auditeerimiskavade ja -meetodite kooskõlastamiseks koostööd auditeerimisasutustega ning vahetab viivitamata haldus- ja kontrollisüsteemide auditite tulemusi, et kasutada võimalikult hästi ära kontrollimisressursse ja vältida tarbetut töö dubleerimist.

Komisjon esitab oma märkused artikli 32 kohaselt esitatud auditeerimisstrateegia kohta hiljemalt kolme kuu jooksul alates selle saamisest.

2. Oma auditeerimisstrateegia kindlaksmääramisel valib komisjon välja need aastaprogrammid, mida ta peab rahuldavaks haldus- ja kontrollisüsteemide alaste olemasolevate teadmiste alusel.

Nimetatud programmidega seoses võib komisjon otsustada tugineda põhimõtteliselt liikmesriikide esitatud auditi tõendus-

materjalile ning teostada oma kohapealseid kontrolle üksnes siis, kui esineb tõendeid puuduste kohta süsteemides.

VII PEATÜKK

FINANTSJUHTIMINE

Artikkel 37

Abikõlblikkus – kuludeklaratsioonid

1. Kõik kuludeklaratsioonid sisaldavad kulutusi, mida lõplikud abisaajad on meetmeid võttes kandnud, ja vastavat avaliku sektori või eravahenditest saadud toetust.

2. Kulud vastavad lõplike abisaajate poolt tehtud maksetele. Seda tõendatakse maksekviitungitega või samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumentidega.

3. Kulud loetakse fondist toetuse saamiseks abikõlblikuks ainult siis, kui makseid pole tehtud varem kui selle aasta 1. jaanuaril, millele on osutatud artikli 23 lõike 4 kolmandas lõigus osutatud rahastamisotsuses, millega kiidetakse heaks aastaprogramm. Kaasrahastatud toimingud ei või olla lõpule viidud enne abikõlblikkuse alguskuupäeva.

2007. aasta aastaprogrammide alusel toetatavate meetmete rakendamisele suunatud kulutuste puhul määratakse ajavahemikuks, mille jooksul kulutusi teha võib, erandina kolm aastat.

4. Eeskirjad, mis käsitlevad artikli 4 kohaste liikmesriikides rakendatud fondist kaasrahastatud meetmete raames kantud kulude abikõlblikkust, võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 38

Lõplikele abisaajatele tehtavate maksete täielikkus

Liikmesriigid veenduvad, et maksete tegemise eest vastutav asutus tagab, et lõplikud abisaajad saavad avaliku sektori vahenditest antava toetuse kogusumma kätte võimalikult kiiresti. Sellest summast ei arvata midagi maha ega peeta kinni, samuti ei kehtestata täiendavaid erimakse ega muid samaväärse toimega makse, mis võiksid neid summasid lõplike abisaajate jaoks vähendada, eeldusel et lõplikud abisaajad vastavad kõikidele meetmete ja kulude abikõlblikkusega seotud tingimustele.

Artikkel 39

Euro kasutamine

1. Artiklites 21 ja 23 osutatud liikmesriikide esitatud mitmeaastaste programmide ja aastaprogrammide kavandites esitatud summade, tõendatud kuludeklaratsioonide, artikli 29 lõike 1 punktis n osutatud maksetaotluste, artikli 41 lõikes 4 osutatud aastaprogrammi rakendamist käsitlevas eduaruandes esitatud kulutuste ning artiklis 53 osutatud aastaprogrammi rakendamise lõpparuandes esitatud kulutuste vääringuks on euro.

2. Artikli 23 lõike 4 kolmandas lõigus osutatud liikmesriikide aastaprogrammide heakskiitmist käsitlevate komisjoni rahastamisotsuste, komisjoni kulukohustuste ja komisjoni väljamaksete vääringuks on euro ning need täidetakse ja tehakse eurodes.

3. Liikmesriigid, kes ei ole maksetaotluse esitamise päevaks eurot kasutusele võtnud, konverteerivad riigi vääringus tehtud kulud eurodesse. See summa konverteeritakse eurodesse, kasutades komisjoni selle kuu raamatupidamise vahetuskurssi, millal kulu kanti asjaomase programmi vastutava asutuse raamatupidamisarvestusse. Komisjon avaldab konverteerimiskursi igakuiselt elektrooniliselt.

4. Kui liikmesriik võtab kasutusele euro, kohaldatakse lõikes 3 sätestatud konverteerimiskorda jätkuvalt kõikide kulude suhtes, mille sertifitseerimisasutus on raamatupidamisarvestusse kandud enne riigi vääringu ja euro vahelise kindlaksmääratud konverteerimiskursi jõustumist.

Artikkel 40

Kulukohustused

Ühenduse eelarvelised kulukohustused määratakse kindlaks igal aastal artikli 23 lõike 4 kolmandas lõigus osutatud aastaprogrammi heakskiitmist käsitleva komisjoni rahastamisotsuse alusel.

Artikkel 41

Maksed – eelfinantseerimine

1. Komisjon teeb fondist makseid kooskõlas eelarveliste kulukohustustega.

2. Maksed tehakse eel- ja lõppmaksetena. Need tehakse liikmesriigi määratud vastutavale asutusele.

3. Esimene eelmakse, mis moodustab 50 % aastaprogrammi heakskiitmist käsitlevas komisjoni rahastamisotsuses eraldatud summast, tehakse liikmesriigile 60 päeva jooksul pärast kõnealuse otsuse vastuvõtmist.

4. Teine eelmakse tehakse hiljemalt kolm kuud pärast seda, kui komisjon on kahe kuu jooksul alates maksetaotluse ametlikust esitamisest liikmesriigi poolt heaks kiitnud eduaruande aastaprogrammi rakendamise kohta ja tõendatud kuludeklaratsiooni, mis on koostatud vastavalt artikli 31 lõike 1 punktile a ja artiklile 37 ja mis katab vähemalt 60 % esimese eelmakse summast.

Komisjoni teise eelmakse summa ei ületa 50 % aastaprogrammi heakskiitmist käsitleva rahastamisotsusega eraldatud kogusummast ja igal juhul, kui liikmesriik on riiklikult eraldanud aastaprogrammi heakskiitmist käsitlevas rahastamisotsuses näidatud summast väiksema summa, summat, mis saadakse esimese eemakse lahutamisel aastaprogrammi raames kindlaksmääratud

projektideks liikmesriigi poolt tegelikult eraldatud ühenduse vahenditest.

5. Eelmaksete tagajärjel kogunenud intressid kirjendatakse asjaomasele aastaprogrammile, loetakse liikmesriigi vahendiks kui siseriiklik avaliku sektori panus ja deklareeritakse komisjonile asjaomase aastaprogrammi rakendamise lõpparuandega seotud kuludeklaratsiooni esitamisel.

6. Eelmakstud summad kantakse pärast aastaprogrammi lõpetamist bilansist maha.

Artikkel 42

Lõppmakse

1. Komisjon teeb lõppmakse, kui talle on hiljemalt üheksa kuu jooksul pärast aastaprogrammi heakskiitmist käsitlevas rahastamisotsuses sätestatud kulutuste abikõlblikkuse tähtaega laekunud järgmised dokumendid:

- a) tõendatud kuludeklaratsioon, mis on koostatud vastavalt artikli 31 lõike 1 punktile a ja artiklile 37, ja taotlus lõppmakse tegemiseks või tagasimaksedeklaratsioon;
- b) aastaprogrammi rakendamise lõpparuanne artiklis 53 sätestatud kujul;
- c) artikli 32 lõikes 3 sätestatud aasta auditeerimisaruanne, arvamus ja deklaratsioon.

Lõppmakse tehakse tingimusel, et aastaprogrammi rakendamise lõpparuanne ja deklaratsioon, milles antakse hinnang lõppmaksetaotluse kehtivusele, võetakse vastu.

2. Kui vastutav asutus ei esita lõikes 1 nimetatud dokumente nõutud tähtajaks ja vastuvõetavas vormis, vabastab komisjon asjaomase aastaprogrammi eelarvelise kulukohustuse selle osa, mida pole eelmakse tegemiseks kasutatud.

3. Lõikes 2 sätestatud automaatne tühistamismenetlus peatatakse asjaomaste projektide vahendite suhtes, kui lõikes 1 sätestatud dokumentide esitamise ajal toimub liikmesriigi tasandil kohtumenetlus või esitatud halduskaebus, millel on peatav toime. Liikmesriik esitab osalises lõpparuandes üksikasjalikud andmed selliste projektide kohta ning saadab iga kuue kuu järel nende projektide kohta eduaruandeid. Kolme kuu jooksul pärast kohtumenetluse lõppu või halduskaebuse menetluse lõppu esitab liikmesriik asjaomaste projektide kohta lõikes 1 nimetatud dokumendid.

4. Lõikes 1 nimetatud üheksakuuline tähtaeg peatub, kui komisjon võtab artikli 44 alusel asjaomase aastaprogrammi suhtes vastu otsuse kaasrahastamismaksete peatamise kohta. Ajavahemiku arvestamist jätkatakse uuesti alates kuupäevast, mil liikmesriiki teavitati artikli 44 lõikes 3 nimetatud komisjoni otsusest.

5. Ilma et see piiraks artikli 43 kohaldamist, teavitab komisjon kuue kuu jooksul alates käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud

dokumentide saamisest liikmesriiki sellest, kui suure osa kulude katmist näeb ta ette fondi vahenditest, ja mis tahes finantskorrektsioonist, mis tuleneb deklareeritud kulude ja aktsepteeritud kulude erinevusest. Liikmesriigil on märkuste esitamiseks aega kolm kuud.

6. Kolme kuu jooksul pärast liikmesriigi märkuste saamist otsustab komisjon, kui suur osa kuludest hüvitatakse fondist, ning nõuab tagasi lõplike aktsepteeritud kulude ja sellele liikmesriigile juba makstud summade vahe.

7. Olemasolevaid vahendeid arvesse võttes maksab komisjon ülejäänud summa hiljemalt 60 päeva jooksul pärast lõikes 1 nimetatud dokumentide vastuvõtmise kuupäeva. Eelarvelise kulukohustuse jääk vabastatakse kuue kuu jooksul pärast maksmist.

Artikkel 43

Maksete tegemise edasilükkamine

1. Volitatud eelarvevahendite käsutaja finantsmääruse tähenduses lükkab maksete tegemise maksimaalselt kuue kuu võrra edasi, kui:

- a) siseriikliku või ühenduse auditeerimisorgani aruandest ilmnevad tõsised puudused haldus- ja kontrollisüsteemide toimimises;
- b) eelarvevahendite käsutaja peab läbi viima täiendava kontrollimise pärast temani jõudnud teavet, et tõendatud kuludeklaratsioonis sisalduvad kulutused on seotud tõsise eeskirjade eiramisega, mida ei ole kõrvaldatud.

2. Liikmesriiki ja vastutavat asutust teavitatakse viivitamata maksete tegemise edasilükkamise põhjustest. Maksete tegemine lükatakse edasi seniks, kuni liikmesriik võtab vajalikud meetmed.

Artikkel 44

Maksete peatamine

1. Komisjon võib peatada kõik eel- ja lõppmaksed või osa eel- ja lõppmaksetest, kui:

- a) programmi haldus- ja kontrollisüsteemis on tõsiseid puudusi, mis mõjutavad maksete tõendamiskorra usaldusväärsust ja mille suhtes ei ole võetud parandusmeetmeid; või
- b) tõendatud kuludeklaratsioonis sisalduvad kulud on seotud tõsise eeskirjade eiramisega, mida ei ole kõrvaldatud; või
- c) liikmesriik ei ole täitnud artiklitest 33 ja 34 tulenevaid kohustusi.

2. Komisjon võib otsustada peatada eel- ja lõppmaksed pärast seda, kui ta on andnud liikmesriigile võimaluse esitada kolme kuu jooksul oma tähelepanekud.

3. Komisjon lõpetab eel- ja lõppmaksete peatamise, kui ta leiab, et liikmesriik on võtnud peatamise lõpetamiseks vajalikud meetmed.

4. Kui liikmesriik ei ole vajalikke meetmeid võtnud, võib komisjon võtta vastu otsuse tühistada aastaprogrammile ühenduse toetuse andmine täielikult või osaliselt kooskõlas artikliga 48.

Artikkel 45

Dokumentide säilitamine

Ilma et see piiraks asutamislepingu artiklis 87 sätestatud riigiabi reguleerivate eeskirjade kohaldamist, tagab vastutav asutus, et kõik asjaomaste programmide kulutuste ja audititega seotud tõendavad dokumendid on komisjonile ja kontrollikojale kättesaadavad viie aasta jooksul pärast programmide lõpetamist vastavalt artikli 42 lõikele 1.

See periood katkeb kohtumenetluse või komisjoni nõuete kohaselt põhjendatud taotluse korral.

Dokumente säilitatakse kas originaalina või originaalile vastavaks tunnistatud koopiana üldtunnustatud andmekandjatel.

VIII PEATÜKK

FINANTSKORREKTSIOONID

Artikkel 46

Liikmesriikide tehtavad finantskorrektsioonid

1. Liikmesriikidel lasub esmane vastutus eeskirjade eiramise uurimise eest, meetmete võtmise eest, kui avastatakse mis tahes suuremaid muudatusi, mis mõjutavad programmi rakendamise või kontrollimise laadi või tingimusi, ning nõutavate finantskorrektsioonide tegemise eest.

2. Liikmesriigid teevad meetmetes või aastaprogrammides avastatud üksiku või süstemaatilise eeskirjade eiramisega seoses nõutavad finantskorrektsioonid.

Liikmesriigi tehtud finantskorrektsioonid hõlmavad ühenduse toetuse täielikku või osalist tühistamist ja vajaduse korral selle tagasinõudmist. Kui summat ei maksta tagasi asjaomasele liikmesriigile selleks ette nähtud ajavahemiku jooksul, makstakse viivist artikli 49 lõikes 2 sätestatud määras. Liikmesriigid võtavad arvesse eeskirjade eiramise laadi ja raskust ning fondi rahalist kahju.

3. Eeskirjade süstemaatilise eiramise korral laiendab asjaomane liikmesriik uurimist kõigile toimingutele, mida eeskirjade eiramine mõjutada võib.

4. Liikmesriigid esitavad artiklis 53 osutatud aastaprogrammi rakendamise lõpparuandes ka nimekirja asjaomase aastaprogrammi suhtes algatatud tühistamismenetlustest.

Artikkel 47

Raamatupidamisarvestuse kontroll ja komisjoni finantskorrektsioonid

1. Ilma et see piiraks kontrollikoja volitusi või liikmesriikide poolt siseriiklike õigus- ja haldusnormidega kooskõlas teostatavat kontrolli, võivad komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad viia läbi fondi rahastatavate meetmete ning haldus- ja kontrollisüsteemide kohapealseid kontrole, sealhulgas pistelisi kontrole, vähemalt kolme tööpäevase etteteatamisajaga. Komisjon teatab sellest asjaomasele liikmesriigile, et saada vajalikku abi. Asjaomase liikmesriigi ametiisikud või volitatud esindajad võivad neis kontrollides osaleda.

Komisjon võib asjaomaselt liikmesriigilt nõuda kohapealset kontrolli, et kontrollida tehingu või tehingute nõuetekohasust. Komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad võivad sellistes kontrollides osaleda.

2. Kui komisjon pärast vajaliku kontrolli lõpetamist leiab, et liikmesriik ei ole täitnud artiklist 33 tulenevaid kohustusi, peatab ta eel- või lõppmaksed vastavalt artiklile 44.

Artikkel 48

Korrektsioonide kriteeriumid

1. Komisjon võib finantskorrektsioonidena aastaprogrammile antud ühenduse toetuse täielikult või osaliselt tühistada, kui ta leiab pärast vajalike kontrollide tegemist, et:

- a) programmi haldus- ja kontrollisüsteemis on tõsiseid puudusi, mis ohustavad programmile juba antud ühenduse toetust;
- b) tõendatud kuludeklaratsioonis sisalduvad kulud on seotud eeskirjade eiramisega, mida liikmesriik ei ole enne käesolevas lõikes sätestatud korrektsioonimenetluse alustamist kõrvaldanud;
- c) liikmesriik ei ole täitnud artiklist 33 tulenevaid kohustusi enne käesolevas lõikes sätestatud korrektsioonimenetluse alustamist.

Komisjon võtab otsuse vastu pärast liikmesriigi märkuste arvessevõtmist.

2. Komisjon teeb finantskorrektsioone vastavalt igale avastatud eeskirjade eiramise juhtumile, otsustades eiramise süstemaatilise põhjal, kas tuleks kohaldada ühte määraga või ekstrapoleeritud korrektsioone. Kui eeskirjade eiramine on seotud kuludeklaratsiooniga, mille kohta auditeerimisasutus on andnud vastavalt artikli 32 lõike 3 punktile b eelnevalt piisava kinnituse, eeldatakse, et tegemist on süstemaatilise probleemiga, mille suhtes tuleks kohaldada ühte määraga või ekstrapoleeritud korrektsioone, kui liikmesriik ei suuda kolme kuu jooksul esitada tõendeid selle eelduse ümberlükkamiseks.

3. Korrektsiooni summa üle otsustades võtab komisjon arvesse eeskirjade eiramise olulisust ja asjaomasest aastaprogrammis leitud puuduste ulatust ja rahalisi tagajärgi.

4. Kui komisjon võtab oma seisukoha aluseks selliste audiitorite kindlakstehtud tõsiasjad, kes ei ole tema talituste teenistuses, teeb ta oma järeldused rahaliste tagajärgede suhtes pärast seda, kui ta on läbi vaadanud asjaomase liikmesriigi poolt artikli 34 alusel võetud meetmed, eeskirjade eiramisest teatamise aruanded ja liikmesriikide vastused.

Artikkel 49

Tagasimaksmine

1. Tagasimaksed Euroopa Liidu üldeelarvesse tuleb teha enne tähtaega, mis on näidatud finantsmääruse artikli 72 alusel koostatud sissenõudekorralduses. See tähtaeg on korralduse väljastamiskuule järgneva teise kuu viimane päev.

2. Iga hilinevad tagasimakse puhul makstakse viivist, mida hakatakse arvestama alates kõnealusest tähtajast ja mis lõpeb kuupäeval, mil makse tegelikult tehakse. Viivise määr vastab Euroopa Keskpanga põhiliste refinantseerimisoperatsioonide puhul kohaldatavale Euroopa Liidu Teataja C-seerias avaldatud intressimäärale, mis kehtib selle kuu esimesel kalendripäeval, millele tähtpäev langeb, ning millele lisandub kolm ja pool protsenti.

Artikkel 50

Liikmesriikide kohustused

Komisjoni finantskorrektsioon ei piira liikmesriigi kohustust nõuda tagasimakseid sisse artikli 46 alusel.

IX PEATÜKK

JÄRELEVALVE, HINDAMINE JA ARUANDED

Artikkel 51

Järelevalve ja hindamine

1. Komisjon teostab koostöös liikmesriikidega korrapäraselt järelevalvet fondi üle.

2. Komisjon hindab koostöös liikmesriikidega artikli 52 lõikes 3 ettenähtud aruannete koostamise raames fondi tegevust, et hinnata meetmete olulisust, tulemuslikkust ja mõju, pidades silmas artiklis 3 osutatud eesmärke.

3. Komisjon võtab arvesse ka vastastikust täiendavust fondi raames rakendatud meetmete ja teiste asjaomaste ühenduse

poliitikate, vahendite ja algatuste raames rakendatud meetmete vahel.

4. Artikli 52 lõike 3 punktis c osutatud ajavahemikku 2007–2010 kajastava aruande osana hindab komisjon fondi mõju välispiirikontrolli poliitikale ja vastavate õigusaktide arengule, hindab fondi ja agentuuri tegevuse koostoimet ning liikmesriikide vahel vahendite jagamiseks kehtestatud kriteeriumide asjakohasust, pidades silmas Euroopa Liidu poolt kõnealuses valdkonnas seatud eesmärke.

Artikkel 52

Aruandluskohustused

1. Vastutav asutus võtab igas liikmesriigis vajalikud meetmed projektide järelevalve ja hindamise tagamiseks.

Selleks sisaldavad kokkulepped ja lepingud, mida vastutav asutus sõlmib meetmete rakendamise eest vastutavate organisatsioonidega, sätteid, milles nähakse ette kohustus esitada seatud eesmärkide rakendamise ja nende saavutamise kohta korrapäraseid üksikasjalikke aruandeid, mille alusel koostatakse vastavalt aastaprogrammi rakendamise eduaruanne ja lõpparuanne.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile:

- a) 30. juuniks 2010 hindamisaruande fondist kaasrahastatavate meetmete rakendamise kohta;
- b) 30. juuniks 2012 ajavahemikku 2007–2010 käsitleva ja 30. juuniks 2015 ajavahemikku 2011–2013 käsitleva hindamisaruande fondist kaasrahastatud meetmete tulemuste ja mõju kohta.

3. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele:

- a) 30. juuniks 2010 aruande artiklite 14 ja 15 läbivaatamiseks, vajadusel koos muudatusettepanekutega;
- b) 31. detsembriks 2010 vahearuande saavutatud tulemuste kohta ja fondi rakendamise kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete aspektide kohta koos ettepanekuga fondi edasiseks arenguks;
- c) 31. detsembriks 2012 ajavahemikku 2007–2010 käsitleva järelehindamise aruande ja 31. detsembriks 2015 ajavahemikku 2011–2013 käsitleva järelehindamise aruande.

Artikkel 53

Aastaprogrammi rakendamise lõpparuanne

1. Aastaprogrammi rakendamise lõpparuanne sisaldab programmi rakendamisest selge ülevaate saamiseks järgmist teavet:

- a) aastaprogrammi rahaline täitmine ja tegevuste elluviimine;
- b) edusammud mitmeaastase programmi ja selle prioriteetide rakendamisel selle konkreetseid kontrollitavaid eesmärke silmas pidades, võimaluse korral näitajaid kvantifitseerides;
- c) vastutava asutuse võetud meetmed rakendamise kvaliteedi ja tõhususe tagamiseks, eelkõige:
 - i) järelevalve- ja hindamise meetmed, sealhulgas andmete kogumise kord;
 - ii) kokkuvõtte kõigist tegevusprogrammi rakendamisel ette tulnud märkimisväärsetest probleemidest ja nende suhtes võetud meetmetest;
 - iii) tehnilise abi kasutamine;
- d) aastaprogrammidest ja mitmeaastastest programmidest teavitamiseks ja nende avalikustamiseks võetud meetmed.

2. Aruanne loetakse vastuvõetavaks, kui see sisaldab kõiki lõikes 1 loetletud andmeid. Komisjon teeb otsuse vastutava asutuse esitatud aruande sisu kohta kahe kuu jooksul alates kogu lõikes 1 osutatud teabe saamisest ning teavitab sellest liikmesriike. Kui komisjon ei vasta ettenähtud tähtaja jooksul, loetakse aruanne vastuvõetuks.

3. Komisjon edastab aastaprogrammi rakendamise heakskiidetud lõpparuanded agentuurile.

X PEATÜKK

ÜLEMINEKUSÄTTED

Artikkel 54

Mitmeaastase programmi ettevalmistamine

1. Erandina artiklist 20 teevad liikmesriigid järgmist:
 - a) määravad esimesel võimalusel pärast 7. juunit 2007 ja hiljemalt 22. juunil 2007 artikli 27 lõike 1 punktis a osutatud vastutava asutuse ning vajadusel volitatud asutuse;
 - b) esitavad 30. septembriks 2007 artikli 34 lõikes 2 osutatud haldus- ja kontrollisüsteemi kirjelduse.

2. Komisjon esitab liikmesriikidele 1. juuliks 2007 järgmise teabe:

- a) neile 2007. eelarveaastaks eraldatavad hinnangulised summad;
- b) neile eelarveaastateks 2008–2013 eraldatavad hinnangulised summad, lähtudes 2007. eelarveaasta hinnangu arvutuse ekstrapoleerimisest, pidades silmas finantsraamistikus kavandatud iga-aastasi assigneeringuid ajavahemikuks 2007–2013.

Artikkel 55

2007. ja 2008. aasta aastaprogrammide ettevalmistamine

1. Erandina artiklist 23 kohaldatakse 2007. ja 2008. eelarveaasta suhtes järgmist rakendamise ajakava:

- a) komisjon esitab liikmesriikidele 1. juuliks 2007 teabe neile 2007. eelarveaastaks eraldatavate hinnanguliste summade kohta;
- b) liikmesriigid esitavad 1. detsembriks 2007 komisjonile 2007. aasta aastaprogrammi kavandi;
- c) liikmesriigid esitavad 1. märtsiks 2008 komisjonile 2008. aasta aastaprogrammi kavandi.

2. 2007. aasta aastaprogrammiga seoses võivad fondist saada toetust kulutused, mis on tehtud 1. jaanuari 2007 ja asjaomase liikmesriigi aastaprogrammi heakskiitmist käsitleva rahastamisotsuse vastuvõtmise kuupäeva vahelisel ajavahemikul.

3. Selleks et 2008. aastal oleks võimalik vastu võtta 2007. aasta aastaprogrammi heakskiitmist käsitlevad rahastamisotsused, määrab komisjon ühenduse eelarvelised kulukohustused 2007. aastaks kindlaks liikmesriikidele hinnanguliselt eraldatavate summade alusel, mis on arvatud vastavalt artiklitele 14 ja 15.

XI PEATÜKK

LÖPPSÄTTED

Artikkel 56

Komitee

1. Komisjoni abistab käesoleva otsusega loodav solidaarsuse ja rändevoogude juhtimise ühiskomitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4, lõike 5 punkti b ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõike 3 punkti c ja lõike 4 punktide b ja e tähenduses kehtestatakse kuus nädalat.

Artikkel 57

Läbivaatamine

Euroopa Parlament ja nõukogu vaatavad käesoleva otsuse komisjoni ettepaneku põhjal läbi 30. juuniks 2013.

Artikkel 58

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Käesolevat otsust kohaldatakse alates 7. juunist 2007, välja arvatud artikleid 14, 15, 20, 21, 23 ja 27 ning artikli 33 lõiget 2, artikli 33 lõiget 5, artiklit 34, artikli 37 lõiget 4 ja artiklit 56, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2007.

Artikkel 59

Adressaadid

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepinguga.

Brüssel, 23. mai 2007

Euroopa Parlamendi nimel

president

H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel

eesistuja

G. GLOSER

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 575/2007/EÜ,

23. mai 2007,

millega asutatakse üldprogrammi „Solidarsus ja rändevoogude juhtimine” raames Euroopa Tagasipöördumisfond aastateks 2008–2013

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 63 lõike 2 punkti b ja artikli 63 lõike 3 punkti b,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala järkjärguliseks rajamiseks näeb asutamisleping ette nii meetmete vastuvõtmise isikute vaba liikumise tagamiseks koostöös välispiirikontrolli, varjupaika ja sisserännet käsitlevate kõrvalmeetmetega kui ka meetmete vastuvõtmise varjupaiga, sisserände ja kolmandate riikide kodanike õiguste kaitse valdkonnas.
- (2) Euroopa Ülemkogu kinnitas 15.–16. oktoobril 1999. aastal Tampere kohtumisel soovi luua vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala. Selleks peaks Euroopa ühise varjupaiga- ja rändepoliitika eesmärgiks olema nii kolmandate riikide kodanike õiglane kohtlemine kui rändevoogude parem juhtimine.
- (3) Tõhus ühenduse tagasipöördumispoliitika on vajalik usaldusväärse seadusliku sisserände ja varjupaigapoliitika täiendamiseks ning see on ka oluline tegur võitluses ebaseadusliku sisserände vastu. Tagasipöördumisprogrammide ja sunniviisilise tagasipöördumise rakendamiseks on liikmesriikides ette nähtud märkimisväärsed eelarvelised vahendid. Euroopa Liidu ühised meetmed selles valdkonnas, mida toetavad ühenduse asjakohased rahalised vahendid, võivad liikmesriikidele abiks olla, rõhutada riigis ebaseaduslikult viibijate tagasipöördumise vajalikkust ning aidata kaasa solidaarsuse suurendamisele liikmesriikide vahel.
- (4) Nõukogu võttis 28. veebruaril 2002 vastu Euroopa Liidus ebaseadusliku sisserände ja inimkaubanduse vastu võitlemise üldkava ⁽⁴⁾, milles ta rõhutas, et tagasivõtmis- ja tagasipöördumispoliitika on ebaseadusliku sisserände

vastase võitluse lahutamatu ja oluline osa, ning määras kindlaks kaks elementi, millel ühenduse tagasipöördumispoliitika peaks tuginema – ühised põhimõtted ja ühised meetmed liikmesriikide vahelise halduskoostöö tõhustamise raames.

- (5) Nõukogu 28. novembri 2002. aasta tagasipöördumismeetmete programm, mis põhineb komisjoni 14. oktoobri 2002. aasta teatisel riigis ebaseaduslikult viibijate tagasipöördumist käsitleva ühenduse poliitika kohta, käsitleb tervet rida meetmeid tagasipöördumise korralduse kohta liikmesriikides, mis hõlmavad kolmandate riikide kodanike nii sunniviisilist kui ka vabatahtlikku tagasipöördumist, samuti tagasipöördumise olulisemaid etappe, kaasa arvatud ettevalmistavaid ja järelemeetmeid.
- (6) Oma 19. ja 20. juuni 2003. aasta kohtumisel Thessalonikis kutsus Euroopa Ülemkogu komisjoni üles läbi vaatama kõiki eriotstarbelise tagasipöördumist käsitleva ühenduse vahendiga seotud aspekte, et toetada eelkõige tagasipöördumismeetmete programmis sätestatud prioriteete.
- (7) Nõukogu 2. novembri 2004. aasta järeldustes ühise tagasivõtmispoliitika eduka arendamise prioriteetide kohta rõhutati, et ühenduse tagasivõtulepingud aitavad oluliselt kaasa tõhusale ühisele rände juhtimisele ning et neil on tähtis roll võitluses ebaseadusliku sisserändega. Need on ka oluliseks elemendiks Euroopa Liidu ja ebaseaduslike sisserändajate päritolu-, varasema elukoha ja transiidiriikide vahelise dialoogi ja koostöö raames.
- (8) Pärast 8. juuni 2004. aasta järeldusi, milles nõukogu kutsus eelarvepädevaid institutsioone üles muutma ettevalmistavad meetmed kättesaadavaks ja palus komisjonil arvestada nõukogu arvamust integreeritud tagasipöördumiskavade arendamise kohta tihedas koostöös liikmesriikidega, algatati ettevalmistavad meetmed aastateks 2005 ja 2006.
- (9) Euroopa Ülemkogu kutsus oma 4. ja 5. novembri 2004. aasta Brüsseli kohtumisel vastu võetud Haagi programmis üles alustama Euroopa Tagasipöördumisfondi (edaspidi „fond”) ettevalmistavat etappi ja fondi loomist 2007. aastaks, võttes arvesse ettevalmistava etapi hindamise tulemusi.

⁽¹⁾ ELT C 88, 11.4.2006, lk 15.⁽²⁾ ELT C 115, 16.5.2006, lk 47.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2006. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ning nõukogu 7. mai 2007. aasta otsus.⁽⁴⁾ EÜT C 142, 14.6.2002, lk 23.

- (10) Nõukogu võttis 2004. aasta novembris teadmiseks eesistujariigi aruande, milles analüüsiti konkreetsetesse riikidesse tagasipöördumise parimaid teadaolevaid tavaid. Aruandes toodi välja palju võimalusi ning vajadus praktilisemat laadi koostööks liikmesriikide vahel tagasipöördumise valdkonnas. Aruandes esitati võimalused paremini integreeritud lähenemiseks nii tagasipöördumispoliitikale kui üldistele poliitikatele siseriiklikul ja ühenduse tasandil. Lisaks olid aruandes välja toodud liikmesriikide parimad tavad seoses kolmandate riikide kodanike vabatahtliku või sunniviisilise tagasipöördumisega oma päritolu- või transiidiriiki, näiteks toetatud vabatahtliku tagasipöördumise programmide edendamine, mis tegelevad püsiva vabatahtliku tagasipöördumise, tagasipöördumisalase nõustamise ning ühiste tagasipöördumisoperatsioonide korraldamisega, sh tsarterlennud.
- (11) Ühenduse käsutuses peaks olema vahend, mille eesmärgiks on tagasipöördumismenetluste integreeritud haldamise põhimõtte alusel toetada ja edendada liikmesriikide jõupingutusi tagasipöördumise haldamise kõigi aspektide parandamisel ning toetada tagasipöördumist käsitlevate ühenduse õigusaktidega kehtestatud ühiste tagasipöördumismisstandardite õiglast ja tõhusat rakendamist.
- (12) Käesoleva otsusega ei nähta ette rahastamist 2007. aastaks, et oleks võimalik võtta arvesse tagasipöördumisalaste ettevalmistavate meetmete (aastatel 2005 ja 2006) tulemusi vastavalt komisjoni aruandele nende meetmete hindamise kohta.
- (13) Asjaomased ühised standardid on eelkõige nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiiv 2001/40/EÜ kolmandate riikide kodanike väljasaatmise otsuste vastastikuse tunnustamise kohta ⁽¹⁾ ja sellega kaasnev nõukogu 23. veebruari 2004. aasta otsus 2004/191/EÜ, millega kehtestatakse kolmandate riikide kodanike väljasaatmise otsuste vastastikust tunnustamist käsitleva direktiivi 2001/40/EÜ kohaldamisest tuleneva rahalise tasakaalustamatuse kompenseerimise kriteeriumid ja praktiline kord ⁽²⁾, ning nõukogu 29. aprilli 2004. aasta otsus 2004/573/EÜ ühislendude korraldamise kohta seoses kolmandate riikide kodanike väljasaatmisega kahe või enama liikmesriigi territooriumilt individuaalse väljasaatmiskorralduse alusel ⁽³⁾.
- (14) See hõlmab ka ühenduse tulevase vahendeid, näiteks vahendit liikmesriikide poolt ebaseaduslikult riigis viibivate kolmandate riikide kodanike tagasipöördumismenetluste ühiste standardite kohta, mis peaks Euroopa Liidus tagama võrdsed tingimused tagasipöördumismenetluste osas ning määratleks seega liikmesriikide tagasipöördumismetmete tingimused ja ulatuse.
- (15) Liikmesriigid peaksid tagama, et fondi alusel võetud meetmetega austatakse põhiõigustest tulenevaid kohustusi, mis on sätestatud eelkõige Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis (Euroopa inimõiguste konventsioon), Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, 28. juuli 1951. aasta Genfi konventsioonis pagulasseisundi kohta, mida on täiendatud 31. jaanuari 1967. aasta New Yorgi protokolliga, ning muudes asjakohastes rahvusvahelistes õigusaktides, näiteks Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1989. aasta lapse õiguste konventsioonis.
- (16) Pidades silmas, et kollektiivne väljasaatmine on vastavalt Euroopa inimõiguste konventsiooni protokollile nr 4 keelatud, tuleks käesoleva otsuse kohaselt abikõlblike ühiste tagasipöördumisoperatsioonide kaudu tagasi saata ainult isikuid, kelle suhtes kehtib individuaalne väljasaatmiskorraldus.
- (17) Pidades silmas fondi kohaldamisala ja eesmärki, ei tohiks fond ühelgi juhul toetada meetmeid, mis on seotud isikute paigutamise varjupaigaladele ja -keskustesse kolmandates riikides.
- (18) Vastavalt nõukogu poolt 28. novembril 2002. aastal heaks kiidetud tagasipöördumismetmete programmile ning nagu on pidevalt kinnitatud selle valdkonna Euroopa Liidu dokumentides, eelkõige nõukogu 2. novembri 2005. aasta järeldustes vabatahtliku tagasipöördumise kohta, on vabatahtlik tagasipöördumine tagasipöördumise suhtes rakendatava tasakaalustatud, tõhusa ja püsiva lähenemisviisi oluline osa.
- (19) Tagasipöördumismenetluste integreeritud haldamise raames võetud abikõlblike meetmetega tuleks võtta arvesse haavatavate isikute eriolukorda.
- (20) Tagasipöördumismenetluste haldamise tõhususe edendamiseks siseriiklikul tasandil peaks fondi tegevus hõlmama ka meetmeid, mis seonduvad selliste isikute vabatahtliku tagasipöördumisega, kes pole kohustatud territooriumilt lahkuma, nagu näiteks varjupaigataotluse esitanud isikud, kes pole veel eitavat vastust saanud, või isikud, kellele laieneb rahvusvaheline kaitse nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83/EÜ (miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta) ⁽⁴⁾ tähenduses, või isikud, kellele laieneb ajutine kaitse nõukogu 20. juuli 2001. aasta direktiivi 2001/55/EÜ (miinimumnõuete kohta ajutise kaitse andmiseks ümberasustatud isikute tagasipöördumismenetluste korral ning meetmete kohta liikmesriikide jõupingutuste tasakaalustamiseks nende isikute vastuvõtmisel ning selle tagajärgede kandmisel) ⁽⁵⁾ tähenduses.
- (21) Käesoleva otsuse esmane eesmärk peaks olema tagasipöördumismenetluste integreeritud haldamise edendamine siseriiklikul tasandil. Liikmesriike julgustatakse ellu viima tagasipöördumisoperatsioone integreeritud tagasipöördumiskavade alusel, milles analüüsitakse liikmesriigis

⁽¹⁾ EÜT L 149, 2.6.2001, lk 34.

⁽²⁾ ELT L 60, 27.2.2004, lk 55.

⁽³⁾ ELT L 261, 6.8.2004, lk 28.

⁽⁴⁾ ELT L 304, 30.9.2004, lk 12.

⁽⁵⁾ EÜT L 212, 7.8.2001, lk 12.

- valitsevat olukorda seoses sihtelanikkonnaga, seatakse eesmärgid seoses kavandatavate operatsioonidega ning koostöös asjaomaste sidusgruppide, nagu ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Büroo (UNHCR) ja Rahvusvahelise Migratsiooniorganisatsiooniga (IOM), pakutakse välja tagasipöördumisskeeme, mis keskenduvad tõhusa ja püsiva tagasipöördumise tagamisele erinevate meetmete kaudu. Vajadusel tuleks integreeritud tagasipöördumiskavu regulaarselt hinnata ja kohendada.
- (22) Et soodustada isikute, eelkõige selliste isikute, kes pole kohustatud territooriumilt lahkuma, vabatahtlikku tagasipöördumist, tuleks sellistele tagasipöördujatele kehtestada stiimulid, nagu sooduskohtlemine tõhusama tagasipöördumise näol. Selline vabatahtlik tagasipöördumine on tagasipöördujate väärika tagasipöördumise ja kulutõhususe seisukohast ka ametiasutuste huvides. Liikmesriike tuleks julgustada eelistama vabatahtlikku tagasipöördumist.
- (23) Poliitika vaatepunktist on vabatahtlik ja sunniviisiline tagasipöördumine siiski omavahel seotud ja toetavad teineteist ning liikmesriike tuleks tagasipöördumise haldamisel ergutada nende kahe viisi vastastikust täiendavust parandama. Sunniviisiline tagasipöördumine on ilmselgelt vajalik Euroopa Liidu sisserände- ja varjupaigapoliitika ning liikmesriikide sisserände- ja varjupaigakorralduse ühtsuse tagamiseks. Seega on sunniviisilise tagasipöördumise võimalus selle poliitika edukuse ja õigusriigi tagamise eelduseks, mis omakorda on vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala loomise seisukohalt esmatähtis. Seega peaks käesolev otsus toetama liikmesriikide meetmeid sunniviisilise tagasipöördumise lihtsustamiseks.
- (24) Lisaks kogeivad liikmesriigid suurimaid takistusi sageli just sunniviisilise tagasipöördumise valdkonnas. Üks oluline takistus on ebamäärasus seoses asjaomase isiku tuvastamisega ja/või tema vajalike reisidokumentide puudumine. Selliste probleemide lahendamiseks tuleks liikmesriike ergutada parandama koostööd kolmandate riikide konsulaaresindustega ning suurendama omavahelist teabevahetust ja operatiivkoostööd selliste esindustega suhtlemisel.
- (25) Samuti on tingimata vajalik, et käesolev otsus toetaks seda kohaseks pidavates liikmesriikides konkreetseid tagasipöördujatele suunatud meetmeid tagasipöördumise sihtriigis, et tagada esmalt tulemuslik, heades tingimustes tagasipöördumine oma linna või päritolupiirkonda ja toetada seejärel nende püsivat taasintegreerumist oma kogukonda. Nimetatud meetmed ei peaks sisaldama üldist abi kolmandatele riikidele ning need peaksid olema abikõlblikud ainult siis ja sellisel määral, kui see on vajalik selliste tegevuste jätkamiseks, mis on algatatud ja ellu viidud peamiselt liikmesriikide territooriumil ning integreeritud tagasipöördumiskava alusel.
- (26) Lisaks sellele peaksid kõnealused meetmed omama koostöötet ühenduse välisabi vahendite kaudu toetatavate meetmetega, eelkõige rände ja varjupaiga valdkonna temaatilise programmiga.
- (27) Käesolev otsus luuakse osana ühtsest raamistikust, mis hõlmab samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. mai 2007. aasta otsust nr 573/2007/EÜ, millega luuakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” raames Euroopa Pagulasfond aastateks 2008–2013,⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. mai 2007. aasta otsust nr 574/2007/EÜ, millega luuakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” raames Välispiirifond aastateks 2007–2013,⁽²⁾ ja nõukogu ... otsust .../2007/EÜ, millega luuakse üldprogrammi „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” raames Euroopa Kolmandate Riikide Kodanike Integreerimise Fond aastateks 2007–2013,⁽³⁾ ning mille eesmärk on käsitleda kohustuste õiglast jagamist liikmesriikide vahel Euroopa Liidu välispiiri integreeritud haldamise sisseseadmisest ning asutamislepingu kolmanda osa IV jaotise kohaselt välja töötatud ühise varjupaiga- ja sisserändepoliitika rakendamise tuleneva finantskoormuse osas.
- (28) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 2007/2004⁽⁴⁾ asutatud Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri (edaspidi „agentuur”) üheks ülesandeks on tagada vajalik toetus liikmesriikide ühiste tagasipöördumisoperatsioonide korraldamiseks ning määratleda parimad tavad reisidokumentide saamiseks ja liikmesriikide territooriumil ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasipöördumiseks. Seega peaks agentuur tagama, et oleksid täidetud tingimused tõhusa ja liikmesriikide vahel koordineeritud tagasipöördumiskorra olemasoluks, jättes ühiste tagasipöördumisoperatsioonide täidesaatmise ja korraldamise pädevate siseriiklike teenistuste ülesandeks. Seega peaks agentuur saama kasutada käesoleva otsuse raames ühenduse meetmetega kättesaadavaks tehtud vahendeid.
- (29) Fondi poolt pakutav toetus oleks tõhusam ja paremini suunatud, kui abikõlblike meetmete kaasaahastamine põhinuks strateegilistel mitmeaastastel programmidel, mille iga liikmesriik koostöös komisjoniga koostab.
- (30) Komisjoni poolt vastu võetud strateegiliste suuniste alusel peaks iga liikmesriik ette valmistama mitmeaastase programmdokumendi, milles arvestatakse liikmesriigi konkreetset olukorda ja vajadusi ning milles määratletakse tema arengustrateegia, mis peaks olema aastaprogrammides loetletud meetmete rakendamise raamistikuks.

⁽¹⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1.

⁽²⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 22.

⁽³⁾ Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata.

⁽⁴⁾ ELT L 349, 25.11.2004, lk 1.

- (31) Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust) ⁽¹⁾ (edaspidi „finantsmäärus“) artikli 53 lõike 1 punktis b viidatud ühist haldamist silmas pidades tuleks täpsustada tingimusi, mis lubavad komisjonil täita oma ülesandeid Euroopa Liidu üldeelarve täitmisel, ning selgitada liikmesriikidega koostöö tegemise kohustusi. Kõnealuste tingimuste kohaldamise puhul oleks komisjonil võimalik veenduda, et liikmesriigid kasutavad fondi seaduslikul ja nõuetekohasel viisil ning kooskõlas finantsmääruse artiklis 27 ja artikli 48 lõikes 2 sätestatud usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttega.
- (32) Komisjon peaks objektiivse ja läbipaistva meetodi alusel kehtestama olemasolevate kulukohustuste assigneeringute soovitusliku jaotuse.
- (33) Liikmesriigid peaksid võtma vastu vajalikud meetmed, et tagada haldus- ja kontrollisüsteemide nõuetekohane toimimine ja rakendamise kvaliteet. Selleks oleks vajalik kehtestada üldpõhimõtted ja vajalikud funktsioonid, mida kõik programmid peaksid täitma.
- (34) Vastavalt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttele peaksid fondi meetmete rakendamise ja kontrolli eest vastutama eelkõige liikmesriigid.
- (35) Mitmeaastaste programmide ja aastaprogrammide tõhusa ja nõuetekohase rakendamise tagamiseks tuleks täpsustada liikmesriikide kohustusi seoses haldus- ja kontrollisüsteemide, kulude tõendamise ning eeskirjade eiramise ja ühenduse õiguse rikkumise ennetamise, avastamise ja kõrvaldamisega. Haldus- ja kontrollisüsteemidega seoses on eelkõige vaja kehtestada kord, mille kohaselt liikmesriigid tagavad asjakohaste süsteemide olemasolu ja rahuldava toimimise.
- (36) Ilma et see piiraks komisjoni finantskontrolli alaseid volitusi, tuleks ergutada liikmesriikide ja komisjoni vahelist koostööd selles valdkonnas.
- (37) Fondist toetatavate meetmete tõhusus ja mõju sõltuvad ka nende hindamisest ja tulemuste levitamisest. Sellega seoses tuleks selgelt kindlaks määrata liikmesriikide ja komisjoni vastutus ning hindamise usaldusväärsus ja sellega seotud teabe kvaliteeti tagav kord.
- (38) Meetmeid tuleks hinnata, pidades silmas vahekokkuvõtet ja mõju hindamist ning hindamisprotsess tuleks integreerida projekti järelevalvekorraldusse.
- (39) Pidades silmas ühendusepoolse rahastamise nähtavuse tähtsust, peaks komisjon andma juhiseid, aitamaks kaasa sellele, et iga asutuse, valitsusvälise organisatsiooni, rahvusvahelise organisatsiooni või mis tahes muu organi puhul teadvustataks piisavalt toetust, mis see on fondist saanud, võttes arvesse teiste ühiselt hallatavate vahendite, näiteks struktuurifondide puhul kasutatavat praktikat.
- (40) Käesoleva otsusega kehtestatakse programmi kogu kehtivusajaks rahastamispakett, mis on eelarvapädevatele institutsioonidele iga-aastase eelarvemenetluse käigus peamiseks juhiseks Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽²⁾ punkti 37 tähenduses.
- (41) Kuna käesoleva otsuse eesmärki, nimelt riigis ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasipöördumise toetamist ühiste standardite ja tagasipöördumismenetluste integreeritud haldamise raames, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning käesoleva meetme ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (42) Käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽³⁾.
- (43) Kuna strateegiliste suuniste vastuvõtmisega seotud käesoleva otsuse meede on üldmeede ja selle eesmärk on muuta käesoleva otsuse vähemolulisi sätteid, muu hulgas jättes mõned neist sätetest välja või täiendades käesolevat otsust, lisades uusi vähemolulisi sätteid, tuleks see vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Tõhususe eesmärgil tuleks kontrolliga regulatiivmenetluse tavatähtaegu strateegiliste suuniste vastuvõtmiseks lühendada.
- (44) Vastavalt Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolliga artiklitele 1 ja 2 ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole temale siduv ega tema suhtes kohaldatav.
- (45) Vastavalt Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa

⁽²⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

⁽¹⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ, Euratom) nr 1995/2006 (ELT L 390, 30.12.2006, lk 1).

seisukohta käsitleva protokollile 3 on Iirimaa 6. septembri 2005. aasta kirjaga teatanud oma soovist osaleda käesoleva otsuse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.

(46) Vastavalt Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokollile 3 on Ühendkuningriik 27. oktoobri 2005. aasta kirjaga teatanud oma soovist osaleda käesoleva otsuse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.

(47) Vastavalt asutamislepingu artikli 67 lõike 2 teisele taandele muutis nõukogu 22. detsembri 2004. aasta otsus 2004/927/EÜ (mis näeb ette Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklis 251 osutatud menetluse kohaldamist kõnealuse asutamislepingu kolmanda osa IV jaotisega hõlmatud teatud valdkondade suhtes) ⁽¹⁾ asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetluse kohaldatavaks asutamislepingu artikli 62 lõikega 1, lõike 2 punktiga a ja lõikega 3 ning artikli 63 lõike 2 punktiga b ja lõike 3 punktiga b hõlmatud valdkondades,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

I PEATÜKK

SISU, EESMÄRGID JA MEETMED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

Käesoleva otsusega asutatakse ajavahemikuks 1. jaanuarist 2008 kuni 31. detsembrini 2013 Euroopa Tagasipöördumiskassa (edaspidi „fond”) osana ühtsest raamistikust, mis hõlmab samuti otsust nr 573/2007/EÜ, otsust nr 574/2007/EÜ ja otsust 2007/.../EÜ, et aidata kaasa vabadusel, turvalisusel ja õiguseelsetel rajaneva ala tugevdamisele ning solidaarsuse põhimõtte kohaldamisele liikmesriikide vahel.

Käesoleva otsusega määratakse kindlaks eesmärgid, mille saavutamisele fond kaasa aitab, selle rakendamine, olemasolevad rahalised vahendid ja kriteeriumid olemasolevate rahalist vahendite eraldamiseks.

Otsusega kehtestatakse fondi haldamise eeskirjad, sealhulgas finantseeskirjad, ning järelevalve- ja kontrollimehhanismid, mis põhinevad kohustuste jagamisel komisjoni ja liikmesriikide vahel.

Artikkel 2

Fondi üldeesmärk

1. Fondi üldeesmärk on toetada liikmesriikide jõupingutusi tagasipöördumise haldamise kõigi aspektide parandamisel integreeritud haldamise põhimõtte kasutamise kaudu ning nähes ette solidaarsuse põhimõttele vastavad liikmesriikide poolt ühiselt rakendatavad meetmed ja ühenduse eesmärkide nimel võetavad siseriiklikud meetmed, võttes arvesse ühenduse õigusakte selles valdkonnas ja järgides täielikult põhiõigusi.

2. Fond toetab liikmesriikide või komisjoni algatusel tehnilise abi rahastamist.

Artikkel 3

Konkreetsed eesmärgid

1. Fond toetab järgmiste konkreetsete eesmärkide saavutamist:

a) tagasipöördumismenetluste integreeritud haldamise juurutamine ning selle korralduse ja rakendamise parandamine liikmesriikides;

b) liikmesriikide vahelise koostöö tõhustamine tagasipöördumismenetluste integreeritud haldamise raames ja tagasipöördumismenetluste integreeritud haldamise rakendamine;

c) tagasipöördumist käsitlevate ühiste standardite tõhusa ja ühtse rakendamise edendamine kooskõlas poliitika arenguga selles valdkonnas.

2. Tagasipöördumismenetluste integreeritud haldamine hõlmab eelkõige seda, et liikmesriikide pädevad asutused arendavad välja ja rakendavad integreeritud tagasipöördumiskavasid:

a) mis põhinevad põhjalikul hinnangul, mis käsitleb sihtelanikkonna või tagasipöördumisega seotud konkreetse sihtküsümise olukorda liikmesriigis ning kavandatud operatsioonidega seotud väljakutseid (näiteks seoses reisidokumentide hankimisega ja muude praktiliste tagasipöördumist takistavate asjaoludega), võttes vajadusel arvesse asjakohaste juhtumite arvukust. Põhjalik hinnang koostatakse koostöös kõigi asjaomaste ametiasutuste ja partneritega;

b) millega püütakse luua terve rida meetmeid, mis toetavad kolmandate riikide kodanike (eelkõige selliste kodanike, kes ei vasta või enam ei vasta riiki sisenemise ja seal viibimise tingimustele) vabatahtliku tagasipöördumise süsteemi ning vajadusel viima selliste isikute suhtes ellu sunniviisilisi tagasipöördumisoperatsioone, pidades täielikult kinni humanitaarpõhimõtetest ja austades nende isikute väärikust;

c) mis sisaldavad programmi ja/või ajakava ning vajadusel näevad ette korrapärase hindamise mehhanismi, mis võimaldab programmi kohandada ja hinnata kava mõju praktikas; ning

d) mis sisaldavad, kui liikmesriigid seda vajalikuks peavad, meetmeid pädevate haldus-, õiguskaitse- ja kohtuasutuste vahelise koostöö hõlbustamiseks valitsuse eri tasanditel.

3. Integreeritud tagasipöördumiskavad keskenduvad eelkõige tõhusale ja püsivale tagasipöördumisele, kasutades selliseid

⁽¹⁾ ELT L 396, 31.12.2004, lk 45.

meetmeid nagu piisav teavitamine enne lahkumist, reisi korraldamine ja transiit tagasipöördumise sihtriigis nii vabatahtliku kui ka sunniviisilise tagasipöördumise korral. Vabatahtlikele tagasipöördujatele tuleks vabatahtliku tagasipöördumise soodustamiseks ette näha võimalikult palju stiimuleid, näiteks tagasipöördumisega seotud abi.

Kui liikmesriigid peavad seda asjakohaseks, võivad nad näha ette ka vastuvõtmise ja taasintegreerimise toetamise.

Artikkel 4

Abikõlblikud meetmed liikmesriikides

1. Fondist toetuse saamiseks on abikõlblikud artikli 3 lõike 1 punktis a sätestatud eesmärgiga seotud meetmed ja eelkõige järgmised meetmed:

- a) tõhusa, stabiilse ja püsiva operatiivkoostöö sisseadmine või arendamine liikmesriikide ametiasutuste ja kolmandate riikide konsulaaresinduste ja sisserändeasutuste vahel, eesmärgiga saada kolmandate riikide kodanike tagasipöördumiseks vajalikud reisidokumentid ning tagada kiired ning edukad tagasipöördumised;
- b) selliste lahenduste edendamine, mis võimaldavad varjupaiga- ja sisserändemenetluste raames anda võimalikult varases staadiumis teavet tagasipöördumise kohta ning julgustada kolmandate riikide kodanikke kasutama vabatahtliku tagasipöördumise võimalust;
- c) kolmandate riikide kodanike vabatahtliku tagasipöördumise lihtsustamine, eelkõige toetatud vabatahtliku tagasipöördumise programmide kaudu, eesmärgiga tagada tõhus ja püsiv tagasipöördumine;
- d) keskvalitsuse tasandi, piirkondlike, kohalike, munitsipaal- ja muude riiklike ametiasutuste erinevate tasandite vahelise koostöö vormide väljatöötamine, mis võimaldab ametnikel saada kiiresti teavet teiste liikmesriikide tagasipöördumise alaste kogemuste ja praktika kohta ning võimalusel vahendeid koondada;
- e) selliste kolmandate riikide kodanike, kes ei vasta või enam ei vasta riiki sisenemise ja seal viibimise tingimustele, sunniviisilise tagasipöördumise lihtsustamine ja elluviimine, eesmärgiga suurendada sisserändepoliitika usaldusväärsust ja ühtsust ning lühendada sunniviisilist tagasipöördumist ootavate isikute kinnipidamise aega.

2. Fondist toetuse saamiseks on abikõlblikud artikli 3 lõike 1 punktis b sätestatud eesmärgiga seotud meetmed ja eelkõige järgmised meetmed:

- a) koostöö päritolu-, varasema elukoha või transiidiriiki käsitleva teabe kogumisel ja edastamisel potentsiaalsetele tagasipöördujatele;
- b) koostöö tõhusa, stabiilse ja püsiva operatiivkoostöö arendamisel liikmesriikide ametiasutuste ja kolmandate riikide konsulaaresinduste ja sisserändeasutuste vahel, et

lihtsustada konsulaarabi andmist kolmandate riikide kodanike tagasipöördumiseks vajalike reisidokumentide saamisel ning tagada kiired ja edukad tagasipöördumised;

- c) ühiste integreeritud tagasipöördumiskavade koostamine ja rakendamine, kaasa arvatud ühised vabatahtliku tagasipöördumise programmid teatavate päritolu-, varasema elukoha või transiidiriikide või piirkondade jaoks;
- d) uuringud tagasipöördumise valdkonnas asetleidva liikmesriikide vahelise halduskoostöö hetkeolukorra ja selle tõhustamise võimaluste kohta ning rahvusvaheliste ja valitsusväliste organisatsioonide rolli kohta selles kontekstis;
- e) teabe- ja parimate tavade vahetus, toetus ja nõustamine seoses eriti haavatavate sihtrühmade tagasipöördumisega;
- f) seminaride korraldamine, mis keskenduvad konkreetsetes kolmandates riikides ja/või piirkondades kasutatavatele parimatele tavadele ning mille sihtrühmaks on valdkonnas tegutsevad praktikud;
- g) ühised meetmed, mis võimaldavad tagasivõetud isikute vastuvõtmist päritolu-, varasema elukoha või transiidiriikides;
- h) meetmete ühine väljatöötamine, millega tagatakse isikute püsiv tagasipöördumine nende päritolu- või varasemasse elukohariiki.

3. Fondist toetuse saamiseks on abikõlblikud artikli 3 lõike 1 punktis c sätestatud eesmärgiga seotud meetmed ja eelkõige järgmised meetmed:

- a) pädevate asutuste suutlikkuse suurendamine, et nad suudaksid võimalikult kiiresti vastu võtta asjatundlikke tagasipöördumisotsuseid;
- b) pädevate haldusasutuste suutlikkuse suurendamine, et nad suudaksid väljasaatmisotsuseid kiiresti rakendada või jõustada, austades seejuures täielikult inimväärikust ja asjaomaseid, selliseid operatsioone käsitlevaid Euroopa julgeolekustandardeid;
- c) kohtuasutuste suutlikkuse suurendamine, et nad suudaksid kiiremini edasikaevatud tagasipöördumisotsuseid läbi vaadata;
- d) seminaride ja ühiste koolituste korraldamine pädevate riiklike, piirkondlike, kohalike, munitsipaal- ja muude pädevate haldus-, õiguskaitse- ja kohtuasutuste töötajatele tagasipöördumisoperatsioonide õiguslike ja praktiliste aspektide kohta;
- e) pädevate haldusasutuste suutlikkuse suurendamine, et tõhusalt rakendada vastastikust tunnustamist ja tagasipöördumisoperatsioone puudutavaid ühiseid menetlusi, kaasa arvatud agentuuri soovitusi, tegevusstandardeid ja parimaid tavasid tagasipöördumise valdkonnas.

4. Lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud meetmed edendavad eelkõige Euroopa ühist sisserände- ja tagasipöördumispoliitikat käsitlevate asjaomaste ühenduse õigusaktide sätete rakendamist.

Artikkel 5

Abikõlblikud meetmed liikmesriikides

Toetatavad meetmed võivad hõlmata järgmist:

- 1) kõikidel tagasipöördumisjuhtudel kolmandate riikide kodanike üldine teavitamine tagasipöördumisest, üksikisikute nõustamine vabatahtliku tagasipöördumise võimaluste kohta, tõlkekulud, vältimatute reisidokumentide hankimine, vajalike lahkumiseelsete tervisekontrollide kulud, tagasipöördujate ja nende saatjate, sealhulgas meditsiinipersonali ja tõlkide reisi- ja toidukulud, saatjate, sealhulgas meditsiinipersonali ja tõlkide majutuskulud, transpordikulud liikmesriigist kuni tagasipöördumise sihtriigini ning koostöö päritolu-, varasema elukoha või transiidiriigi ametiasutustega;
- 2) kõikidel tagasipöördumisjuhtudel spetsiaalne abi haavata-vatele isikutele, nagu alaealised, saatjata alaealised, puudega inimesed, vanurid, rasedad, alaealiste lastega üksikvanemad ning piinatud või vägistatud isikud või isikud, kelle suhtes on tarvitatud muud psühholoogilist, füüsilist või seksuaalset vägivaldat;
- 3) lisaks kolmandate riikide kodanike, kes ei vasta või enam ei vasta riiki sisenemise ja seal viibimise tingimustele, sunniviisilise tagasipöördumise korral tagasipöördujate ja nende osalevast liikmesriigist pärit saatjate reisi-, toidu- ja ajutise majutuse kulud korraldavas liikmesriigis enne lahkumist ühiste tagasipöördumisoperatsioonide puhul;
- 4) lisaks kolmandate riikide kodanike, kes ei vasta või enam ei vasta riiki sisenemise ja seal viibimise tingimustele, vabatahtliku tagasipöördumise korral toetuse osutamine tagasipöördujatele tagasipöördumise ettevalmistamiseks ning tagasipöördumiseelsed põhikulud;
- 5) lisaks kolmandate riikide kodanike, kes ei ole kohustatud liikmesriigi territooriumilt lahkuma, vabatahtliku tagasipöördumise korral ja teistel juhtudel, kui liikmesriigid seda kohaseks peavad, piiratud rahaline toetus, millega rahastatakse esmaseid tagasipöördumisjärgseid kulusid, tagasipöörduja isiklike esemete transporti, kohast ajutist majutust tagasipöördumise sihtriigis esimestel päevadel pärast tagasipöördumist kas vastuvõtukeskuses või vajadusel hotellis, abi koolitusel ja töökoha leidmisel ning vajadusel piiratud ulatuses starditoetust majandustegevuse alustamiseks;
- 6) pädevate haldus-, õiguskaitse- ja kohtuasutuste töötajate väljaõpe ja koolitus, neisse kategooriatesse kuuluvate teistest liikmesriikidest pärinevate töötajate lähetamine, et tagada tagasipöördumisalaste ühiste standardite tõhus ja ühtlane rakendamine, ning tagasipöördujate kohtlemist

käsitlevatest rahvusvahelistest õigusaktidest tulenevate kohustuste täitmine ning koostöö tugevdamine ja lähetused tagasipöördumispoliitika tulemuste hindamiseks kolmandates riikides;

- 7) reisidokumentide saamiseks ja kiirete väljasaatmismenetluste tagamiseks kolmandate riikide konsulaaresinduste ja sisserändeasutustega tehtava operatiivkoostöö korral reisi- ja majutuskulud liikmesriikides kolmandate riikide kodanike isikusamasuse tuvastamise ja nende reisidokumentide kontrollimise eest vastutavate ametiasutuste ja teenistuste töötajatele;
- 8) kolmandate riikide kodanike, kes ei ole kohustatud liikmesriigi territooriumilt lahkuma, taasintegreerimismeetmete korral rahalised stiimulid ja muud lühiajalised tagasipöördunu isikliku arenguga seotud meetmed, mis on vajalikud taasintegreerumise käivitamiseks, näiteks koolitus, abi väljaõppel ja töökoha leidmisel, stardiabi majandustegevuse alustamiseks ning tagasipöördumisjärgne abi ja nõustamine;
- 9) kolmandate riikide kodanike, kes ei vasta või enam ei vasta riiki sisenemise ja seal viibimise tingimustele, taasintegreerimismeetmete korral ja juhul, kui liikmesriigid seda vajalikuks peavad, rahalised stiimulid ja muud lühiajalised tagasipöördunu isikliku arenguga seotud meetmed, mis on vajalikud taasintegreerumise käivitamiseks, näiteks koolitus, abi väljaõppel ja töökoha leidmisel, stardiabi majandustegevuse alustamiseks ning tagasipöördumisjärgne abi ja nõustamine, samuti meetmed, mis võimaldavad liikmesriikidel tagada kohase vastuvõtukorralduse tagasipöördujate saabumisel kolmandatesse riikidesse.

Artikkel 6

Ühenduse meetmed

1. Komisjoni algatusel võib kuni 7 % fondi olemasolevatest vahenditest kasutada tagasipöördumispoliitikaga seotud riikidevaheliste meetmete või kogu ühenduse huvidele vastavate meetmete (edaspidi „ühenduse meetmed“) ning artiklis 7 osutatud sihtrühmade suhtes kohaldatavate meetmete rahastamiseks.
2. Selleks, et olla rahastamiseks abikõlblikud, peavad ühenduse meetmed eelkõige:
 - a) edendama ühendusesisest koostööd ühenduse õigusaktide ja heade tavade rakendamisel;
 - b) toetama selliste riikidevaheliste koostöövõrgustike ja katseprojektide loomist, mis põhinevad innovatsiooni edendamiseks, kogemuste ja heade tavade vahetamise lihtsustamiseks ja tagasipöördumispoliitika kvaliteedi parandamiseks kahes või enam liikmesriigis asuvate organite riikidevahelistel partnerlussuhetel;
 - c) toetama riikidevahelisi teadlikkuse suurendamise kampaaniaid;

- d) toetama uuringuid, teabe levitamist ja vahetamist seoses parimate tavade ja kõigi teiste tagasipöördumispoliitika aspektidega, kaasa arvatud nüüdisaegse tehnoloogia kasutamise, eelkõige julgustama korraldama rohkem võrdlevaid uuringuid varasemate ja praeguste tagasipöördumisprogrammide mõju kohta;
- e) toetama katseprojekte ja uuringuid, mille abil püütakse leida võimalusi uute koostöövormide loomiseks ühenduses, ning milles käsitletakse selle valdkonna ühenduse õigust;
- f) toetama ühiste statistiliste vahendite, meetodite ja näitajate väljatöötamist ja kohaldamist liikmesriikide poolt, et mõõta tagasipöördumise valdkonnas asetleidvaid poliitilisi arenguid, pidades eelkõige silmas sellise statistika levitamist, mille puhul andmed on esitatud eraldi vabatahtliku ning sunniviisilise tagasipöördumise kohta;
- g) toetama koostöös agentuuriga ühise käsiraamatu väljatöötamist ja korrapärasest ajakohastamist, mis käsitleb tagasipöördumisvaldkonnaga, sealhulgas saatjate kasutamise, seonduvaid parimaid tavasid;
- h) osutama liikmesriikidele abistavaid teenuseid nõuetekohaselt põhjendatud eriolukordades, mis nõuavad kiiret tegutsemist.
3. Iga-aastane tööprogramm, milles sätestatakse ühenduse meetmete prioriteetid, võetakse vastu artikli 52 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 7

Sihtrühmad

- Käesoleva otsuse kohaldamisel kuuluvad sihtrühmade hulka:
 - kõik kolmandate riikide kodanikud, kes pole veel saanud lõplikku eitavat vastust nende taotlusele saada liikmesriigis rahvusvahelist kaitset ning kes võivad otsustada kasutada vabatahtliku tagasipöördumise võimalust, tingimusel et nad pole saanud uut kodakondsust ning pole selle liikmesriigi territooriumilt lahkunud;
 - kõik kolmandate riikide kodanikud, kellele laieneb liikmesriigis rahvusvaheline kaitse direktiivi 2004/83/EÜ tähenduses või kellele laieneb liikmesriigis ajutine kaitse direktiivi 2001/55/EÜ tähenduses ning kes otsustavad kasutada vabatahtliku tagasipöördumise võimalust, tingimusel et nad pole saanud uut kodakondsust ning pole selle liikmesriigi territooriumilt lahkunud;
 - kõik kolmandate riikide kodanikud, kes ei vasta või enam ei vasta riiki sisenemise ja/või seal viibimise tingimustele ning kes vastavalt kohustusele lahkuda selle liikmesriigi

territooriumilt otsustavad kasutada vabatahtliku tagasipöördumise võimalust;

- kõik muud kolmandate riikide kodanikud, kes ei vasta või enam ei vasta riiki sisenemise ja/või seal viibimise tingimustele.

2. Kolmanda riigi kodanik on isik, kes ei ole liidu kodanik asutamislepingu artikli 17 lõike 1 tähenduses.

II PEATÜKK

TOETAMISE PÕHIMÕTTED

Artikkel 8

Vastastikune täiendavus, kooskõlastatus ja vastavus

- Fond annab toetust, mis täiendab riiklikke, piirkondlikke ja kohalikke meetmeid, integreerides need ühenduse prioriteetidesse.
- Komisjon ja liikmesriigid tagavad, et fondist ja liikmesriikide antav toetus oleks kooskõlas ühenduse tegevuse, poliitika ja prioriteetidega. Eelkõige tuleb kooskõla silmas pidada artiklis 19 osutatud mitmeaastase programmi puhul.
- Fondist rahastatavad toimingud vastavad asutamislepingu sätetele ja nende kohaselt vastu võetud õigusaktidele.

Artikkel 9

Programmitöö

- Fondi eesmärkide saavutamiseks tegutsetakse mitmeaastase programmiperioodi (2008–2013) raames, mille kohta tehakse vahetult vastavalt artiklile 22. Mitmeaastase programmi töö süsteem hõlmab prioriteete ning juhtimis-, otsustamis-, auditeerimis- ja tõendamismenetlust.
- Komisjoni heaks kiidetud mitmeaastaseid programme rakendatakse aastaprogrammide kaudu.

Artikkel 10

Meetmete subsidiaarsus ja proportsionaalsus

- Artiklites 19 ja 21 osutatud mitmeaastaste programmide ja aastaprogrammide elluviimise eest vastutavad liikmesriigid sobival piirkondlikul tasandil vastavalt nende konkreetsele institutsioonilisele süsteemile. Vastutust teostatakse käesoleva otsuse kohaselt.
- Auditeerimissätete raames sõltuvad komisjoni ja liikmesriikide poolt kasutatavad vahendid ühenduse toetuse suurusel. Sama põhimõtet kohaldatakse ka hindamist käsitlevate sätete ning mitmeaastaseid programme ja aastaprogramme käsitlevate aruannete suhtes.

Artikkel 11

Rakendamismeetodid

1. Ühenduse eelarvest fondile eraldatud osa täidetakse vastavalt finantsmääruse artikli 53 lõike 1 punktile b, välja arvatud käesoleva otsuse artiklis 6 osutatud ühenduse meetmete ja artiklis 16 osutatud tehnilise abi puhul.
2. Komisjon kasutab oma volitusi Euroopa Liidu üldeelarve täitmisel järgmiselt:
 - a) komisjon kontrollib vastavalt artiklis 32 kirjeldatud menetlusele haldus- ja kontrollisüsteemide olemasolu ja nõuetekohast toimimist liikmesriikides;
 - b) komisjon lükkab edasi või peatab maksete tegemise täielikult või osaliselt vastavalt artiklites 41 ja 42 kirjeldatud menetlustele, kui liikmesriigi haldus- ja kontrollisüsteemid ei toimi, ning kohaldab mis tahes muid vajalikke finantskorrektsioone vastavalt artiklites 45 ja 46 kirjeldatud menetlustele.

Artikkel 12

Partnerlus

1. Iga liikmesriik korraldab vastavalt kehtivatele siseriiklikele eeskirjadele ja tavadele partnerluse asutuste ja organitega, kes on kaasatud mitmeaastase programmi rakendamisse või kes võivad asjaomase liikmesriigi hinnangul anda olulise panuse mitmeaastase programmi arendamisse.

Sellised asutused ja organid võivad hõlmata pädevaid piirkondlike, kohalike, munitsipaal- ja muid avaliku sektori ametiasutusi ning rahvusvahelisi organisatsioone, eelkõige ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Bürood (UNHCR), ja kodanikuühendusi, nagu näiteks valitsusvälised organisatsioonid ja tööturu osapooled.

2. Sellise partnerluse raames järgitakse täielikult iga partnerite kategooria vastavaid institutsioonilisi, õiguslikke ja finantsvolitusi.

III PEATÜKK

FINANTSRAAMISTIK

Artikkel 13

Koguvahendid

1. Rahastamispakett käesoleva otsuse rakendamiseks ajavahemikuks 1. jaanuarist 2008 kuni 31. detsembrini 2013 on 676 miljonit eurot.
2. Fondi iga-aastased assigneeringud määravad eelarvepädevad institutsioonid finantsraamistiku piires.
3. Komisjon koostab iga-aastase soovitusliku jaotuse liikmesriikide vahel vastavalt artiklis 14 kehtestatud kriteeriumidele.

Artikkel 14

Iga-aastane vahendite jaotamine liikmesriikide abikõlblike meetmete jaoks

1. Iga liikmesriik saab fondi iga-aastastest eraldistest fikseeritud summa 300 000 EUR.

Euroopa Liiduga 1. mail 2004 ühinenud riikide jaoks suurendatakse see ajavahemikuks 2008–2013 summani 500 000 EUR aastas.

Euroopa Liiduga ajavahemikul 2007–2013 ühinevate riikide jaoks suurendatakse see ajavahemiku 2008–2013 järelejäänud osaks summani 500 000 EUR aastas alates nende ühinemisele järgnevast aastast.

2. Ülejäänud osa olemasolevatest iga-aastastest vahenditest jagatakse liikmesriikide vahel järgmiselt:

- a) 50 % võrdeliselt kolme eelnenud aasta jooksul nende kolmandate riikide kodanike koguarvuga, kes ei vasta või enam ei vasta liikmesriigi territooriumile sisenemise ja seal viibimise tingimustele ning kelle suhtes siseriikliku ja/või ühenduse õiguse alusel kehtib tagasipöördumisotsus, st haldusotsus või kohtulahend või -akt, millega kuulutatakse territooriumil viibimine ebaseaduslikuks ja kehtestatakse tagasipöördumiskohustus;

- b) 50 % võrdeliselt kolme eelnenud aasta jooksul nende kolmandate riikide kodanike koguarvuga, kes on liikmesriikide territooriumilt pärast halduslikku või kohtulikku lahkumiskorraldust kas vabatahtlikult või sunniviisiliselt lahkunud.

3. Lõikes 2 osutatud kolmandate riikide kodanike hulka ei arvata:

- a) kolmandate riikide kodanikke, kellele liikmesriigi transiidialal viibides ei antud sisenemisluba;

- b) kolmandate riikide kodanikke, kelle liikmesriik teise liikmesriiki tagasi saadab, eelkõige vastavalt nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määrusele (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbi vaatamise eest ⁽¹⁾.

4. Kontrollarvudeks on komisjoni (Eurostat) värskemad statistilised andmed, mis põhinevad liikmesriikide esitatud andmetel vastavalt ühenduse õigusaktidele.

Juhul, kui liikmesriigid ei ole komisjonile (Eurostatile) asjaomaseid statistilisi andmeid esitanud, esitavad nad võimalikult kiiresti esialgsed andmed.

⁽¹⁾ ELT L 50, 25.2.2003, lk 1.

Enne kõnealuste andmete tunnistamist kontrollarvudeks, hindab komisjon (Eurostat) asjaomase statistilise teabe kvaliteeti, võrreldavust ja täielikkust vastavalt tavapärasele töökorrale. Komisjoni (Eurostati) taotlusel peavad liikmesriigid esitama talle kogu vajaliku teabe.

Artikkel 15

Rahastamisstruktuur

1. Finantseraldised fondist on toetuste vormis.
 2. Fondi poolt toetatavaid meetmeid kaasrahastatakse avaliku sektori või eraallikatest, need on mittetulundusliku olemusega ning need pole abikõlblikud rahastamiseks muudest Euroopa Liidu üldeelarvega kaetud allikatest.
 3. Eraldised fondist täiendavad liikmesriikide poolt käesoleva otsusega hõlmatud meetmete jaoks eraldatud avaliku sektori või samaväärseid kulutusi.
 4. Ühenduse toetus projektidele ei või artikli 3 alusel liikmesriikide rakendatavate meetmete korral ületada 50 % konkreetse meetme kogumaksumusest.
- Artiklis 18 osutatud strateegilistes suunistes kindlaks määratud konkreetseid prioriteete käsitlevate projektide puhul võib seda osakaalu suurendada kuni 75 %-ni.
- Ühtekuuluvusfondist vahendeid saavate liikmesriikide puhul suurendatakse ühenduse toetus kuni 75 %-ni.
5. IV peatükis sätestatud siseriikliku programmitöö rakendamise raames valivad liikmesriigid rahastamiseks välja projektid järgmiste miinimumkriteeriumite alusel:

- a) olukord ja vajadused asjaomases liikmesriigis;
 - b) kulutuste kulutõhusus, pidades muu hulgas silmas projektiga seotud isikute arvu;
 - c) rahastamist taotleva organisatsiooni ja iga partnerorganisatsiooni kogemus, ekspertteadmised, usaldusvärsus ning rahaline panus;
 - d) mil määral projekt täiendab teisi Euroopa Liidu üldeelarvest või siseriiklike programmide osana rahastatavaid meetmeid.
6. Üldjuhul antakse ühenduse finantsabi fondist toetatavatele meetmetele kuni kolmeks aastaks, tingimusel et esitatakse korrapäraseid eduaruandeid.

Artikkel 16

Komisjoni algatusel antav tehniline abi

1. Komisjoni algatusel ja/või nimel võidakse fondi iga-aastastest vahenditest maksimaalselt 500 000 EUR ulatuses rahastada käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikke ettevalmistus-, järelevalve-, haldus- ja tehnilise abi meetmeid ning samuti hindamis-, auditeerimis- ja kontrollimeetmeid.
2. Kõnealused meetmed hõlmavad järgmist:
 - a) uuringud, hindamised, ekspertide aruanded ja statistika, sealhulgas fondi üldise toimimise kohta;
 - b) liikmesriikide, lõplike abisaajate ja üldsuse teavitamise meetmed, sealhulgas teadlikkuse suurendamise kampaaniad ning fondist rahastatavate projektide ühine andmebaas;
 - c) juhtimiseks, järelevalveks, kontrollimiseks ja hindamiseks kasutatavate arvutisüsteemide paigaldamine, kasutamine ja omavahel ühendamine;
 - d) ühise hindamis- ja järelevalveraamistiku kavandamine ning samuti näitajate süsteemide kavandamine, võttes vajadusel arvesse siseriiklikke näitajaid;
 - e) hindamiseetodite täiendamine ja teabevahetus kõnealuse valdkonna tavade osas;
 - f) liikmesriikide poolt vastavalt artiklile 25 määratud ametiasutustele suunatud teavitamis- ja koolitusmeetmed, mis täiendavad liikmesriikide jõupingutusi oma ametiasutustele juhiste andmisel kooskõlas artikli 31 lõikega 2.

Artikkel 17

Liikmesriikide algatusel antav tehniline abi

1. Liikmesriigi algatusel võidakse fondist iga aastaprogrammi raames rahastada ettevalmistus-, haldus-, järelevalve-, hindamis-, teavitamis- ja kontrollimeetmeid ning meetmeid fondi rakendamiseks vajaliku haldussuutlikkuse tugevdamiseks.
2. Iga aastaprogrammi raames tehniliseks abiks eraldatav summa ei või ületada:
 - a) ajavahemikul 2008–2010 7 % kõnealusele liikmesriigile aastas eraldatavast kaasrahastamise kogusummast, millele lisandub 30 000 EUR; ning
 - b) ajavahemikul 2011–2013 4 % kõnealusele liikmesriigile aastas eraldatavast kaasrahastamise kogusummast, millele lisandub 30 000 EUR.

IV PEATÜKK

Artikkel 19

PROGRAMMITÖÖ

Siseriiklike mitmeaastaste programmide ettevalmistamine ja heakskiitmine

Artikkel 18

Strateegiliste suuniste vastuvõtmine

1. Komisjon võtab vastu strateegilised suunised, milles esitatakse fondi tegevuse raamistik, arvestades tagasipöördumise valdkonnas tehtud edusamme ühenduse õigusaktide väljatöötamisel ja rakendamisel, ühenduse poolt ebaseadusliku sisserände suhtes võetud meetmeid ning fondi rahaliste vahendite soovituslikku jaotust mitmeaastase programmiga hõlmatud ajavahemikul.

2. Artikli 3 lõike 1 punktides a ja b osutatud fondi eesmärgid silmas pidades toetavad need suunised eelkõige ühenduse prioriteete, mis tõhustavad:

- a) nende kolmandate riikide kodanike tagasipöördumist, kellel pole passi ega muid isikutoendavaid dokumente;
- b) nende kolmandate riikide kodanike tagasipöördumist, keda ei hõlma ühenduse tagasivõtulepingud või riikidevahelised kahepoolsete tagasivõtulepingud, eesmärgiga tugevdada rahvusvahelisest õigusest tulenevat riigi kohustust oma kodanikud tagasi võtta;
- c) nende kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute, kes on saanud konkreetsest riigist või kes on selles riigis mittekodanikena elanud, tagasipöördumist sellesse riiki;
- d) nende isikute tagasipöördumist, kes pole kohustatud liikmesriigi territooriumilt lahkuma, nagu näiteks varjupaigataotlejad, kes pole veel saanud eitavat vastust, ning isikud, kellele laieneb rahvusvaheline kaitse direktiivi 2004/83/EÜ tähenduses või kellele laieneb ajutine kaitse direktiivi 2001/55/EÜ tähenduses;
- e) eriti haavatavate isikute rühmade tagasipöördumist.

Artikli 3 lõike 1 punktis c osutatud fondi eesmärgid silmas pidades toetavad need suunised eelkõige ühenduse prioriteete teabe jagamisel Euroopa Liidus ühiste standardite kohta ja nende standardite integreerimisel igapäevasesse tagasipöördumismenetluste haldamise protsessi liikmesriikide haldusametutes.

3. Komisjon võtab 31. juuliks 2007 vastu strateegilised suunised mitmeaastase programmiperioodi kohta.

4. Strateegilised suunised võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Kõnealused strateegilised suunised lisatakse pärast nende vastuvõtmist käesolevale otsusele selle lisana.

1. Artiklis 18 osutatud strateegiliste suuniste alusel esitab iga liikmesriik mitmeaastase programmi kavandi, mis koosneb järgmistest elementidest:

- a) liikmesriigis valitseva olukorra kirjeldus, mis hõlmab tagasipöördumismenetluste integreeritud haldamise põhimõtet, kolmandate riikide konsulaaresinduste ja siserändeasutustega tehtavat koostööd, vabatahtliku ja sunniviisilise tagasipöördumisega seotud meetmeid ja tegevussuundasid (kusjuures andmed on võimalusel esitatud eraldi vabatahtliku ning sunniviisilise tagasipöördumise kohta), taasintegreerimismeetmete ja tagasipöördumise püsivusega seotud lähenemisviise, pädevate haldus- ja õigusametute suutlikkuse suurendamist ja koostööd teiste liikmesriikidega eespool nimetatud valdkondades;
- b) kõnealuse liikmesriigi vajaduste analüüs, mis hõlmab koostööd kolmandate riikide konsulaaresinduste ja siserändeasutustega, vabatahtliku ja sunniviisilise tagasipöördumisega seotud meetmeid ja tegevussuundasid, taasintegreerimismeetmete ja tagasipöördumise püsivusega seotud lähenemisviise, pädevate haldus- ja õigusametute suutlikkuse suurendamist ja koostööd teiste liikmesriikidega eespool nimetatud valdkondades, ning tegevuseesmärgid nimetatud vajaduste rahuldamiseks mitmeaastase programmiga hõlmatud ajavahemiku jooksul;
- c) eesmärkide saavutamiseks kohase strateegia esitamine ja nende saavutamiseks seotud prioriteetid ning prioriteetide elluviimiseks kavandatud meetmete kirjeldus;
- d) andmed selle kohta, kas nimetatud strateegia on kooskõlas teiste piirkondlike, riiklike ja ühenduse vahenditega;
- e) teave prioriteetide ja nende konkreetsete eesmärkide kohta. Kõnealuseid eesmärgid peab olema võimalik mõõta piiratud arvu näitajate abil, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet. Näitajad peavad võimaldama mõõta edasiminekut võrreldes eesmärgi olukorraga ning eesmärkide mõjusust prioriteetide elluviimisel;
- f) artiklis 12 sätestatud partnerluse põhimõtte rakendamiseks valitud lähenemisviisi kirjeldus;
- g) rahastamiskava projekt, milles on iga prioriteedi ja aasta-programmi kohta välja toodud kavandatav fondi osamaks ning avalikust või erasektorist pärineva kaasrahastamise kogusumma;
- h) mitmeaastase programmi avalikustamise tagamiseks kehtestatud sätted.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile oma mitmeaastase programmi kavandi hiljemalt neli kuud pärast seda, kui komisjon on koostanud strateegilised suunised.

3. Mitmeaastase programmi kavandi heakskiitmise eesmärgil analüüsib komisjon järgmist:

- a) mitmeaastase programmi kavandi kooskõla fondi eesmärkide ja artiklis 18 osutatud strateegiliste suunistega;
- b) mitmeaastase programmi kavandis esitatud meetmete asjakohasust seoses kavandatava strateegiaga;
- c) liikmesriigi poolt fondi meetmete rakendamiseks kehtestatud haldus- ja kontrollimenetluste vastavust käesoleva otsuse sätetele;
- d) mitmeaastase programmi kavandi vastavust ühenduse õigusele ja eelkõige isikute vaba liikumise tagamist toetavale ühenduse õigusele koostoides välispiirikontrolli, varjupaika ja sisserännet käsitlevate kõrvalmeetmetega.

4. Kui mitmeaastase programmi kavand ei ole komisjoni hinnangul strateegiliste suunistega kooskõlas ja/või ei vasta käesoleva otsuse sätetele, millega kehtestatakse haldus- ja kontrollisüsteemid, või ei ole vastavuses ühenduse õigusega, palub komisjon asjaomasel liikmesriigil esitada kogu vajalik lisateave ning vajadusel vaadata mitmeaastase programmi kavand vastavalt läbi.

5. Komisjon kiidab mitmeaastase programmi heaks kolme kuu jooksul pärast selle ametlikku esitamist vastavalt artikli 52 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 20

Mitmeaastaste programmide muutmine

1. Asjaomase liikmesriigi või komisjoni algatusel vaadatakse mitmeaastane programm läbi ning vajaduse korral muudetakse seda ülejäänud programmiperioodiks, et võtta rohkem või muul viisil arvesse ühenduse prioriteete. Mitmeaastaseid programme võib läbi vaadata hindamiste tulemusel ja/või pärast rakendamisel tekkinud raskusi.

2. Komisjon võtab otsuse mitmeaastase programmi muutmise heakskiitmise kohta vastu võimalikult kiiresti pärast asjaomase liikmesriigi vastava ametliku taotluse esitamist. Mitmeaastast programmi muudetakse vastavalt artikli 52 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 21

Aastaprogrammid

1. Komisjoni heaks kiidetud mitmeaastaseid programme rakendatakse aastaprogrammide kaudu.

2. Komisjon teavitab liikmesriike iga aasta 1. juuliks hinnangulistest summadest, mis neile järgmiseks aastaks iga-aastase

eelarvemenetluse käigus tehtavatest kogueraldistest eraldatakse ja mis arvutatakse artikli 14 alusel.

3. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga aasta 1. novembriks järgmise aasta programmi kavandi, mis on koostatud vastavalt mitmeaastasele programmile ning mis koosneb järgmistest elementidest:

- a) aastaprogrammi alusel rahastatavate projektide valiku üldeeskirjad;
- b) aastaprogrammi alusel toetatavate meetmete kirjeldus;
- c) fondist antava toetuse kavandatav jaotus programmi erinevate meetmete vahel ja summa, mida taotletakse artiklis 17 sätestatud tehnilise abi jaoks, et aastaprogrammi rakendada.

4. Erandina lõikest 3 esitavad liikmesriigid 2008. aasta aastaprogrammide kavandid komisjonile 1. märtsiks 2008.

5. Komisjon võtab liikmesriigi aastaprogrammi kavandi läbi-vaatamisel arvesse fondile eelarvemenetluse käigus eraldatud assigneeringute lõplikku summat.

Komisjon teatab asjaomasele liikmesriigile ühe kuu jooksul alates aastaprogrammi kavandi ametlikust esitamisest, kas selle saab heaks kiita. Kui aastaprogrammi kavand ei ole mitmeaastase programmiga kooskõlas, palub komisjon kõnealusel liikmesriigil esitada kogu vajaliku teabe ning vajadusel aastaprogrammi kavandit vastavalt muuta.

Komisjon võtab aastaprogrammi heakskiitva rahastamisotsuse vastu hiljemalt kõnealuse aasta 1. märtsiks. Otsuses märgitakse asjaomasele liikmesriigile eraldatud summa ja millise ajavahe- miku kulutused on abikõlblikud.

6. Selleks et võtta arvesse nõuetekohaselt põhjendatud eriolu- kordi, mida ei nähtud ette aastaprogrammi heakskiitmise ajal ning mis nõuavad kiiret tegutsemist, võib liikmesriik muuta fondi eraldiste jaotust aastaprogrammi erinevate meetmete vahel kuni 10 % ulatuses või eraldada kuni 10 % vahenditest muudele käesoleva otsuse kohastele meetmetele. Asjaomane liikmesriik teavitab komisjoni aastaprogrammi muutmisest.

Artikkel 22

Mitmeaastase programmi vahekokkuvõte

1. Komisjon vaatab strateegilised suunised läbi ning võtab vajaduse korral 31. märtsiks 2010 vastu muudetud strateegilised suunised ajavahemikuks 2011–2013.

2. Selliste muudetud strateegiliste suuniste vastuvõtmise korral vaatab iga liikmesriik oma mitmeaastase programmi läbi ning vajaduse korral muudab seda.

3. Artiklis 19 sätestatud siseriiklike mitmeaastaste programmide ettevalmistamist ja heakskiitmist käsitlevaid eeskirju kohaldatakse *mutatis mutandis* muudetud mitmeaastaste programmide ettevalmistamise ja heakskiitmise suhtes.

4. Muudetud strateegilised suunised võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

V PEATÜKK

HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEMID

Artikkel 23

Rakendamine

Komisjon vastutab käesoleva otsuse rakendamise eest ja võtab vastu vajalikud rakenduseeskirjad.

Artikkel 24

Haldus- ja kontrollisüsteemide üldalused

Liikmesriikide kehtestatud mitmeaastaste programmide haldus- ja kontrollisüsteemides nähakse ette:

- asjaomaste haldus- ja kontrolliorganite ülesannete määratlus ja organisatsiooniline jaotus;
- selliste organite vaheliste ja siseste ülesannete lahususe põhimõttest kinnipidamine;
- piisavad vahendid igale organile talle kogu fondist kaashastatavate meetmete rakendamise perioodiks antud ülesannete täitmiseks;
- aastaprogrammide deklareeritud kulutuste õigsuse ja korra-kohasuse tagamise kord;
- usaldusväärsed raamatupidamis-, järelevalve- ja finantsaruandlussüsteemid elektroonilisel kujul;
- aruandlus- ja järelevalvesüsteem juhul, kui vastutav organ usaldab ülesannete täitmise mõnele teisele organile;
- ülesannete täitmiseks vajalike menetlusjuhiste olemasolu;
- süsteemi toimimise auditeerimise kord;
- süsteemid ja kord piisava kontrollijälje tagamiseks;
- eeskirjade eiramise ja alusetult makstud summade tagasinõudmise aruandlus- ja järelevalvemenetlused.

Artikkel 25

Ametiasutuste määramine

1. Oma mitmeaastase programmi ja aastaprogrammide rakendamiseks määrab liikmesriik järgmised ametiasutused:

- vastutav asutus: liikmesriigi funktsionaalne organ, liikmesriigi määratud siseriiklik avaliku sektori asutus või organ, või liikmesriigi avalikke teenuseid osutav eraõiguslik asutus, mis vastutab fondist toetust saava mitmeaastase programmi ja aastaprogrammide haldamise eest ning kannab hoold komisjoniga suhtlemise eest;
- sertifitseerimisasutus: liikmesriigi poolt kuludeklaratsioone enne nende komisjonile saatmist tõendama määratud siseriiklik avaliku sektori asutus või organ, või sellise asutuse või organina toimiv ametiisik;
- auditeerimisasutus: liikmesriigi määratud siseriiklik avaliku sektori asutus või organ, kes on oma ülesannetes vastutavast asutusest ja sertifitseerimisasutusest sõltumatu ja kes vastutab haldus- ja kontrollisüsteemi tõhusa toimimise kontrollimise eest;
- vajaduse korral volitatud asutus.

2. Liikmesriik kehtestab eeskirjad, mis reguleerivad tema suhteid lõikes 1 osutatud ametiasutustega ning nende suhteid komisjoniga.

3. Artikli 24 punkti b kohaselt võivad mõned või kõik käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ametiasutused olla ühe ja sama organi osad.

4. Komisjon võtab artiklite 26–30 rakenduseeskirjad vastu vastavalt artikli 52 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 26

Vastutav asutus

1. Vastutav asutus vastab järgmistele miinimumtingimustele. Vastutav asutus:

- on juriidiline isik, välja arvatud juhul, kui ta on liikmesriigi funktsionaalne organ;
- omab vajalikku infrastruktuuri hõlpsaks suhtlemiseks suure hulga kasutajatega ja teiste liikmesriikide vastutavate organite ja komisjoniga;
- tegutseb sellises halduslikus raamistikus, mis võimaldab tal oma ülesandeid täita korrektselt ja huvide konflikti vältides;
- on võimeline kohaldama ühenduse vahendite fondijuhtimiseeskirju;

- e) omab rahalist ja haldussuutlikkust, mis on võrdeline tema hallatavate ühenduse vahendite suurusega;
- f) omab enda käsutuses töötajaid, kellel on asjakohane erialane kvalifikatsioon haldusalaseks tööks rahvusvahelises keskkonnas.
2. Liikmesriik tagab vastutavale asutusele piisavad vahendid, et see saaks jätkata oma ülesannete nõuetekohast täitmist kogu ajavahemiku 2008–2013 vältel.
3. Komisjon võib abistada liikmesriike personali koolitamisel, eelkõige seoses V–IX peatüki nõuetekohase kohaldamisega.

Artikkel 27

Vastutava asutuse ülesanded

1. Vastutava asutuse ülesanne on hallata ja rakendada mitmeaastast programmi kooskõlas usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttega.

Eelkõige teeb vastutav asutus järgmist:

- a) konsulteerib partneritega vastavalt artiklile 12;
- b) esitab komisjonile artiklites 19 ja 21 osutatud mitmeaastaste programmide ja aastaprogrammide kavandid;
- c) korraldab vajadusel pakkumiskutsete ja ettepanekute esitamise kutsete esitamise ning levitab sellekohast teavet;
- d) korraldab fondist kaasrahastatavate projektide väljavalimise kooskõlas artikli 15 lõikes 5 sätestatud kriteeriumidega;
- e) võtab vastu komisjoni tehtud maksed ja teeb makseid lõplikele abisaajatele;
- f) tagab järjepidevuse ja vastastikuse täiendavuse fondist ning teistest asjaomastest siseriiklikest ja ühenduse rahastamisvahenditest toimuva kaasrahastamise vahel;
- g) jälgib kaasrahastatud toodete üleandmist ja teenuste osutamist ning meetmete puhul seda, et deklareeritud kulud on tegelikult tehtud ning vastavad ühenduse ja siseriiklikele eeskirjadele;
- h) tagab raamatupidamisdokumentatsiooni registreerimis- ja säilitamissüsteemi olemasolu elektroonilisel kujul asjaomase aastaprogrammi iga meetme jaoks ning vajalike rakendamist käsitlevate andmete kogumise finantsjuhtimiseks, järelevalveks, kontrolliks ja hindamiseks;
- i) tagab, et lõplikud abisaajad ja fondist kaasrahastatavate meetmete rakendamisel osalevad muud organid kasutaksid eraldi raamatupidamissüsteemi või vastavaid

raamatupidamiskoodide kõigi meetmetega seotud tehingute kohta, ilma et see piiraks siseriiklike raamatupidamiseeskirjade kohaldamist;

- j) tagab, et artiklis 49 osutatud fondi hindamine viiakse läbi artikli 50 lõikes 2 sätestatud tähtaegade jooksul kooskõlas komisjoni ja liikmesriigi vahel kokkulepitud kvaliteedistandarditega;
- k) kehtestab korra, mis tagab kõikide piisava kontrollijälje tagamiseks nõutavate kuludid ja auditeid käsitlevate dokumentide säilitamise kooskõlas artiklis 43 osutatud nõuetega;
- l) tagab, et auditeerimisasutus saaks artikli 30 lõikes 1 sätestatud auditite läbiviimiseks kogu vajaliku teabe kasutatud haldusmenetluste ja fondist kaasrahastatud projektide kohta;
- m) tagab, et sertifitseerimisasutus saab kogu tõendamiseks vajaliku teabe kuludega seotud menetluste ja kontrollide kohta;
- n) koostab aastaprogrammide rakendamise kohta eduaruandeid ja lõpparuandeid, sertifitseerimisasutuse poolt tõendatud kuludeklaratsioone ja maksetaotlusi või vajaduse korral tagasimaksedeklaratsioone ning esitab need komisjonile;
- o) levitab teavet ja viib läbi nõustamist ning tutvustab toetust saanud meetmete tulemusi;
- p) teeb koostööd komisjoniga ja vastutavate asutustega teistes liikmesriikides;
- q) kontrollib artikli 33 lõikes 6 osutatud suuniste järgimist lõplike abisaajate poolt.

2. Liikmesriikides rakendatavate projektide haldamisega seonduvat vastutava asutuse tegevust võib rahastada artiklis 16 osutatud tehnilise abi vahenditest.

Artikkel 28

Vastutava asutuse ülesannete delegerimine

1. Kui kõik või osa vastutava asutuse ülesannetest delegeritakse volitatud asutusele, määrab vastutav asutus kindlaks delegeritud ülesannete ulatuse ning kehtestab delegeritud ülesannete täitmiseks üksikasjalikud menetlused, mis on kooskõlas artiklis 26 sätestatud tingimustega.

2. Kõnealused menetlused sisaldavad nõuet anda vastutavale asutusele korrapäraselt teavet delegeritud ülesannete tulemusliku täitmise ja selleks kasutatud vahendite kohta.

Artikkel 29

Sertifitseerimisasutus

1. Sertifitseerimisasutus:

a) tõendab, et:

i) kuludeklaratsioon on õige ning koostatud kontrollitavatest tõendavatest dokumentidest ja usaldusväärsetest raamatupidamissüsteemidest lähtudes;

ii) deklareeritud kulud vastavad kohaldatavatele ühenduse ja siseriiklikele eeskirjadele ning on tehtud seoses rahastamiseks valitud meetmetega, kooskõlas asjaomase programmi suhtes kohaldatavate nõuetega ning ühenduse ja siseriiklike eeskirjadega;

b) tagab tõendamise eesmärgil piisava teabe saamise vastutavalt asutuselt kuludeklaratsioonides märgitud kulusid käsitleva korra ja nende kulude kontrollimise kohta;

c) võtab tõendamise eesmärgil arvesse kõiki auditeerimisasutuse poolt või vastutusel läbi viidud auditite tulemusi;

d) säilitab komisjonile deklareeritud kulude raamatupidamisdokumendid elektroonilisel kujul;

e) kontrollib ühenduse rahalise toetuse tagasinõudmist, vajadusel koos viivisega, kui see on avastatud rikkumisi silmas pidades alusetult makstud;

f) peab arvestust Euroopa Liidu üldeelarvega seoses tagasinõudmisele kuuluvate ja tagasinõutud summade kohta, arvates need võimaluse korral järgmisest kuludeklaratsioonist maha.

2. Sertifitseerimisasutuse tegevust seoses liikmesriikides rakendatavate projektidega võib rahastada artiklis 17 osutatud tehnilise abi vahenditest, eeldusel et arvestatakse kõnealuse asutuse artiklis 25 kirjeldatud pädevust.

Artikkel 30

Auditeerimisasutus

1. Auditeerimisasutus:

a) tagab auditite läbiviimise, et kontrollida haldus- ja kontrollisüsteemi toimimise tõhusust;

b) tagab, et meetmete auditid viiakse läbi deklareeritud kulude tõendamiseks vajaliku valimi alusel; valim esindab vähemalt 10 % iga aastaprogrammi kogu abikõlblikust kulust;

c) esitab komisjonile kuue kuu jooksul alates mitmeaastase programmi heakskiidu saamisest auditeerimisstrateegia, mis hõlmab punktides a ja b nimetatud auditid läbiviivaid organeid, kindlustades peamiste fondi kaasrahastamisest abisaajate auditeerimise ja auditite ühtlase jaotuse kogu programmiperioodi vältel.

2. Kui käesoleva otsusega määratud auditeerimisasutus on määratud auditeerimisasutus ka vastavalt otsustele nr 573/2007/EÜ, nr 574/2007/EÜ ja 2007/...EÜ või kui ühist korda kohaldatakse kahe või enama kõnealuse fondi suhtes, võib lõike 1 punkti c kohaselt esitada ühe ühise auditeerimisstrateegia.

3. Auditeerimisasutus koostab iga aastaprogrammi kohta aruande, mis koosneb järgmisest:

a) aasta auditeerimisaruanne, milles esitatakse aastaprogrammi suhtes vastavalt auditistrateegiale läbiviidud auditite tulemused ning antakse aru programmi haldus- ja kontrollisüsteemis avastatud puudustest;

b) auditeerimisasutuse vastutusel läbi viidud kontrollidel ja audititel põhinev arvamus selle kohta, kas haldus- ja kontrollisüsteemi toimimine annab piisava tagatise, et komisjonile esitatud kuludeklaratsioonid on õiged ja nende aluseks olnud tehingud on seaduslikud ja korrakohased;

c) deklaratsioon, milles antakse hinnang lõppmakse maksetaotluse või tagasimakse deklaratsiooni kehtivusele ja asjaomaste kulutuste seaduslikkusele ja korrakohasusele.

4. Auditeerimisasutus tagab, et auditeerimisel võetakse arvesse rahvusvaheliselt tunnustatud auditeerimisstandardeid.

5. Liikmesriikides rakendatavate projektidega seotud auditit võib rahastada artiklis 17 osutatud tehnilise abi vahenditest, eeldusel et arvestatakse auditeerimisasutuse artiklis 24 kirjeldatud pädevust.

VI PEATÜKK

KOHUSTUSED JA KONTROLL

Artikkel 31

Liikmesriikide kohustused

1. Liikmesriigid vastutavad mitmeaastaste programmide ja aastaprogrammide usaldusväärse finantsjuhtimise ja nende aluseks olevate tehingute seaduslikkuse ja korrakohasuse tagamise eest.

2. Liikmesriigid tagavad, et vastutavaid asutusi ja mis tahes volitatud asutusi, sertifitseerimisasutusi, auditeerimisasutusi ja muid asjakohaseid organeid juhendatakse piisavalt artiklites 24–30 nimetatud haldus- ja kontrollisüsteemide loomisel, et tagada ühenduse rahastamisabi tõhus ja korrektne kasutamine.

3. Liikmesriigid väldivad eeskirjade eiramisi ning avastavad ja kõrvaldavad need. Nad teatavad eeskirjade eiramisest komisjonile ning teavitavad komisjoni haldus- ja kohtumenetluste kulgemisest.

Kui lõplikule abisaajale põhjendamatult tehtud makseid ei ole võimalik tagasi saada, vastutab asjaomane liikmesriik kaotatud summade Euroopa Liidu üldeelarvesse tagasimaksmise eest, kui tehakse kindlaks, et kahju on tekkinud temapoolse eeskirjade eiramise või hooletuse tagajärjel.

4. Meetmete finantskontrolli eest vastutavad esmajoones liikmesriigid, kes tagavad ka haldus- ja kontrollisüsteemide kohaldamise ja auditite läbiviimise selliselt, et oleks tagatud ühenduse vahendite korrektne ja tulemuslik kasutamine. Liikmesriigid esitavad komisjonile nimetatud süsteemide kirjelduse.

5. Lõigete 1–4 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 32

Haldus- ja kontrollisüsteemid

1. Enne mitmeaastase programmi heakskiitmist komisjoni poolt vastavalt artikli 52 lõikes 2 osutatud menetlusele tagab liikmesriik, et on loodud haldus- ja kontrollisüsteemid vastavalt artiklitele 24–30. Nad vastutavad selle eest, et süsteemid toimivad tõhusalt kogu programmiperioodi vältel.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile koos oma mitmeaastase programmi kavandiga vastutavate asutuste, volitatud asutuste ja sertifitseerimisasutuste struktuuri ning töökorra kirjelduse ning neis asutustes ja organites toimivate siseauditisüsteemide, auditeerimisasutuse ja mis tahes teise tema poolt volitatud auditeid teostava organi kirjelduse.

3. Komisjon vaatab käesoleva sätte kohaldamise läbi artikli 50 lõike 3 kohase ajavahemikku 2008–2010 käsitleva aruande koostamise kontekstis.

Artikkel 33

Komisjoni kohustused

1. Komisjon veendub vastavalt artiklis 31 sätestatud menetlusele, et liikmesriigid on loonud artiklite 24–30 kohased haldus-

ja kontrollisüsteemid, ning aasta auditeerimisaruannete ja oma auditite põhjal, et need toimivad tõhusalt kogu programmiperioodi vältel.

2. Ilma et see piiraks liikmesriikide korraldatud auditeid, võivad komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad korraldada vähemalt kolme tööpäevase etteteatamisajaga kohapealseid kontrole, sealhulgas auditeid aastaprogrammides sisalduvate meetmete kohta, et kontrollida haldus- ja kontrollisüsteemide tõhusat toimimist. Sellistes auditites võivad osaleda ka asjaomase liikmesriigi ametnikud või volitatud esindajad.

3. Komisjon võib liikmesriigilt nõuda kohapealset kontrolli, et kontrollida süsteemide nõuetekohast toimimist või teingu või tehingute nõuetekohasust. Sellistes kontrollides võivad osaleda ka komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad.

4. Komisjon tagab koostöös liikmesriikidega piisava teabe, avalikustamise ja järelevalve seoses fondist toetust saavate meetmetega.

5. Komisjon tagab koostöös liikmesriikidega meetmete üldise järjepidevuse ja vastastikuse täiendavuse muude asjaomaste ühenduse tegevuspõhimõtete, vahendite ja algatustega.

6. Komisjon kehtestab suunised käesoleva otsuse alusel antava toetuse nähtavuse tagamiseks.

Artikkel 34

Koostöö liikmesriikide auditeerimisasutustega

1. Komisjon teeb auditeerimiskavade ja -meetodite kooskõlastamiseks koostööd auditeerimisasutustega ning vahetab viivitamata haldus- ja kontrollisüsteemide auditite tulemusi, et kasutada võimalikult hästi ära kontrollimisressursse ja vältida tarbetut töö dubleerimist.

Komisjon esitab oma märkused artikli 30 kohaselt esitatud auditeerimisstrateegia kohta hiljemalt kolme kuu jooksul alates selle saamisest.

2. Oma auditeerimisstrateegia kindlaksmääramisel valib komisjon välja need aastaprogrammid, mida ta peab rahuldavaks haldus- ja kontrollisüsteemide alaste olemasolevate teadmiste alusel.

Nimetatud programmidega seoses võib komisjon otsustada tugineda peamiselt liikmesriikide esitatud auditi tõendusmaterjalile ning teostada oma kohapealseid kontrole üksnes siis, kui esineb tõendeid puuduste kohta süsteemides.

VII PEATÜKK

FINANTSJUHTIMINE

Artikkel 35

Abikõlblikkus – kuludeklaratsioonid

1. Kõik kuludeklaratsioonid sisaldavad kulutusi, mida lõplikud abisaajad on meetmeid võttes kandnud, ja vastavat avaliku sektori või eravahenditest saadud toetust.

2. Kulud vastavad lõplike abisaajate tehtud maksetele. Seda tõendatakse makseviitungitega või samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumentidega.

3. Kulud loetakse fondist toetuse saamiseks abikõlblikuks ainult siis, kui makseid pole tehtud varem kui selle aasta 1. jaanuaril, millele on osutatud artikli 21 lõike 5 kolmandas lõigus osutatud rahastamisotsuses, millega kiidetakse heaks aastaprogramm. Kaasrahastatud toimingud ei või olla lõpule viidud enne abikõlblikkuse alguskuupäeva.

4. Eeskirjad, mis käsitlevad artikli 3 kohaste liikmesriikides rakendatud fondist kaasrahastatud meetmete raames kantud kulude abikõlblikkust, võetakse vastu vastavalt artikli 52 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 36

Lõplikele abisaajatele tehtavate maksete täielikkus

Liikmesriigid veenduvad, et maksete tegemise eest vastutav asutus tagab, et lõplikud abisaajad saavad avaliku sektori vahenditest antava toetuse kogusumma kätte võimalikult kiiresti. Sellest summast ei arvata midagi maha ega peeta kinni, samuti ei kehtestata täiendavaid erimakse ega muid samaväärse toimega makse, mis võiksid neid summasid lõplike abisaajate jaoks vähendada, eeldusel et lõplikud abisaajad vastavad kõikidele meetmete ja kulude abikõlblikkusega seotud tingimustele.

Artikkel 37

Euro kasutamine

1. Artiklites 19 ja 21 osutatud liikmesriikide esitatud mitmeaastaste programmide ja aastaprogrammide kavandites esitatud summade, tõendatud kuludeklaratsioonide, artikli 27 lõike 1 punktis n osutatud maksetaotluste, artikli 39 lõikes 4 osutatud aastaprogrammi rakendamist käsitlevas eduaruandes esitatud kulutuste ning artiklis 51 osutatud aastaprogrammi rakendamise lõpparuandes esitatud kulutuste vääringuks on euro.

2. Artikli 21 lõike 5 kolmandas lõigus osutatud liikmesriikide aastaprogrammide heakskiitmist käsitlevate komisjoni rahastamisotsuste, komisjoni kulukohustuste ja komisjoni väljamaksete vääringuks on euro ning need täidetakse ja tehakse eurodes.

3. Liikmesriigid, kes ei ole maksetaotluse esitamise päevaks eurot kasutusele võtnud, konverteerivad riigi vääringus tehtud kulud eurodesse. See summa konverteeritakse eurodesse,

kasutades komisjoni selle kuu raamatupidamise vahetuskurssi, millal kulu kanti asjaomase programmi vastutava asutuse raamatupidamisarvestusse. Komisjon avaldab konverteerimiskursi igakuiselt elektrooniliselt.

4. Kui liikmesriik võtab kasutusele euro, kohaldatakse lõikes 3 sätestatud konverteerimiskorda jätkuvalt kõikide kulude suhtes, mille sertifitseerimisasutus on raamatupidamisarvestusse kandud enne riigi vääringu ja euro vahelise kindlaksmääratud konverteerimiskursi jõustumist.

Artikkel 38

Kulukohustused

Ühenduse eelarvelised kulukohustused määratakse kindlaks igal aastal artikli 21 lõike 5 kolmandas lõigus osutatud aasta-programmi heakskiitmist käsitleva komisjoni rahastamisotsuse alusel.

Artikkel 39

Maksed – eelfinantseerimine

1. Komisjon teeb fondist makseid kooskõlas eelarveliste kulukohustustega.

2. Maksed tehakse eel- ja lõppmaksetena. Need tehakse liikmesriigi määratud vastutavale asutusele.

3. Esimene eelmakse, mis moodustab 50 % aastaprogrammi heakskiitmist käsitlevas rahastamisotsuses eraldatud summast, tehakse liikmesriigile 60 päeva jooksul pärast kõnealuse otsuse vastuvõtmist.

4. Teine eelmakse tehakse hiljemalt kolm kuud pärast seda, kui komisjon on kahe kuu jooksul alates maksetaotluse ametlikust esitamisest liikmesriigi poolt heaks kiitnud eduaruande aastaprogrammi rakendamise kohta ja tõendatud kuludeklaratsiooni, mis on koostatud vastavalt artikli 29 lõike 1 punktile a ja artiklile 35 ja mis katab vähemalt 60 % esimese eelmakse summast.

Komisjoni teise eelmakse summa ei ületa 50 % aastaprogrammi heakskiitmist käsitleva rahastamisotsusega eraldatud kogusummast ja igal juhul, kui liikmesriik on riiklikult eraldanud aastaprogrammi heakskiitmist käsitlevas rahastamisotsuses näidatud summast väiksema summa, summat, mis saadakse esimese eelmakse lahutamisel aastaprogrammi raames kindlaksmääratud projektideks liikmesriigi poolt tegelikult eraldatud ühenduse vahenditest.

5. Eelmaksete tagajärjel kogunenud intressid kirjendatakse asjaomasele aastaprogrammile, loetakse liikmesriigi vahendiks kui siseriiklik avaliku sektori panus ja deklareeritakse komisjonile asjaomasele aastaprogrammi rakendamise lõpparuandega seotud kuludeklaratsiooni esitamisel.

6. Eelmakstud summad kantakse pärast aastaprogrammi lõpetamist bilansist maha.

*Artikkel 40***Lõppmakse**

1. Komisjon teeb lõppmakse, kui talle on hiljemalt üheksa kuu jooksul pärast aastaprogrammi heakskiitmist käsitlevas rahastamisotsuses sätestatud kulutuste abikõlblikkuse tähtaega laekunud järgmised dokumendid:

- a) tõendatud kuludeklaratsioon, mis on koostatud vastavalt artikli 29 lõike 1 punktile a ja artiklile 35, ja taotlus lõppmakse tegemiseks või tagasimaksedeklaratsioon;
- b) aastaprogrammi rakendamise lõpparuanne artiklis 51 sätestatud kujul;
- c) artikli 30 lõikes 3 sätestatud aasta auditeerimisaruanne, arvamus ja deklaratsioon.

Lõppmakse tehakse tingimusel, et aastaprogrammi rakendamise lõpparuanne ja deklaratsioon, milles antakse hinnang lõppmakse maksetaotluse kehtivusele, võetakse vastu.

2. Kui vastutav asutus ei esita lõikes 1 nimetatud dokumente nõutud tähtajaks ja vastuvõetavas vormis, vabastab komisjon asjaomase aastaprogrammi eelarvelise kulukohustuse selle osa, mida pole eelmakse tegemiseks kasutatud.

3. Lõikes 2 sätestatud automaatne tühistamismenetlus peatatakse asjaomaste projektide vahendite suhtes, kui lõikes 1 sätestatud dokumentide esitamise ajal toimub liikmesriigi tasandil kohtumenetlus või on esitatud halduskaebus, millel on peatav toime. Liikmesriik esitab osalises lõpparuandes üksikasjalikud andmed selliste projektide kohta ning saadab iga kuue kuu järel nende projektide kohta eduaruandeid. Kolme kuu jooksul pärast kohtumenetluse või halduskaebuse menetluse lõppu esitab liikmesriik asjaomaste projektide kohta lõikes 1 nimetatud dokumendid.

4. Lõikes 1 nimetatud üheksakuuline tähtaeg peatub, kui komisjon võtab artikli 42 alusel asjaomase aastaprogrammi suhtes vastu otsuse kaasrahastamismaksete peatamise kohta. Ajavahemiku arvestamist jätkatakse uuesti alates kuupäevast, mil liikmesriiki teavitati artikli 40 lõikes 3 nimetatud komisjoni otsusest.

5. Ilma et see piiraks artikli 41 kohaldamist, teavitab komisjon kuue kuu jooksul alates käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud dokumentide saamisest liikmesriiki sellest, kui suure osa kulude katmist näeb ta ette fondi vahenditest, ja mis tahes finantskorrektsioonist, mis tuleneb deklareeritud kulude ja aktsepteeritud kulude erinevusest. Liikmesriigil on märkuste esitamiseks aega kolm kuud.

6. Kolme kuu jooksul pärast liikmesriigi märkuste saamist otsustab komisjon, kui suur osa kuludest hüvitatakse fondist, ning nõuab tagasi lõplike aktsepteeritud kulude ja sellele liikmesriigile juba makstud summade vahe.

7. Olemasolevaid vahendeid arvesse võttes maksab komisjon ülejäänud summa hiljemalt 60 päeva jooksul pärast lõikes 1 nimetatud dokumentide vastuvõtmise kuupäeva. Eelarvelise kulukohustuse jääk vabastatakse kuue kuu jooksul pärast maksmist.

*Artikkel 41***Maksete tegemise edasilükkamine**

1. Volitatud eelarvevahendite käsutaja finantsmääruse tähenduses lükkab maksete tegemise maksimaalselt kuue kuu võrra edasi, kui:

- a) siseriikliku või ühenduse auditeerimisorgani aruandest ilmnevad tõsised puudused haldus- ja kontrollisüsteemide toimimises;
- b) eelarvevahendite käsutaja peab läbi viima täiendava kontrollimise pärast temani jõudnud teavet, et tõendatud kuludeklaratsioonis sisalduvad kulutused on seotud tõsise eeskirjade eiramisega, mida ei ole kõrvaldatud.

2. Liikmesriiki ja vastutavat asutust teavitatakse viivitamata maksete tegemise edasilükkamise põhjustest. Maksete tegemine lükatakse edasi seniks, kuni liikmesriik võtab vajalikud meetmed.

*Artikkel 42***Maksete peatamine**

1. Komisjon võib peatada kõik eel- ja lõppmaksed või osa eel- ja lõppmaksetest, kui:

- a) programmi haldus- ja kontrollisüsteemis on tõsiseid puudusi, mis mõjutavad maksete tõendamiskorra usaldusväärsust ja mille suhtes ei ole võetud korrigeerivaid meetmeid; või
- b) tõendatud kuludeklaratsioonis sisalduvad kulud on seotud tõsise eeskirjade eiramisega, mida ei ole kõrvaldatud; või
- c) liikmesriik ei ole täitnud artiklitest 31 ja 32 tulenevaid kohustusi.

2. Komisjon võib otsustada peatada eel- ja lõppmaksed pärast seda, kui ta on andnud liikmesriigile võimaluse esitada kolme kuu jooksul oma tähelepanekud.

3. Komisjon lõpetab eel- ja lõppmaksete peatamise, kui ta leiab, et liikmesriik on võtnud peatamise lõpetamiseks vajalikud meetmed.

4. Kui liikmesriik ei ole vajalikke meetmeid võtnud, võib komisjon võtta vastu otsuse tühistada aastaprogrammile ühenduse toetuse andmine täielikult või osaliselt kooskõlas artikliga 46.

Artikkel 43

Dokumentide säilitamine

Ilma et see piiraks asutamislepingu artiklis 87 sätestatud riigiabi reguleerivate eeskirjade kohaldamist, tagab vastutav asutus, et kõik asjaomaste programmide kulutuste ja audititega seotud tõendavad dokumendid on komisjonile ja kontrollikojale kättesaadavad viie aasta jooksul pärast programmide lõpetamist vastavalt artikli 40 lõikele 1.

See periood katkeb kohtumenetluse või komisjoni nõuete kohaselt põhjendatud taotluse korral.

Dokumente säilitatakse kas originaalina või originaalile vastavaks tunnistatud koopiana üldtunnustatud andmekandjatel.

VIII PEATÜKK

FINANTSKORREKTSIOONID

Artikkel 44

Liikmesriikide tehtavad finantskorrektsioonid

1. Liikmesriikidel lasub esmane vastutus eeskirjade eiramise uurimise eest, meetmete võtmise eest, kui avastatakse mis tahes suuremaid muudatusi, mis mõjutavad programmi rakendamise või kontrollimise laadi või tingimusi, ning nõutavate finantskorrektsioonide tegemise eest.

2. Liikmesriigid teevad meetmetes või aastaprogrammides avastatud üksiku või süstemaatilise eeskirjade eiramisega seoses nõutavad finantskorrektsioonid.

Liikmesriikide tehtud finantskorrektsioonid hõlmavad ühenduse toetuse täielikku või osalist tühistamist ja vajaduse korral selle tagasinõudmist. Kui summat ei maksta tagasi asjaomasele liikmesriigile selleks ette nähtud ajavahemiku jooksul, makstakse viivist artikli 47 lõikes 2 sätestatud määras. Liikmesriigid võtavad arvesse eeskirjade eiramise laadi ja raskust ning fondi rahalist kahju.

3. Eeskirjade süstemaatilise eiramise korral laiendab asjaomane liikmesriik uurimist kõigile toimingutele, mida eeskirjade eiramine mõjutada võib.

4. Liikmesriigid esitavad artiklis 51 osutatud aastaprogrammi rakendamise lõpparuandes ka nimekirja asjaomase aastaprogrammi suhtes algatatud tühistamismenetlustest.

Artikkel 45

Raamatupidamisarvestuse kontroll ja komisjoni finantskorrektsioonid

1. Ilma et see piiraks kontrollikoja volitusi või liikmesriikide poolt siseriiklike õigus- ja haldusnormidega kooskõlas

teostatavat kontrolli, võivad komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad viia läbi fondi rahastatavate meetmete ning haldus- ja kontrollisüsteemide kohapealseid kontrole, sealhulgas pistelisi kontrole, vähemalt kolme tööpäevase etteatamisajaga. Komisjon teatab sellest asjaomasele liikmesriigile, et saada vajalikku abi. Asjaomase liikmesriigi ametiisikud või volitatud esindajad võivad neis kontrollides osaleda.

Komisjon võib asjaomaselt liikmesriigilt nõuda kohapealset kontrolli, et kontrollida tehingu või tehingute nõuetekohasust. Komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad võivad neis kontrollides osaleda.

2. Kui komisjon pärast vajaliku kontrolli lõpetamist leiab, et liikmesriik ei ole täitnud artiklist 31 tulenevaid kohustusi, peatab ta eel- või lõppmaksed vastavalt artiklile 42.

Artikkel 46

Korrektsioonide kriteeriumid

1. Komisjon võib finantskorrektsioonidena aastaprogrammile antud ühenduse toetuse täielikult või osaliselt tühistada, kui ta leiab pärast vajalike kontrollide tegemist, et:

- a) programmi haldus- ja kontrollisüsteemis on tõsiseid puudusi, mis ohustavad programmile juba antud ühenduse toetust;
- b) tõendatud kuludeklaratsioonis sisalduvad kulud on seotud eeskirjade eiramisega, mida liikmesriik ei ole enne käesolevas lõikes sätestatud korrektsioonimenetluse alustamist kõrvaldanud;
- c) liikmesriik ei ole täitnud artiklist 31 tulenevaid kohustusi enne käesolevas lõikes sätestatud korrektsioonimenetluse alustamist.

Komisjon võtab otsuse vastu pärast liikmesriigi märkuste arvessevõtmist.

2. Komisjon teeb finantskorrektsioone vastavalt igale avastatud eeskirjade eiramise juhtumile, otsustades eiramise süstemaatilisuse põhjal, kas tuleks kohaldada ühtse määraga või ekstrapoleeritud korrektsioone. Kui eeskirjade eiramine on seotud kuludeklaratsiooniga, mille kohta auditeerimisasutus on andnud vastavalt artikli 30 lõike 3 punktile b eelnevalt piisava kinnituse, eeldatakse, et tegemist on süstemaatilise probleemiga, mille suhtes tuleks kohaldada ühtse määraga või ekstrapoleeritud korrektsioone, kui liikmesriik ei suuda kolme kuu jooksul esitada tõendeid selle eelduse ümberlükkamiseks.

3. Korrektsiooni summa üle otsustades võtab komisjon arvesse eeskirjade eiramise olulisust ja asjaomases aastaprogrammis leitud puuduste ulatust ja rahalisi tagajärgi.

4. Kui komisjon võtab oma seisukoha aluseks selliste audiitorite kindlakstehtud tõsiasjad, kes ei ole tema talituste teenistuses, teeb ta oma järeldused rahaliste tagajärgede suhtes pärast seda, kui ta on läbi vaadanud asjaomase liikmesriigi poolt artikli 32 alusel võetud meetmed, eeskirjade eiramisest teatamise aruanded ja liikmesriigi vastused.

Artikkel 47

Tagasimaksmine

1. Tagasimaksed Euroopa Liidu üldeelarvesse tuleb teha enne tähtaega, mis on näidatud finantsmääruse artikli 72 alusel koostatud sissenõudekorralduses. See tähtaeg on korralduse väljastamiskuule järgneva teise kuu viimane päev.

2. Iga hilinenud tagasimakse puhul makstakse viivist, mida hakatakse arvestama alates kõnealusest tähtajast ja mis lõpeb kuupäeval, mil makse tegelikult tehakse. Viivise määr vastab Euroopa Keskpanga põhiliste refinantseerimisoperatsioonide puhul kohaldatavale Euroopa Liidu Teataja C-seerias avaldatud intressimäärale, mis kehtib selle kuu esimesel kalendripäeval, millele tähtpäev langeb, ning millele lisandub kolm ja pool protsenti.

Artikkel 48

Liikmesriikide kohustused

Komisjoni finantskorrektsioon ei piira liikmesriigi kohustust nõuda tagasimakseid sisse artikli 44 alusel.

IX PEATÜKK

JÄRELEVALVE, HINDAMINE JA ARUANDED

Artikkel 49

Järelevalve ja hindamine

1. Komisjon teostab koostöös liikmesriikidega korrapäraselt järelevalvet fondi üle.

2. Komisjon hindab koostöös liikmesriikidega artikli 50 lõikes 3 ettenähtud aruande koostamise raames fondi tegevust, et hinnata meetmete olulisust, tulemuslikkust ja mõju, pidades silmas artiklis 2 osutatud üldeesmärki.

3. Komisjon võtab arvesse ka vastastikust täiendavust fondi raames rakendatud meetmete ja teiste asjaomaste ühenduse poliitikate, vahendite ja algatuste raames rakendatud meetmete vahel.

Artikkel 50

Aruandluskohustused

1. Vastutav asutus võtab igas liikmesriigis vajalikud meetmed projektide järelevalve ja hindamise tagamiseks.

Selleks sisaldavad kokkulepped ja lepingud, mida vastutav asutus sõlmib meetmete rakendamise eest vastutavate organisatsioonidega, sätteid, milles nähakse ette kohustus esitada seatud eesmärkide rakendamise ja nende saavutamise kohta korrapäraseid üksikasjalikke aruandeid, mille alusel koostatakse aasta-programmi rakendamise eduaruanne ja lõpparuanne.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile:

- a) 30. juuniks 2010 hindamisaruande fondist kaastrahastatud meetmete rakendamise kohta;
- b) 30. juuniks 2012 ajavahemikku 2008–2010 käsitleva ja 30. juuniks 2015 ajavahemikku 2011–2013 käsitleva hindamisaruande fondist kaastrahastatud meetmete tulemuste ja mõju kohta.

3. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele:

- a) 30. juuniks 2010 aruande artiklis 15 sätestatud kriteeriumite, mis käsitlevad iga-aastast vahendite jaotamist liikmesriikide vahel, kohaldamise kohta, vajadusel koos parandusettepanekutega;
- b) 31. detsembriks 2010 vahearuaande saavutatud tulemuste kohta ja fondi rakendamise kvalitatiiivsete ja kvantitatiivsete aspektide kohta koos ettepanekuga fondi edasiseks arenguks;
- c) 31. detsembriks 2012 ajavahemikku 2008–2010 käsitleva järeelhindamise aruande ja 31. detsembriks 2015 ajavahemikku 2011–2013 käsitleva järeelhindamise aruande.

Artikkel 51

Aastaprogrammi rakendamise lõpparuanne

1. Aastaprogrammi rakendamise lõpparuanne sisaldab programmi rakendamisest selge ülevaate saamiseks järgmist teavet:

- a) aastaprogrammi rahaline täitmine ja tegevuste elluviimine;
- b) edusammud mitmeaastase programmi ja selle prioriteetide rakendamisel selle konkreetseid kontrollitavaid eesmärke silmas pidades, võimaluse korral näitajaid kvantifitseerides;
- c) vastutava asutuse võetud meetmed rakendamise kvaliteedi ja tõhususe tagamiseks, eelkõige:
 - i) järelevalve- ja hindamismeetmed, sealhulgas andmete kogumise kord;

ii) kokkuvõtte kõigist tegevusprogrammi rakendamisel ette tulnud märkimisväärtetest probleemidest ja nende suhtes võetud meetmetest;

iii) tehnilise abi kasutamine;

d) aastaprogrammidest ja mitmeaastastest programmidest teavitamiseks ja nende avalikustamiseks võetud meetmed.

2. Aruanne loetakse vastuvõetavaks, kui see sisaldab kõiki lõikes 1 loetletud andmeid. Komisjon teeb otsuse vastutava asutuse esitatud aruande sisu kohta kahe kuu jooksul alates kogu lõikes 1 osutatud teabe saamisest ning teavitab sellest liikmesriike. Kui komisjon ei vasta ettenähtud tähtaja jooksul, loetakse aruanne vastuvõetuks.

X PEATÜKK

LÖPPSÄTTED

Artikkel 52

Komitee

1. Komisjoni abistab otsusega nr 574/2007/EÜ loodud solidaarsuse ja rändevoogude juhtimise ühiskomitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4, lõike 5 punkti b ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõike 3 punkti c ning lõike 4 punktide b ja e tähenduses kehtestatakse kuus nädalat.

Artikkel 53

Läbivaatamine

Euroopa Parlament ja nõukogu vaatavad käesoleva otsuse komisjoni ettepaneku põhjal läbi 30. juuniks 2013.

Artikkel 54

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Käesolevat otsust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2008, välja arvatud artikleid 14, 18, 19, 21, 22 ja 25 ning artikli 31 lõiget 2, artikli 31 lõiget 5, artiklit 32, artikli 35 lõiget 4 ja artiklit 52, mida kohaldatakse alates 7. juunist 2007.

Artikkel 55

Adressaadid

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepinguga.

Brüssel, 23. mai 2007

Euroopa Parlamendi nimel

president

H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel

eesistuja

G. GLOSER